

สรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนชนกรรมป่าไม้ ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

บทสรุปผู้บริหาร

กรมป่าไม้ โดยสำนักจัดการป่าชุมชน ได้ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นโดยสนับสนุนกระบวนการจัดตั้งเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ในระดับต่างๆ จนเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด และมีการดำเนินงานภายใต้คณะกรรมการบริหารเครือข่ายฯ ระดับจังหวัด เครือข่ายป่าชุมชน นับเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งในการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้เกิดความยั่งยืน อีกทั้งยังเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญในการรักษาฐานทรัพยากรของท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างสมดุล ดังนั้น เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่ใช้ในการพัฒนาศักยภาพป่าชุมชน พัฒนาทักษะของสมาชิกเครือข่ายฯ กระบวนการทำงาน และรูปแบบกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมตามสถานการณ์ปัจจุบัน จำเป็นต้องเสริมสร้างทักษะและความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายฯ ให้สามารถดูแลรักษา สร้างกฎ กติกา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ของตนเองได้อย่างสมดุล และคงความสมบูรณ์ให้อยู่อย่างต่อเนื่องตลอดไป

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการภายใต้แผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค (ด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน) กิจกรรมบริหารจัดการป่าชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ เข้าใจหลักการและบทบาทหน้าที่ของตนเองในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการป่าชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับข้อกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติต่างๆ รวมถึงพัฒนาแนวทางการขับเคลื่อนกิจกรรมของเครือข่ายฯ ในการบริหารจัดการป่าชุมชนร่วมกับภาคส่วนต่างๆ อย่างต่อเนื่องตลอดจนมีกรอบการดำเนินงานที่นำไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและศักยภาพของแต่ละพื้นที่ ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายเป็นสมาชิกเครือข่ายฯ ในท้องที่ ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ แพร่ น่าน ชลบุรี และตรัง รวมทั้งสิ้น จำนวน ๕๕๐ คน ดำเนินการในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ - มีนาคม ๒๕๖๒ โดยมีรูปแบบการดำเนินงานเป็นเวทีเสวนา การบรรยาย การระดมความคิดเห็น และประเมินผลการประชุมจากระดับความพึงพอใจของเครือข่ายฯ ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม ซึ่งพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๒ ของผู้เข้าร่วมประชุมฯ ทั้งหมด

คำนำ

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ เข้าใจหลักการและบทบาทหน้าที่ของตนเอง ในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการป่าชุมชนได้อย่างเหมาะสมกับข้อกำหนด ระเบียบปฏิบัติต่างๆ รวมถึงพัฒนาแนวทางการขับเคลื่อนกิจกรรมของเครือข่ายฯ ในการบริหารจัดการป่าชุมชนร่วมกับภาคส่วนต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีกรอบการดำเนินงานที่นำไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และศักยภาพของแต่ละพื้นที่ ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายเป็นสมาชิกเครือข่ายฯ ในท้องที่ ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ แพร่ น่าน ชลบุรี และตรัง รวมทั้งสิ้น จำนวน ๕๕๐ คน ดำเนินการในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ - มีนาคม ๒๕๖๒ มีรูปแบบการดำเนินงานเป็นการบรรยาย เวทีเสวนา และการระดมความคิดเห็น ทำให้เกิดการทำงานอย่างเป็นรูปธรรมในระดับพื้นที่ เครือข่ายฯ มีความพร้อมในการบริหารจัดการป่าชุมชนในพื้นที่ของตนเอง และสามารถขยายเครือข่ายความร่วมมือออกไปสู่พื้นที่ข้างเคียงได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเกิดองค์ความรู้ และรูปแบบกิจกรรมใหม่ๆ ในการบริหารจัดการป่าชุมชน ซึ่งนำไปสู่การรักษาฐานทรัพยากรของท้องถิ่น ให้คงอยู่อย่างสมดุล และยั่งยืน

กรมป่าไม้ โดยสำนักจัดการป่าชุมชน จึงได้จัดทำรายงานสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อสรุปประเด็นสำคัญต่างๆ ให้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้านป่าชุมชน และเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ต่อไป

สำนักจัดการป่าชุมชน
กรมป่าไม้

สารบัญ

หน้า

บทสรุปผู้บริหาร

คำนำ

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ๑

ตารางสรุปรายละเอียดการประชุมฯ การพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ๔

สรุปเนื้อหาการประชุมฯ การพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง)

การบรรยาย

หัวข้อ ภาพรวมของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้และการขยายฐานสมาชิกเครือข่าย ๖

หัวข้อ ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการป่าชุมชนและกฎหมายป่าชุมชน ๑๐

หัวข้อ บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้
อย่างมีส่วนร่วมต่อเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ๒๑

หัวข้อ บทบาทหน้าที่ของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ในการบูรณาการทำงานร่วมกับ
เครือข่ายอาสาสมัครในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒๔

การเสวนา

แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานระหว่างเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด กับ
องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน ๒๘

การระดมความคิดเห็น

การกำหนดยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนงานเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด
ที่สอดคล้องกับหน่วยงานภายในจังหวัด ๓๖

คณะกรรมการบริหารเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด ๔๕

สรุปผลความพึงพอใจการพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง)

จังหวัดเชียงราย ๔๙

จังหวัดกำแพงเพชร ๕๒

จังหวัดเพชรบูรณ์ ๕๕

จังหวัดแพร่ ๕๘

จังหวัดน่าน ๖๑

จังหวัดชลบุรี ๖๔

จังหวัดตรัง ๖๗

ประมวณภาพกิจกรรมการพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ๗๑

[illegible]

๓. เนื้อหา...

๓/. เนื้อหาและวิธีการจัดประชุม

๓/.๑ การบรรยาย

- ๑) ภาพรวมของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้และการขยายฐานสมาชิกเครือข่าย
- ๒) ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการป่าชุมชนและกฎหมายป่าชุมชน
- ๓) บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างมีส่วนร่วมต่อเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้
- ๔) บทบาทหน้าที่ของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ในการบูรณาการทำงานร่วมกับเครือข่ายอาสาสมัครในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓/.๒ เวทีเสวนา

- แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานระหว่างเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ระดับจังหวัด กับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

๓/.๓ การระดมความคิด

- การกำหนดยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนงานเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด ให้สอดคล้องกับหน่วยงานภายในจังหวัด

๔. วิทยากร

๔.๑ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ภาคเอกชน จากหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

๔.๒ ตัวแทนภาคประชาชน

๕. งบประมาณ

จากแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค (ด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน) กิจกรรมบริหารจัดการป่าชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ งบดำเนินงาน จำนวน ๓๗๒๙,๓๐๐ บาท (เจ็ดแสนสองหมื่นเก้าพันสามร้อยบาทถ้วน)

๑๐. การประเมินผล

สรุปผลการประเมินระดับความพึงพอใจของเครือข่ายฯ ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วมในการประชุมฯ แนวนโยบายผลการประชุมฯ

๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๑.๑ เครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ เข้าใจหลักการและบทบาทหน้าที่ของตนเองในการบริหารจัดการป่าชุมชนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกฎหมายและระเบียบปฏิบัติต่างๆ

๑๑.๒ เครือข่าย...

๑๑.๒ เครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ มีรูปแบบของกิจกรรมและช่องทางเข้าถึงเครื่องมือในการบริหารจัดการป่าชุมชนจากหน่วยงานภาคส่วนต่างๆ อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๑๑.๓ เครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ มีแนวทางการดำเนินงานไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและศักยภาพของแต่ละพื้นที่เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๒. หน่วยงานรับผิดชอบในการประชุม

ศูนย์ป่าไม้จังหวัดพื้นที่

(ลงชื่อ)..........ผู้เขียนโครงการ
(นางสาวนภัสกร ธนเกษมสกุล)
นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ

(ลงชื่อ)..........ผู้ตรวจสอบโครงการ
(นายองครักษ์ ฤทธิธรรม)
ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการมีส่วนร่วม

(ลงชื่อ)..........ผู้เสนอโครงการ
(นางนันทนา บุญยานันต์)
ผู้อำนวยการสำนักจัดการป่าชุมชน

(ลงชื่อ)..........ผู้อนุมัติโครงการ
(นายอรรถพล เจริญชันษา)
อธิบดีกรมป่าไม้

ตารางสรุปรายละเอียดการประชุมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับ	หน่วยงานรับผิดชอบ	วันที่ดำเนินการ	สถานที่ดำเนินการ	จำนวน (คน)
๑	ศูนย์ป่าไม้เชียงราย	๒๖ - ๒๗ กุมภาพันธ์ ๖๒	วังสีนี้ รีสอร์ท จ.เชียงราย	๕๐
๒	ศูนย์ป่าไม้กำแพงเพชร	๒๖ - ๒๗ กุมภาพันธ์ ๖๒	ห้องประชุมเทศบาลเมืองหนองปลิง	๕๐
๓	ศูนย์ป่าไม้เพชรบูรณ์	๗ - ๘ มีนาคม ๖๒	ริมดอยรีสอร์ท จ.เพชรบูรณ์	๑๐๐
๔	ศูนย์ป่าไม้น่าน	๒๗ - ๒๘ มีนาคม ๖๒	โรงแรมกาดน้ำทอง	๑๐๐
๕	ศูนย์ป่าไม้แพร่	๒๗ - ๒๘ มีนาคม ๖๒	สถาบันประชารัฐพิทักษ์ป่า	๑๐๐
๖	ศูนย์ป่าไม้ชลบุรี	๑ - ๒ เมษายน ๖๒	ณ ห้องประชุมยูงรำแพน ชั้น ๕ เทศบาลเมืองบ้านสวน	๑๐๐
๗	ศูนย์ป่าไม้ตรัง	๔ - ๕ เมษายน ๖๒	สวนพฤกษศาสตร์ทุ่งค่าย	๕๐
รวม				๕๕๐

สรุปเนื้อหาการประชุมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

การบรรยาย

๑. ภาพรวมของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้และการขยายฐานสมาชิกเครือข่าย

จังหวัด	รายละเอียด
๑. เชียงราย	โดย นางนันทนา บุนญานันต์ ผู้อำนวยการสำนักจัดการป่าชุมชน การพัฒนาเครือข่ายเครือข่ายป่าชุมชน กรมป่าไม้ ๑. นโยบายและทิศทางการดำเนินงานด้านเครือข่ายป่าชุมชน ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กล่าวถึงสิทธิบุคคลและชุมชน มาตรา ๔๓ (๒) กำหนดให้บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ หน้าที่ของบุคคล มาตรา ๕๐ (๘) ร่วมมือและสนับสนุนการอนุรักษ์ และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพรวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรม และหน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๗ (๒) กำหนดให้รัฐต้องอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ป่าชุมชน บริหารจัดการและใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยให้ประชาชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับประโยชน์ คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ในนโยบายข้อที่ ๙ การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรและการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ อย่างยั่งยืน ให้อำเภอป่าชุมชนให้เพิ่มมากขึ้น กำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน และอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แบบมีส่วนร่วมเครือข่ายป่าชุมชนเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ ป่าชุมชน และบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้เกิดความยั่งยืน ตลอดจนเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญในการรักษาฐานทรัพยากรของท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างสมดุล ดังนั้นเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆที่ใช้ในการพัฒนาศักยภาพป่าชุมชน พัฒนาทักษะของสมาชิกเครือข่ายฯ กระบวนการทำงานและรูปแบบกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ปัจจุบัน จำเป็นต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายฯ ให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการป่าชุมชนในพื้นที่ของตนเอง ตลอดจนขยายเครือข่ายตามความร่วมมือออกไปได้อย่างต่อเนื่อง ๒. ความเชื่อมโยงเครือข่ายป่าชุมชน กรมป่าไม้ได้ประกาศแต่งตั้งประธานเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๐ ซึ่งได้มีการจัดตั้งเครือข่ายในระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับประเทศ เพื่อการดูแล รักษา แก้ไขปัญหา ร่วมกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ให้ป่าชุมชนพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน การดำเนินการสร้างเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ณ ปัจจุบัน มีเครือข่ายระดับจังหวัด ๖๘ เครือข่าย เครือข่ายระดับอำเภอ ๖๔๗ เครือข่าย และเครือข่ายระดับหมู่บ้าน ๗,๘๖๘ หมู่บ้าน ๑๑๑,๘๑๗ คน บทบาทเครือข่ายป่าชุมชน กับ ทสม. ทั้งสองเครือข่ายสามารถทำงานร่วมกัน เนื่องจากอยู่ภายใต้ระเบียบกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่าด้วยอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๔ (๓) ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนคณะกรรมการระดับจากอำเภอที่มีเครือข่าย ทสม. อำเภอละไม่น้อยกว่าหนึ่งคน และผู้แทนเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีภารกิจในด้านนั้นๆ เครือข่ายละหนึ่งคนเมื่อมีเครือข่ายแล้ว การพัฒนาเครือข่ายต้องอาศัยทั้งปัจจัยภายใน และภายนอก ปัจจัยภายในคือการบริหารจัดการภายในเครือข่ายให้มีการพัฒนาขึ้น และปัจจัยภายนอก คือ โครงการต่างๆ ที่เข้ามาสนับสนุน เช่น โครงการ “ภาคีสันนิบาตป่าชุมชนลดโลกร้อน” และโครงการจากหน่วยงานอื่นๆ ได้เข้ามาสนับสนุนการดำเนินงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด

จังหวัด	รายละเอียด
๒. กำแพงเพชร	โดย ว่าที่ร้อยตรีคำใส บำรุงภักดี ตำแหน่ง นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ โครงการป่าชุมชนหรือ การส่งเสริมการจัดการป่าชุมชน กรมป่าไม้ ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ ปี พ.ศ.๒๕๔๓ การส่งเสริมการจัดการป่าชุมชน จึงเป็นภาพรวมของการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ ร่วมกับราษฎรในชุมชนจนเกิดผลการจัดการป่าไม้ในรูปแบบ การมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนที่ปฏิบัติทั้งงานในชุมชน หมู่บ้าน งานในพื้นที่ที่ได้รับอนุมัติโครงการป่าชุมชนตามกฎหมายให้ประสบผลสัมฤทธิ์ ไปสู่เป้าหมายหลัก คือ ป่ายั่งยืน ประชาชนได้รับประโยชน์ ในการแก้ปัญหาการบุกรุกป่า และปัญหาการขัดแย้งการแย่งใช้ประโยชน์จากพื้นที่ป่ากับการดูแลรักษาป่าระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ กรมป่าไม้ จึงได้ใช้แนวคิดการแก้ไขปัญหาแบบมีส่วนร่วมหรือแนวทางประชารัฐ โดยการเปิดโอกาสให้ราษฎรและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแล ป้องกันรักษาป่า รวมทั้งมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการป่าอย่างถูกต้อง ตามระเบียบกฎหมายที่วางไว้ เพื่อให้คนสามารถอยู่ร่วมกับป่าแบบเกื้อกูลกัน กรมป่าไม้ จึงได้จัดตั้งเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ในแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งการประชุมวันนี้ จึงเป็นการต่อยอดขยายฐานสมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนของกรมป่าไม้ พื้นที่จังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งเท่าที่ทราบเมื่อปีงบประมาณที่แล้วโครงการป่าชุมชนจังหวัดกำแพงเพชร มีทั้งสิ้น ๑๒๘ โครงการ/หมู่บ้าน การจัดประชุมขยายฐานสมาชิกปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒ จำนวน ๕๐ คน จากหมู่บ้านเป้าหมายหลักโครงการป่าชุมชน เพื่อขยายฐานสมาชิกเครือข่ายให้ครอบคลุมครบทุกหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการป่าชุมชนต่อกรมป่าไม้ ในส่วนที่ยังไม่ได้เข้าร่วมประชุมอีกประมาณ ๗๘ โครงการ/หมู่บ้าน ก็คาดว่าจะกรมป่าไม้คงจะทยอยจัดประชุมขยายฐานสมาชิกเป็นลำดับต่อไป ภายในปีงบประมาณต่อไป จะเห็นได้ว่า ฐานสมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนเพื่อพิทักษ์ป่าของกรมป่าไม้ ได้ขยายเรื่อยๆ เนื่องจากว่าประชาชนที่มีพื้นที่ติดป่า ได้เข้าใจและร่วมมือกับทางราชการมาร่วมทำการจัดตั้งโครงการป่าชุมชน รักษาป่าเดิม ปลูกเสริมป่าใหม่เพิ่มเติมร่วมรักษาทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะป่าไม้ไว้ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชน จึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งต่อการดูแลรักษาป่า รวมทั้งประสานงานในรูปแบบเครือข่ายฯ ขับเคลื่อนการทำงานอย่างมีระบบและเป็นไปโดยถูกต้องในกรอบของกฎหมาย เพื่อร่วมกับอนุรักษ์รักษาป่าไม้ไว้เป็นสมบัติของท้องถิ่นและประเทศชาติต่อไป
๓. เพชรบูรณ์	โดย นายองครักษ์ ฤทธิธัมม์ ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการมีส่วนร่วม เครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้เป็นการรวมตัวกันของคณะกรรมการจัดการป่าชุมชน หรือสมาชิกป่าชุมชนของป่าชุมชนต่างๆ โดยมีเป้าหมายร่วมกันเพื่อเรียนรู้สร้างความเข้าใจ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อนำไปสู่การจัดการป่าชุมชนร่วมกันอย่างยั่งยืน และได้มีการจัดตั้งขึ้นทะเบียนเป็นเครือข่ายป่าชุมชนต่อกรมป่าไม้ ตามที่อธิบดีกำหนด การขยายฐานสมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนเริ่มตั้งแต่ ระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด
๔. แพร่	โดย นายมานะ จิตฤทธิ์ ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๓ แพร่ เครือข่าย มีลักษณะที่แตกต่างจากกลุ่ม เพราะกลุ่มเป็นการรวมตัวของบุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างเหนียวแน่นและมีความใกล้ชิด ส่วนเครือข่านั้นเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในการทำงานอย่างหลวมๆ ไม่เหนียวแน่นเหมือนกลุ่ม อาจเชื่อมโยงในระดับบุคคล องค์กร กลุ่มหรือสถาบัน โดยที่สมาชิกในเครือข่ายเข้าร่วม ทำกิจกรรมตามความเหมาะสมภายใต้กฎเกณฑ์หรือเป้าหมายร่วมกัน มีการปฏิบัติงานอย่างมีทิศทางดำรงไว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเครือข่าย เครือข่ายที่ปรากฏชัดในระดับพื้นที่คือ “เครือข่ายชาวบ้าน” ลักษณะของเครือข่ายชาวบ้านคือ การที่ชาวบ้านมารวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ เช่น ประเพณีการลงแขกเกี่ยวข้าว ประเพณีการรับขวัญข้าว ประเพณีการลงแรงในงานต่าง ๆ เครือข่ายชาวบ้านมีบทบาทต่องานพัฒนาชุมชน และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมาก และพฤติกรรม ทศนคติของชาวบ้านมีความคล้ายตามกัน พฤติกรรมในการที่จะกระทำหรือไม่กระทำการสิ่งใดของชาวบ้านจะไปทิศทางเดียวกัน

จังหวัด	รายละเอียด
๔. แพร่ (ต่อ)	ประเภทของกลุ่มหรือเครือข่ายในแต่ละองค์กรมี ๒ ประเภท ได้แก่ ๑. กลุ่มแบบเป็นทางการ ๒. กลุ่มแบบไม่เป็นทางการ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ - กลุ่มที่มีความสนใจร่วมกัน หมายถึง กลุ่มที่รวมตัวเนื่องจากมีความสนใจร่วมกันหรือมีเป้าหมายเดียวกันเพื่อทำกิจกรรมให้สอดคล้องกับการบรรลุเป้าหมาย - กลุ่มมิตรภาพ หมายถึง กลุ่มที่รวมตัวกันจากบุคคลที่มีลักษณะบางอย่างที่คล้ายคลึงกันโดยมากจะเป็นลักษณะร่วมบางประการที่สามารถสังเกตเห็นได้ เช่น ลักษณะงาน อายุ พื้นฐานการศึกษา ลักษณะทางกายภาพ <u>การส่งเสริมการมีส่วนร่วมร่วมเครือข่ายปทุมชน</u> หลักการสำคัญของการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน มีดังนี้ ๑. หลักการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างทางราชการกับประชาชนโดยยึดถือความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานหรือต่อบุคคล ๒. หลักการจัดความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์และความคิดจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานพัฒนาเป็นอย่างมากเพราะทำให้งานหยุดชะงักและล้มเหลว ๓. หลักการสร้างอุดมการณ์ค่านิยมในด้านความขยัน ความอดทนการร่วมมือ การซื่อสัตย์ และการพึ่งพาตนเอง เพราะอุดมการณ์เป็นเรื่องจริงใจประชาชนให้มีส่วนร่วมสนับสนุน และเป้าหมายการดำเนินงานอาจก่อให้เกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ๔. ให้การศึกษาอบรมอย่างต่อเนื่อง เป็นการส่งเสริมให้คนมีความรู้ ความคิดของตนเอง ช่วยให้ประชาชนมั่นใจตนเองมากขึ้น การให้การศึกษาอบรมโดยให้ประชาชนมีโอกาสทดลองคิดปฏิบัติ จะช่วยให้ประชาชนสามารถคุ้มครองตนเองได้ รู้จักวิเคราะห์ เห็นคุณค่าของงาน และนำไปสู่การเข้าร่วมในการพัฒนา ๕. หลักการทำงานเป็นทีมสามารถนำมาใช้การแสวงหาความร่วมมือในการพัฒนา ๖. หลักการสร้างพลังชุมชน การรวมกลุ่มกันทำงานจะทำให้เกิดพลังในการทำงานและทำให้งานเกิดประสิทธิภาพ <u>การพัฒนาผู้นำเครือข่าย</u> เพื่อให้เกิดความมั่นใจในงาน และความสามารถที่จะช่วยในการริเริ่มกิจกรรม การแก้ไขปัญหา สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้ - ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้นำทั้งภายใน ภายนอก ของชุมชน - สนับสนุนการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง <u>ปัจจัยที่ทำให้เครือข่ายประสบความสำเร็จ</u> - โครงสร้างในการดำเนินงานขององค์กรมีความชัดเจน มีองค์ประกอบพอเหมาะ มีความคล่องตัวในการบริหารงาน มีการกำหนดหน้าที่ และบทบาทของแต่ละฝ่าย และตำแหน่งไว้อย่างชัดเจนโดยไม่ซ้ำซ้อนกัน - การเข้าร่วมควรเป็นไปด้วยความสมัครใจ โดยอธิบายสร้างความเข้าใจอย่างแท้จริง - ในการบริหารงานเครือข่ายสิ่งสำคัญนำไปสู่ความสำเร็จก็คือ ความซื่อสัตย์ สุจริต ของผู้เกี่ยวข้องกับเครือข่ายในทุกๆ ระดับ - การมีส่วนร่วมของสมาชิกในขั้นตอนต่าง ๆ เช่นการออกความคิดเห็น

จังหวัด	รายละเอียด
๕. น่าน	โดย นายเสวียน สองสีขวา ประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดน่าน ป่าชุมชน คือ หลักการที่ชุมชน ท้องถิ่นมีสิทธิในการจัดการทรัพยากรป่าไม้และการมีส่วนร่วมขับเคลื่อนให้เกิดเครือข่ายป่าชุมชนระดับจังหวัด ซึ่งเราได้งบประมาณที่จำกัด คือ เพื่อกระตุ้นความต้องการของชุมชนที่ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ โดยใช้รูปแบบการบริหารโดยชุมชนมีบทบาทหลักการสร้างรูปแบบคณะกรรมการเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ระดับจังหวัด โดยคัดเลือกตัวแทนจากแต่ละอำเภอ เป็นตัวแทนเพื่อการตัดสินใจวางแผนบริหารและหาแหล่งสนับสนุนงบประมาณจากภาคต่าง ๆ โดยจากองค์กรเอกชนอนาคตอาจมีการจัดตั้งเป็นมูลนิธิป่าชุมชนขึ้นต่อไปได้ การกำหนดกฎเกณฑ์ การวางแผนจัดการป่าชุมชนและการจัดตั้งกลไกเพื่อจัดการป่าชุมชนของชาวบ้าน หรือคนในชุมชนนั้นเกิดขึ้นมาได้ด้วยการวางแผนร่วมกันของคนในชุมชนที่ต้องมีส่วนร่วมของสมาชิกอย่างแท้จริง นอกจากนี้การวางแผนจัดการป่าชุมชน ยังต้องเป็นที่รับรู้และยอมรับของชุมชนรอบข้างด้วย มิเช่นนั้นก็จะเกิดความขัดแย้งระหว่างชุมชนขึ้นได้ ดังนั้น การจัดการป่าชุมชนที่จะประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนควรมีการทำงานร่วมกันในรูปเครือข่าย เช่น เครือข่ายลุ่มน้ำเครือข่ายป่าชุมชน เป็นต้น แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานระหว่างเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ เครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดน่าน ไม่มีข้อแม้ใดๆ ทั้งสิ้น ทำให้ป่าอยู่กับคนเราได้ และจะร่วมมือทุกภาคส่วน เราจะขับเคลื่อนไปพร้อมกัน องค์กรชุมชนไม่มีข้อแม้จะร่วมกับภาครัฐโดยวิธีไหนก็แล้วแต่ ยินดีทุกอย่างตามข้อเสนอแนะ แต่ในตอนนี้ องค์กรภาคประชาชนและเครือข่ายป่าชุมชน ไม่สามารถจะมาพบปะพูดคุยและวางแผนทางไปในอนาคตได้ เนื่องจากอยู่ห่างไกลกันมาก ไม่มีเงินสำรองจะมาประชุมพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันได้ ถ้าหากทางภาครัฐ มีการช่วยเหลือให้เครือข่ายฯ มาพบปะกันจะเป็นสิ่งที่ดียิ่งและขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง
๖. ชลบุรี	โดย นายนิรุธ อ้วนโพธิ์กลาง อดีตเจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในการช่วยกันดูแลรักษาและฟื้นฟูป่า เพราะการขยายฐานสมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนทำให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนทั้งทางตรงและทางอ้อม และชุมชนก็ได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการป่าร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ รวมทั้งมีการเผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์ฐานสมาชิกเครือข่ายไปยังกลุ่มผู้สนใจ และเครือข่ายกลุ่มอื่น ๆ ให้เป็นที่รู้จักต่อไป
๗. ตรัง	โดย นายสนธยา นุ่นชูคั่น เจ้าหน้าที่ส่วนจัดการป่าชุมชน สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๒ (นครศรีธรรมราช) เป็นแนวทางและสร้างเสริมกระบวนการพัฒนาศักยภาพสมาชิกชุมชนที่มีการจัดตั้งป่าชุมชนกับกรมป่าไม้ที่กระจายทั่วประเทศในทุกภูมิภาคให้สามารถเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ มีแนวคิดการแก้ไขปัญหา และรูปแบบการจัดการเครือข่าย ให้ความเข้มแข็ง และขยายสมาชิกไปในทุกระดับตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค และประเทศ ตลอดจนพัฒนารูปแบบความร่วมมือไปในทิศทางเดียวกัน และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษา สถาบันศาสนา และสื่อมวลชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของเครือข่ายป่าชุมชน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์กับป่าไม้และเครือข่ายต่อไปในอนาคต

๒. ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการป่าชุมชนและกฎหมายป่าชุมชน

จังหวัด	รายละเอียด
๑. เชียงราย	โดย นางนันทนา บุนญานันต์ ผู้อำนวยการสำนักจัดการป่าชุมชน “ป่าชุมชน” กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน ตามกลไกประชารัฐ ประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ พื้นที่ป่า + ชุมชน + การจัดการ ป่าชุมชนต้องได้รับการอนุญาต มีกฎหมายรองรับจัดทำโครงการป่าชุมชน และได้รับการสนับสนุน รับการอบรมให้ความรู้ และได้รับเงินอุดหนุน รูปแบบป่าชุมชน มี ๒ แบบ คือ ๑. ป่าชุมชนดั้งเดิม เป็นพื้นที่ที่คงสภาพป่าดั้งเดิม หรือสมบูรณ์ ชุมชนช่วยกันอนุรักษ์ป้องกันการบุกรุกทำลายป่า และดูแลรักษาตามวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น ๒. ป่าชุมชนแบบฟื้นฟู เป็นพื้นที่ป่าที่เสื่อมสภาพ แต่ได้รับการส่งเสริมให้จัดตั้งตามนโยบายของรัฐบาล และชุมชนร่วมกันฟื้นฟูสภาพป่าให้กลับมาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การบริหารจัดการป่าชุมชน ต้องเริ่มที่ชุมชนร่วมกันดูแลป่าโดย เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งบ้าน วัด โรงเรียน ภาครัฐ และเอกชน รวมทั้งองค์กรอาสาสมัครเอกชน สื่อมวลชน เพื่อให้ได้ความแนวคิดที่แตกต่างกันออกไป ในการพัฒนาป่าชุมชนของแต่ละหมู่บ้าน และได้แรงสนับสนุนจากองค์กรเหล่านั้นมาสร้างป่าชุมชนให้พัฒนาอย่างยั่งยืน การจัดตั้งป่าชุมชนโดยกรมป่าไม้ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ – ปัจจุบัน มีเป้าหมายทั่วประเทศจำนวน ๒๑,๘๕๐ หมู่บ้าน พื้นที่ประมาณ ๑๙.๑ ล้านไร่ ผลการดำเนินงาน ณ ปัจจุบัน (๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒) จัดตั้งได้ ๑๔,๒๔๔ หมู่บ้าน เนื้อที่ ๗.๐๖ ล้านไร่ พื้นที่ดำเนินโครงการป่าชุมชน นอกจากพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และพื้นที่ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ แล้ว ยังสามารถดำเนินการในพื้นที่อื่นๆ ของรัฐ เช่น พื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดิน และพื้นที่ในหนังสือสำคัญที่หลวง เป็นต้น แต่ต้องได้รับการยินยอมหรือแจ้งไม่ขัดข้องจากหน่วยงานที่กำกับดูแลรักษาพื้นที่ หรือผู้มีอำนาจครอบครอง กฎหมายป่าชุมชน โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมให้ชุมชนได้ร่วมกับรัฐในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างสมดุลและยั่งยืน ในรูปแบบของป่าชุมชน เพื่อให้ชุมชนสามารถจัดการป่าชุมชนและได้ประโยชน์จากป่าชุมชน อันจะส่งผลให้ชุมชนดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย ทางชีวภาพของประเทศให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เสนอ เมื่อวันที่ ๒๒ พ.ค.๒๕๖๑ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของกระทรวงการคลังไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป รายละเอียดสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบไปด้วย ๑. กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งป่าชุมชน และพื้นที่ป่าที่มีการจัดตั้งเป็นป่าชุมชนแล้ว ให้คงอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎกระทรวงว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ๒. กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายป่าชุมชน ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ โดยมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายในการจัดตั้ง การจัดการป่าชุมชนและเครือข่ายป่าชุมชนหรือพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับป่าชุมชน เสนอแนะในการออกกฎหมาย กำหนดระเบียบ พิจารณาอุทธรณ์ และเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดงบประมาณ มาตรการ หรือกลไกทางการเงิน

จังหวัด	รายละเอียด
๑. เชียงราย (ต่อ)	๓. กำหนดให้มีคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและประกาศคำขอ เพิ่มลด หรือเพิกถอนป่าชุมชน ตรวจสอบรายละเอียดที่ระบุในคำขอจัดตั้งเป็นป่าชุมชน ถอดถอนกรรมการจัดการป่าชุมชน แต่งตั้งและถอดถอนเจ้าหน้าที่ป่าชุมชน และประเมินผลการจัดการป่าชุมชนในจังหวัดแล้วจัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการนโยบายป่าชุมชนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ๔. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอจัดตั้งป่าชุมชน โดยในพื้นที่ป่าชุมชนจะต้องกำหนดบริเวณเพื่อการอนุรักษ์ และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ หรือบริเวณเพื่อการอนุรักษ์เพียงอย่างเดียว ให้สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศ สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชน และวัตถุประสงค์ของป่าชุมชน และการจัดตั้งป่าชุมชนมีผลต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ๕. กำหนดให้คณะกรรมการจัดการป่าชุมชนและสมาชิกป่าชุมชนมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชน และกำหนดให้มีแผนจัดการป่าชุมชน รวมทั้งกำหนดให้มีหลักเขตป้ายหรือเครื่องหมายอื่นแสดงแนวเขตป่าชุมชนบริเวณเพื่อการอนุรักษ์และบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ตามสมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตป่าชุมชน ๖. กำหนดให้มีการควบคุมดูแลป่าชุมชน กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ป่าชุมชน และกำหนดการห้ามกระทำการภายในป่าชุมชน คือ ห้ามทำไม้ในบริเวณเพื่อการอนุรักษ์ ห้ามใช้เป็นที่อยู่อาศัยหรือที่ทำกิน ห้ามบุคคลใดก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า ขุดหาแร่ ล่าสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครอง หรือกระทำการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าชุมชน เว้นแต่เป็นการกระทำตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้กระทำได้ ทั้งยังกำหนดเกี่ยวกับการอนุญาตให้บุคคลเข้าไปกระทำการใด ๆ เพื่อการศึกษา ค้นคว้า วิจัย หรือสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพ ๗. กำหนดให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนป่าชุมชนทั้งแปลงหรือแต่บางส่วนได้โดยคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนขอให้เพิกถอนป่าชุมชน หอดทิ้งไม่จัดการฟื้นฟูป่าชุมชนนั้นต่อเนื่องติดต่อกันเป็นเวลา ๑ ปี โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบ หรือข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ อันจะเป็นเหตุให้ป่าชุมชนได้รับความเสียหายหรือมีเหตุไม่ควรไว้วางใจให้จัดการป่าชุมชนต่อไป และเมื่อมีเหตุผลความจำเป็นทางด้านกิจการเพื่อความมั่นคงแห่งรัฐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายป่าชุมชน ซึ่งการเพิกถอนป่าชุมชนให้มีผลเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ทั้งนี้ ทรัพย์สินส่วนกลางของป่าชุมชนที่ถูกเพิกถอนหากเป็นอสังหาริมทรัพย์ให้ตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ให้กรมป่าไม้เก็บไว้เพื่อใช้ในกิจกรรมจัดการป่าชุมชน ๘. กำหนดให้บุคคลชำระเงิน ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน หรือค่าบริการ เนื่องในการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน โดยเงินที่เก็บได้ดังกล่าว เงินที่มีผู้บริจาค เงินสนับสนุนจากรัฐบาลและเงินรายได้อื่น ๆ ให้เก็บรักษาไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมการจัดการป่าชุมชน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ๙. กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนระเบียบของคณะกรรมการนโยบายป่าชุมชนและข้อบังคับของคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนเกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน และผู้กระทำการฝ่าฝืนการทำไม้ในบริเวณเพื่อการอนุรักษ์ใช้เป็นที่อยู่อาศัยหรือที่ทำกิน หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าชุมชน นอกจากนี้ บรรดาไม้หรือของป่าที่ได้มา หรือมีไว้เป็นความผิด หรือทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ก็ตาม ๑๐. กำหนดให้มีการออกกฎกระทรวง และระเบียบเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
๒. กำแพงเพชร	โดย ว่าที่ร้อยตรีศศิ ไบ่ รุ่งภักดี ตำแหน่ง นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ แนวคิดในการบริหารจัดการป่าชุมชน หมายความว่า ในรูปแบบป่าชุมชนมีวิวัฒนาการมาจาก การดำเนินงานโครงการด้านการป่าไม้อย่างมีส่วนร่วมต่างๆ ในอดีต อาทิ เช่น การส่งเสริมการปลูกต้นไม้ในสถานที่ราชการ โรงเรียน วัด ในวันสำคัญต่างๆ การกำหนดวันปลูกต้นไม้แห่งชาติ การดำเนินการคัดเลือกป่าใกล้หมู่บ้านเพื่อจัดการให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ เพื่อการใช้สอยแบบเอนกประสงค์ การจัดหมู่บ้านป่าไม้ การปลูกป่า เพื่อปรับปรุงสิ่งแวดล้อม และรักษาป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่

จังหวัด	รายละเอียด
๒. กำแพงเพชร (ต่อ)	จนถึงปี พ.ศ.๒๕๔๐ - ๒๕๔๒ กรมป่าไม้ได้ทำการส่งเสริมพัฒนาโครงการป่าชุมชนตลอดมาโดยเฉพาะรูปแบบการจัดตั้งป่าชุมชนเป็นผลสำเร็จครั้งแรกในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ จำนวน ๓ แห่ง คือ ๑. ป่าชุมชนเขาราวเทียนทอง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลเนินขาม อำเภอเนินขาม จังหวัดชัยนาท ๒. ป่าชุมชนบ้านปางขนุน หมู่ที่ ๖ ตำบลนาบ่อคำ อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ๓. ป่าชุมชนบ้านเขาวังเยี่ยม หมู่ที่ ๙ ตำบลนาบ่อคำ อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการจัดการป่าชุมชน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการป่าและการบูรณาการทำงานของ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงประกอบด้วย ๑.การส่งเสริมประชาสัมพันธ์ ๒.การจัดตั้งป่าชุมชน ๓.การฝึกอบรมบุคลากรและราษฎร ๔.การบริหารจัดการป่าโดยการสนับสนุนจากภาครัฐ ๕.การติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงาน เป็นต้น ประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการป่าชุมชน ประกอบด้วย <u>ภาครัฐ</u> ๑. พื้นที่ป่าไม้จะมีสภาพดีขึ้นและเป็นป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ ๒. เกิดเครือข่ายป่าชุมชน ช่วยภาครัฐในการเฝ้าระวังรักษาป่า ๓. ลดความขัดแย้งและเกิดความร่วมมือระหว่างราษฎรในชุมชนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๔. เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และองค์กรต่างๆ มาให้การสนับสนุนชุมชนในการบริหารจัดการป่า <u>ราษฎร/ชุมชน</u> ๑. ชุมชนมีการพึ่งพิงใช้ประโยชน์จากป่าในด้านต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ๒. ลดค่าใช้จ่าย และเพิ่มรายได้ในครัวเรือน ๓. สร้างความรัก ความสามัคคี ในการใช้ประโยชน์จากป่า ตามกฎกติกาของชุมชนอย่างเท่าเทียมกัน ๔. การอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี รักษาและดำรงไว้เป็นแหล่งศึกษา เรียนรู้ตามความเชื่อถ่ายทอดวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน ที่ผ่านมาการดำเนินโครงการป่าชุมชน ดำเนินการกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น พระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๓๒ กฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๕๑ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ หมวด ๒ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๖ (พ.ศ.๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ ว่าด้วยการทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๐๗ พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ส่วนที่ ๓ มาตรา ๖๙ เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันการดำเนินโครงการป่าชุมชน จะมีพระราชบัญญัติป่าชุมชน มาเป็นตัวบท กำกับการดำเนินงาน จะประกาศใช้ใน ๑๘๐ วันนี้ ข้อดีของป่าชุมชนตามพระราชบัญญัติป่าชุมชน คือ ชุมชนจะได้ใช้ประโยชน์จากป่า และใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ด้วย ทั้งด้านการอนุรักษ์ และเพื่อการเศรษฐกิจ เรื่องสิทธิชุมชน ซึ่งบุคคลในชุมชนจะได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย การดำเนินงานก็จะทำให้ชุมชนมีความมั่นคงและมั่นใจในการทำงานมากขึ้น จะทำให้มีขวัญและกำลังใจในการร่วมมือกันอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนและใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างยั่งยืนต่อไป

จังหวัด	รายละเอียด
๓. เพชรบูรณ์	โดย นายองค์กรักษ์ ฤทธิธูมน์ ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการมีส่วนร่วม การบริหารจัดการป่าชุมชน กรมป่าไม้ได้สนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการป่าโดย การสนับสนุนให้หมู่บ้านเป้าหมายได้รับการส่งเสริมป่าชุมชนตามกระบวนการจัดการพื้นที่ ให้มีความสามารถวางแผนร่วมกัน เสนอโครงการบริหารจัดการพื้นที่ป่าตามความจำเป็น และความต้องการของชุมชนเอง เพื่อให้สามารถบริหารจัดการพื้นที่ป่าให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนอย่างยั่งยืน ตามแนวทางของกรมป่าไม้ได้กำหนดแผนปฏิบัติงานและงบประมาณประจำปี ซึ่งชุมชนสามารถนำรูปแบบและวิธีการบริหารจัดการป่าเสนอของบประมาณ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น(อบต.), องค์การบริหารส่วนจังหวัด, อำเภอ, จังหวัด หน่วยงานภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งภาคเอกชน เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการป่าชุมชน กิจกรรมบริหารจัดการป่าชุมชน กรมป่าไม้กำหนดไว้ ๔ กิจกรรมดังนี้ ๑. กิจกรรมด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เช่น ป้ายโครงการ ป้ายกฎระเบียบ ป้ายแนวเขต ฯลฯ ๒. กิจกรรมด้านการดูแลและรักษาป่า เช่น การทำแนวกันไฟ ลาดตระเวนป่า ๓. กิจกรรมด้านการบำรุงและฟื้นฟูป่า เช่น การปลูกป่า ทำฝายชะลอการชุ่มชื้น ๔. กิจกรรมด้านการศึกษาและถ่ายทอดองค์ความรู้ เช่น ทัศนศึกษาดูงาน ฝึกอบรม บวชป่า ฯลฯ <u>กฎหมายป่าชุมชน</u> กฎหมายป่าชุมชนยังไม่ได้ประกาศใช้ จะยกตัวอย่างบางมาตราให้ดู เช่น <u>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</u> “ป่าชุมชน” หมายความว่า ป่านอกเขตป่านุรักษ์หรือพื้นที่อื่นของรัฐ นอกเขตป่านุรักษ์ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเป็นป่าชุมชน โดยชุมชนร่วมกับ รัฐในการอนุรักษ์ พื้นที่จัดการ บำรุงรักษา ตลอดจนใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพในป่าชุมชนอย่างสมดุลและยั่งยืนตามพระราชบัญญัตินี้ “ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มประชาชนที่รวมตัวกันโดยมีวัตถุประสงค์ หรือผลประโยชน์ร่วมกัน เพื่อทำกิจกรรมอันชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งช่วยเหลือหรือสนับสนุนการดำเนินการใดๆ อันเป็นประโยชน์ร่วมกันของประชาชนในชุมชนนั้น โดยมีการรวมตัวกันอย่างต่อเนื่อง มีระบบบริหารจัดการในรูปของคณะบุคคล และมีการแสดงเจตนาแทนชุมชนได้ “เขตป่านุรักษ์” หมายความว่า เขตอุทยานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วย อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวน และคุ้มครองสัตว์ป่า หรือเขตพื้นที่อื่นใดที่มีคุณค่าทางธรรมชาติ หรือคุณค่าอื่นอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง “ไม้” หมายความว่า ไม้ทุกชนิดทั้งที่เป็นตอ กอ หรือเถา ไม่ว่ายังยืนต้นหรือล้มลงแล้วทั้งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต และให้ความหมายรวมถึง ราก ปุ่ม ตอ หน่อ กิ่ง ตา หัว เหง้า เศษ ปลาย หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของไม้ ไม่ว่าจะถูกตัด ฟัน เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด หรือกระทำโดยวิธีการอื่นใด “ใช้ประโยชน์จากไม้” หมายความว่า ตัด ฟัน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด หรือชักลากไม้ที่มีอยู่ในป่าชุมชน หรือนำไม้ที่มีอยู่ในป่าชุมชนออกจากป่าชุมชนด้วยประการใดๆ “ไม้ทรงคุณค่า” หมายความว่า ไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และให้หมายความรวมถึงไม้อื่นใดที่ควรแก่การอนุรักษ์ให้อยู่ต่อไปตามลักษณะ หรือชนิดที่กำหนดในกฎกระทรวง

จังหวัด	รายละเอียด
๓. เพชรบูรณ์ (ต่อ)	“ของป่า” หมายความว่า สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในป่าชุมชน เป็นต้นว่า (๑) ฟืน ถ่านไม้ ไม้ไผ่ เปลือกไม้ ใบไม้ ดอกไม้ เมล็ด ผลไม้ ชัน และยางไม้ (๒) หญ้า อ้อ พง แสม ปรีอ ตา กก กระจุต กูด เห็ด และพืชอื่น (๓) ครั่ง รังผึ้ง น้ำผึ้ง ขี้ผึ้ง มูลค้างคาว (๔) สัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์ปีก แมลง รวมทั้งไข่ของแมลง ที่ไม่ใช่สัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (๕) ดิน หิน กรวด และทราย ที่ไม่ใช่แร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ “ฟืน” หมายความว่า เศษไม้ ปลายไม้ หรือไม้ล้มล่อนนอนไพร ตามธรรมชาติอันมีลักษณะและคุณภาพเหมาะสม ที่จะใช้เป็นเชื้อเพลิงยิ่งกว่าใช้ประโยชน์อย่างอื่น “ความหลากหลายทางชีวภาพ” หมายความว่า ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตทั้งมวล และให้ความหมายรวมถึงความหลากหลายทางพันธุกรรม ทางชนิดพันธุ์ และทางระบบนิเวศ อันเป็นถิ่นกำเนิดของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้น “สมาชิกป่าชุมชน” หมายความว่า สมาชิกของป่าชุมชนที่ได้จัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ “เครือข่ายป่าชุมชน” หมายความว่า การรวมตัวกันของคณะกรรมการจัดการป่าชุมชน หรือสมาชิกป่าชุมชนต่างๆ โดยมีเป้าหมายร่วมกัน เพื่อเรียนรู้ สร้างความเข้าใจและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การจัดการป่าชุมชนร่วมกันอย่างยั่งยืน และได้มีการจดแจ้งการเป็นเครือข่ายป่าชุมชนต่อกรมป่าไม้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด “ทรัพย์สินส่วนกลาง” หมายความว่า เงินและทรัพย์สินที่ได้มาเพื่อใช้ในการจัดการป่าชุมชน ไม้ที่สมาชิกร่วมกันปลูกในบริเวณเพื่อการใช้ประโยชน์ และทรัพย์สินที่สมาชิกป่าชุมชนร่วมกันจัดทำในการจัดการป่าชุมชน “องค์กรภาคประชาสังคม” หมายความว่า องค์กรที่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ หรือองค์กรอื่นที่ไม่ได้เป็นนิติบุคคล แต่มีผลงานด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่องเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ โดยมีได้มีการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน และได้มีการจดแจ้งเป็นองค์กรภาคประชาสังคมต่อกรมป่าไม้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด “คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชน “เจ้าหน้าที่ป่าชุมชน” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัดแต่งตั้งจากสมาชิกป่าชุมชน ซึ่งได้รับการเสนอชื่อโดยคณะกรรมการจัดการป่าชุมชน หรือแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นเจ้าหน้าที่ป่าชุมชนเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้ “รัฐมนตรี” รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
๔. แพร่	โดย นายพิชัย เอกศิริพงษ์ รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจัดการป่าชุมชน ผู้อำนวยการส่วนเสริมการจัดการป่าชุมชน สำนักจัดการป่าชุมชน กรมป่าไม้ ย้อนไปเมื่อ ๕๐ ปีก่อน ประเทศไทยมีพื้นที่ป่าไม้มากถึง ๑๗๑ ล้านไร่ แต่วันนี้เราเหลือพื้นที่ป่าไม้ที่สมบูรณ์ราว ๆ ๑๐๒.๔ ล้านไร่เท่านั้น สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผืนป่าลดลง มาจากการบุกรุกทำลายป่าเพื่อขยายเมือง ขยายพื้นที่การเกษตร การถางป่าทำไร่สอर्थ อีกทั้งการใช้กฎหมายก็ยังไม่ประสิทธิภาพมากพอ แต่ถ้าสังเกตให้ดีจะพบว่าในช่วง ๓ -๔ ปี หลังมานี้ เจ้าหน้าที่เข้มงวดกวัดขั่น ในการปราบปรามการบุกรุกทำลายป่ามากขึ้นเพื่อรักษาป่าไม้ให้คงอยู่ เราจึงเห็นข่าวจับกุมผู้กระทำความผิด คดีตัดไม้ คดีสัตว์ป่า ขณะเดียวกันรัฐบาลพร้อมทั้งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก็เล็งเห็นว่าการออกกฎหมายเพื่อปกป้องและปฏิรูปป่าไม้เป็นเรื่องสำคัญ จึงพยายามผลักดันกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ หนึ่งในนั้นคือ

จังหวัด	รายละเอียด
๔. แพร่ (ต่อ)	กฎหมายป่าชุมชน ซึ่งหลายฝ่ายเห็นตรงกันว่า การให้คนอยู่ร่วมกับป่า และบริหารจัดการพื้นที่ป่าไม้ไปด้วยกัน เป็นทางออกที่ดี ที่จะช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ประเทศอย่างยั่งยืน หลังจากภาคประชาชนเรียกร้องและรอคอยกฎหมายป่าชุมชน ในที่สุดเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติร่างพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ป่าชุมชน พ.ศ. เพื่อเปิดโอกาสให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมกันดูแลผืนป่า และใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ร่วมกันอนุรักษ์ซึ่งนับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงและเป็นจุดเริ่มต้นครั้งสำคัญ หลายคนอาจสงสัยว่า พ.ร.บ.ป่าชุมชน ฉบับนี้มีความพิเศษกว่ากฎหมายฉบับอื่นอย่างไร เราจะได้รับประโยชน์จาก พ.ร.บ.ป่าชุมชนฉบับนี้ คือ ๑. คนกับป่าอยู่ร่วมกันได้ จากเดิมภาครัฐเป็นกำลังหลักในการดูแลป่าบริเวณใกล้เคียงชุมชนแต่สำหรับ พ.ร.บ.ป่าชุมชนฉบับนี้จะแบ่งพื้นที่ออกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนเพื่อการอนุรักษ์ และส่วนเพื่อการใช้ประโยชน์ ซึ่งส่วนที่ ๒ นี้จะเน้นให้คนในชุมชนที่อาศัยอยู่ใกล้พื้นที่ป่าเข้ามามีส่วนร่วมบริหารจัดการป่าในพื้นที่ได้มากขึ้นกว่าเดิมจะทำให้ดำเนินการอะไรก็ได้คล่องตัวขึ้น และเป็นไปตามความต้องการของชุมชนจริง ๆ ซึ่งเมื่อเกิดความร่วมมือชุมชนนั้นก็มีความเข้มแข็งสามัคคี เกิดความสำนึกรักบ้านเกิด ผลักดันให้แรงงานคืนถิ่นกลับมาพัฒนาบ้านเกิด ๒. เป็นซูเปอร์มาร์เกตของหมู่บ้าน ป่าชุมชนเปรียบเหมือนซูเปอร์มาร์เกตของหมู่บ้านที่จะช่วยลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และสร้างรายได้ให้ชาวบ้านสามารถปลูกต้นไม้ ปลูกป่าในพื้นที่ป่าชุมชน แล้วเก็บพืชสมุนไพร ของป่า ออกมาใช้สอยในครัวเรือนได้โดยไม่ผิดกฎหมาย ไม่ต้องกลัวจะถูกจับกุมเหมือนแต่ก่อนที่ยังไม่มีกฎหมายฉบับนี้ ๓. เก็บหาของป่าไปขาย ภายใต้งกติกาและกฎหมาย สร้างรายได้ให้ชุมชน นอกจากชาวบ้านจะสามารถเก็บหาของป่าออกมามีในครัวเรือนแล้วยังสามารถนำผลผลิตจากป่าไปใช้ประโยชน์เพื่อการค้าได้อีก เช่นเก็บเห็ดไปขาย นำสมุนไพรจากป่ามาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชน ต่อยอดพัฒนาเป็นวิสาหกิจชุมชน ส่งขายสร้างรายได้ให้ชุมชนอีกทางหนึ่ง โดยต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย และกติกาที่ชุมชนตกลงร่วมกัน ๔. ได้ใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำในป่า จากเดิมที่ชาวบ้านต้องขออนุญาตทางการ หากจะนำแหล่งน้ำในป่ามาใช้ประโยชน์ แต่กฎหมายฉบับนี้จะเอื้ออำนวย ให้ชาวบ้านซึ่งเป็นผู้ดูแลป่าชุมชน มีส่วนร่วมพัฒนาแหล่งน้ำ และนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตรได้อย่างยั่งยืน ๕ .เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เมื่อเกิดการอนุรักษ์ก็สามารถพัฒนาป่าชุมชนให้เป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ให้คนทั่วไป รวมถึงนักท่องเที่ยวเข้ามาโดยให้ชาวบ้านสามารถดำเนินการได้เอง ตามแผนบริหารจัดการที่ตกลงกันไว้ เป็นการกระจายรายได้ ทำให้เศรษฐกิจหมุนเวียนในชุมชน แล้วคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนจะดีขึ้น ๖. เพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ประเทศ เมื่อให้ชาวบ้านไปดูแลและใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน ชาวบ้านก็จะช่วยกันปลูกป่า จัดการ ป้องกัน อนุรักษ์ป่าไม้ไม่ให้ถูกทำลาย พื้นที่สีเขียวของประเทศจะค่อย ๆ เพิ่มขึ้น ด้วยความร่วมมือของคนในพื้นที่ ๗. สัตว์ป่าได้พึ่งพิง ป่าไม้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัย หากช่วยกันดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์ ก็จะทำให้เกิดระบบนิเวศสมดุล เกิดความหลากหลายทางชีวภาพตามมา ๘. แก่ภัยแล้ง ป่าไม้เป็นพื้นที่ดูดซับความชุ่มชื้น เป็นแหล่งกักเก็บน้ำไว้ใต้ดิน ๙. ป้องกันน้ำท่วมรุนแรง

จังหวัด	รายละเอียด
๔. แพร่ (ต่อ)	๑๐. ลดภาวะโลกร้อน การปลูกป่าใหม่ และอนุรักษ์พื้นที่ป่าเดิม ตาม พ.ร.บ.ป่าชุมชนจะช่วยลดอุณหภูมิความร้อนของโลกได้ เพราะต้นไม้คายออกซิเจน และปล่อยไอน้ำเพิ่มความชุ่มชื้นในชั้นบรรยากาศ ขณะเดียวกันช่วยลดซิมก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ตัวการสำคัญของการเกิดปรากฏการณ์เรือนกระจกที่ทำให้โลกร้อนขึ้น ต้นไม้จึงช่วยเพิ่มอากาศบริสุทธิ์และลดความร้อนให้เราสามารถอาศัยอยู่ได้อย่างสบาย จะเห็นได้ว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติไม่ใช่หน้าที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง หากแต่จะสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือกันทุกภาคส่วน โดยเฉพาะชาวบ้านและชุมชนในพื้นที่ ที่จะช่วยกันดูแลรักษาสิ่งที่มีค่า ที่ธรรมชาติสร้างสรรค์ไว้ และใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่า เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด สาระสำคัญของกฎหมายป่าชุมชน ๑. วัตถุประสงค์ อนุรักษ์ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ส่งเสริมการอนุรักษ์ พัฒนา และใช้อย่างคุ้มค่า ปลูกป่าทดแทน สร้างความร่วมมือทุกภาคส่วน ๒. การใช้ประโยชน์ในป่าชุมชน มี ๒ ส่วน <u>พื้นที่เพื่อการอนุรักษ์</u> ทำได้ - ท้องเที่ยว , เก็บหาของป่า , ใช้ทรัพยากรอื่น ข้อห้าม - นันทนาการ , การทำไม้ , การใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน <u>พื้นที่เพื่อการใช้ประโยชน์</u> ทำได้ - ท้องเที่ยว , เก็บหาของป่า ,นันทนาการ,ทำไม้, การใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนและใช้ทรัพยากรอื่น ๓. คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชน ระดับชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด ระดับท้องถิ่น คนในชุมชนเลือกกันเอง ๔. การจัดตั้ง - อยู่ใกล้พื้นที่ป่า/พื้นที่อื่นของรัฐ (นอกเขตป่าอนุรักษ์) - สมาชิก ๕๐ คน ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการฯ ๕. การเพิกถอนป่าชุมชน มี ๓ กรณี - ทอดทิ้ง/ไม่ฟื้นฟูเกิน ๑ ปี - ทำป่าชุมชนเสียหาย - เหตุผลอื่นที่จำเป็นเพื่อความมั่นคงแห่งรัฐ ๖. บทลงโทษผู้ฝ่าฝืน ทำไม้ในเขตป่าอนุรักษ์/เข้าไปอยู่อาศัย คุก ๖ เดือน - ๕ ปี หรือปรับ ๕,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ริบไม้ /ของป่าที่ได้มา และทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิด

จังหวัด	รายละเอียด
๕. น่าน	โดย นายพิชัย เอกศิริพงษ์ รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการจัดการป่าชุมชน ผู้อำนวยการส่วนเสริมการจัดการป่าชุมชน สำนักจัดการป่าชุมชน กรมป่าไม้ ป่าชุมชน คือ หลักการที่ชุมชน ท้องถิ่นมีสิทธิในการจัดการทรัพยากรป่าไม้และการมีส่วนร่วมของประชาชน ดังนั้น จึงมีการผลักดันให้เกิดร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชนในอนาคต เพราะการให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมกับรัฐ เพราะลำพังรัฐส่วนกลางอย่างเดียวหรือชุมชนอย่างเดียว ไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง ส่วนป่าชุมชนมีแผนการจัดการและกลไกการควบคุม แต่กฎเกณฑ์เหล่านี้ ไม่เป็นที่ยอมรับทางกฎหมาย จึงไม่สามารถบังคับกับคนภายนอกได้ จึงได้มีการส่งเสริมให้ชุมชนได้ร่วมกับรัฐในการอนุรักษ์ฟื้นฟู จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างสมดุลและยั่งยืนในรูปแบบของป่าชุมชน เพื่อให้ชุมชนสามารถจัดการป่าชุมชนและได้ประโยชน์จากป่าชุมชน อันจะส่งผลให้ชุมชนดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน
๖. ชลบุรี	โดย นายชวินทร์ ปิ่นแก้ว นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๙ (ชลบุรี) ๑. พื้นที่ที่จะนำไปจัดตั้งเป็นป่าชุมชน ป่าที่จะนำมาจัดตั้งเป็นป่าชุมชนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องอยู่นอกเขตป่าอนุรักษ์หรือพื้นที่อื่นของรัฐนอกเขตป่าอนุรักษ์ได้แก่ เขตอุทยานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า หรือเขตพื้นที่อื่นใดที่มีคุณค่าทางธรรมชาติหรือคุณค่าอื่นอันควรแก่การอนุรักษ์หรือรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ๒. วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งป่าชุมชน การขอจัดตั้งเป็นป่าชุมชนต้องมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ การฟื้นฟูพื้นที่ป่าในเขตป่าชุมชนโดยการปลูกทดแทน การเสริมสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนในการจัดการป่าชุมชน การส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีที่หลากหลายของชุมชนในการอนุรักษ์ การฟื้นฟู การพัฒนา การควบคุมดูแล และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในป่าชุมชน และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในป่าชุมชนอย่างสมดุลและยั่งยืน ๓. สถานภาพทางกฎหมายของพื้นที่ป่าชุมชนที่ได้จัดตั้ง ป่าชุมชนที่ได้รับการจัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ไม่ได้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงแนวเขตหรือเพิกถอนพื้นที่ป่า หรือเปลี่ยนแปลงสถานะหรือสถานภาพพื้นที่อื่นของรัฐที่นำมาจัดตั้งป่าชุมชน แต่จะมีผลยกเว้นมิให้นำกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติมาใช้บังคับเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการเพิกถอนป่าชุมชน ๔. กลไกการบริหารจัดการป่าชุมชน กำหนดให้มีกลไกการบริหารจัดการป่าชุมชน ๓ ระดับ คือ ๔.๑ คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชน มีรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นรองประธาน กรรมการโดยตำแหน่งจำนวน ๑๑ คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมาจากกระบวนการสรรหาจำนวนไม่เกิน ๘ คน โดยมีอธิบดีกรมป่าไม้เป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่สำคัญในการเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนป่าชุมชนและเครือข่ายป่าชุมชนหรือพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับป่าชุมชนตามคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย รวมทั้งพิจารณาอุทธรณ์มติเกี่ยวกับการขอจัดตั้งหรือเพิกถอนป่าชุมชน

จังหวัด	รายละเอียด
๖. ชลบุรี (ต่อ)	๔.๒ คณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด คณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด จะจัดให้มีเฉพาะในจังหวัดที่มีคำขอจัดตั้งป่าชุมชนหรือมีการจัดตั้งป่าชุมชนเท่านั้น โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธานกรรมการ และกรรมการโดยตำแหน่งที่มาจากหน่วยงานรัฐต่างๆ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานเครือข่ายป่าชุมชนระดับจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มนุษยศาสตร์หรือสังคมศาสตร์ ผู้แทนภาคประชาสังคม ผู้แทนคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนในจังหวัด โดยมีข้าราชการกรมป่าไม้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นเลขานุการ ทั้งนี้คณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับคำขอจัดตั้งป่าชุมชน การขยายเขตป่าชุมชน หรือการเพิกถอนป่าชุมชนไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ๔.๓ คณะกรรมการจัดการป่าชุมชน เมื่ออธิบดีกรมป่าไม้ได้มีประกาศอนุมัติให้จัดตั้งป่าชุมชนในราชกิจจานุเบกษาแล้ว กำหนดให้ผู้มีรายชื่อเป็นคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนตามที่ปรากฏในคำขอจัดตั้งป่าชุมชนเป็นคณะกรรมการจัดการป่าชุมชน มีหน้าที่ร่วมกับสมาชิกชุมชนจัดการป่าชุมชนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของป่าชุมชนและแผนการจัดการป่าชุมชนที่ได้รับอนุมัติ ตลอดทั้งมีหน้าที่และอำนาจในการร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการจัดให้มีหลักเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่นใดแสดงแนวเขตป่าชุมชน จัดการทรัพย์สินส่วนกลางของป่าชุมชน ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน ดูแลรักษาป่าชุมชนเป็นต้น นอกจากนั้นกฎหมายยังรับรองให้มี “เครือข่ายป่าชุมชน” ซึ่งเป็นการรวมตัวกันของคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนหรือสมาชิกป่าชุมชนของชุมชนต่างๆ โดยมีเป้าหมายร่วมกัน เพื่อเรียนรู้ สร้างความเข้าใจและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การจัดการป่าชุมชนร่วมกันอย่างยั่งยืน ๕. การยื่นคำขอจัดตั้งป่าชุมชน กำหนดให้ชุมชนในท้องที่ที่อยู่ในอาณาเขตเดียวกันกับพื้นที่ป่าซึ่งอยู่นอกเขตอนุรักษ์และสามารถดูแลรักษาป่านั้นได้ มีสิทธิยื่นคำขอจัดตั้งป่าชุมชนได้ โดยให้บุคคลในชุมชนนั้น ซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปและมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่ที่ตั้งของป่าชุมชนที่ขอจัดตั้งป่าชุมชน จำนวนตั้งแต่ ๕๐ คนขึ้นไปร่วมกันตั้งตัวแทนเพื่อยื่นคำขอจัดตั้งป่าชุมชนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นๆ โดยคำขอจัดตั้งป่าชุมชนอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับ ๑) วัตถุประสงค์ของป่าชุมชน ๒) รายชื่อประประวัติโดยสังเขปของผู้ขอจัดตั้งป่าชุมชน ๓) รายชื่อคณะกรรมการจัดการป่าชุมชน ๔) ความเป็นมาของชุมชนโดยสังเขป สภาพพื้นที่ที่ขอจัดตั้งป่าชุมชน และแผนที่แสดงอาณาเขต ๕) แผนจัดการป่าชุมชน และ ๖) รายการอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชนกำหนด ทั้งนี้ เมื่อได้รับคำขอจัดตั้งป่าชุมชนแล้ว ให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แห่งท้องที่ที่อธิบดีมอบหมาย ทำการตรวจสอบคำขอ เอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคำขอให้เสร็จภายใน ๑๐ วัน หลังจากนั้นจึงดำเนินการตรวจสอบและรังวัดพื้นที่ที่ขอจัดตั้งป่าชุมชน พร้อมทั้งจัดทำแผนที่แสดงแนวเขตของป่าชุมชนไว้ในที่เปิดเผย ณ ศาลากลางจังหวัด และที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่ที่ขอจัดตั้งป่าชุมชนเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลใด มีสิทธิทำหนังสือคัดค้านคำขอจัดตั้งป่าชุมชนต่อคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด เมื่อพ้นระยะเวลา ๓๐ วันแล้ว ให้เสนอต่อคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการจัดตั้งป่าชุมชนต่อ และเสนออธิบดีกรมป่าไม้เพื่อมีประกาศในราชกิจจานุเบกษาเห็นชอบให้จัดตั้งป่าชุมชนต่อไป ในกรณีที่คณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัดไม่ให้ความเห็นชอบ ผู้ขอจัดตั้งป่าชุมชนมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการนโยบายป่าชุมชนได้ ๖. การเพิกถอนป่าชุมชน อธิบดีมีอำนาจในการสั่งเพิกถอนป่าชุมชนทั้งหมดหรือบางส่วนได้ในกรณีดังต่อไปนี้ ๑) คณะกรรมการจัดการป่าชุมชนขอให้เพิกถอนป่าชุมชน ๒) คณะกรรมการจัดการป่าชุมชนทอดทิ้งไม่จัดการฟื้นฟูป่าชุมชนนั้นต่อไป ๓) คณะกรรมการจัดการป่าชุมชนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือระเบียบหรือข้อบังคับที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ อันจะเป็นเหตุให้ป่าชุมชนได้รับความเสียหายหรือมีเหตุสมควรไว้วางใจให้จัดการป่าชุมชนนั้นต่อไป และ ๔) เมื่อมีเหตุผลความจำเป็นทางด้านการกิจการเพื่อความมั่นคงของประเทศโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ การเพิกถอนป่าชุมชนจะมีผลเมื่อได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

จังหวัด	รายละเอียด
๖. ชลบุรี (ต่อ)	๗. การจัดการป่าชุมชน ๗.๑ สมาชิกป่าชุมชนและหน้าที่ กำหนดให้ผู้มีรายชื่อเป็นสมาชิกป่าชุมชนที่ปรากฏในคำขอจัดตั้งป่าชุมชนเป็นสมาชิกป่าชุมชนเมื่อได้ประกาศการจัดตั้งป่าชุมชนแล้ว สมาชิกป่าชุมชนมีหน้าที่ในการดูแล รักษาป่าชุมชน ปฏิบัติตามระเบียบของคณะกรรมการนโยบายป่าชุมชนตลอดจนข้อบังคับของคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนและแผนจัดการป่าชุมชน รวมทั้งร่วมมือกับทางราชการในการดูแลรักษาป่าชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติในป่าชุมชน กรณีที่สมาชิกป่าชุมชนฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจัดการป่าชุมชนจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่อาจมีมติให้สมาชิกผู้นั้นพ้นจากการเป็นสมาชิกป่าชุมชนได้ ๗.๒ แผนการจัดการป่าชุมชน กำหนดให้ชุมชนต้องจัดทำแผนการจัดการป่าชุมชนเพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการดำเนินการจัดการ อนุรักษ์ พัฒนา หรือใช้ประโยชน์จากป่า ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน โดยแผนดังกล่าวมีอายุการใช้บังคับเป็นเวลา ๕ ปี เมื่อครบกำหนดเวลาให้คณะกรรมการจัดการป่าชุมชนเสนอแผนการจัดการป่าชุมชนใหม่เพื่อให้ชุมชนได้มีโอกาสในการทบทวนแผน ทั้งนี้แผนการจัดการป่าชุมชนที่ชุมชนจัดทำขึ้นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด และคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนและสมาชิกป่าชุมชนมีหน้าที่ในการจัดการป่าชุมชนให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว ๘. การใช้ประโยชน์ในป่าชุมชน คณะกรรมการจัดการป่าชุมชนและสมาชิกป่าชุมชนมีสิทธิใช้ประโยชน์ในป่าชุมชนในด้านต่างๆ ได้แก่ ๑) ส่งเสริมการศึกษาเรียนรู้และสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในป่าชุมชน ๒) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์โดยชุมชนและการพักผ่อนหย่อนใจ ๓) เก็บหาของป่า ๔) ใช้ประโยชน์จากไม้ในบริเวณที่กำหนดให้เป็นเขตใช้ประโยชน์ โดยให้ใช้สอยในครัวเรือนของสมาชิกป่าชุมชนหรือใช้ในกิจการสาธารณะภายในชุมชน และ ๕) ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพในป่าชุมชนตามความจำเป็นต่อการอุปโภคบริโภคในครัวเรือนสมาชิกป่าชุมชน ทั้งนี้ การใช้ประโยชน์ดังกล่าวต้องสอดคล้องกับแผนการจัดการป่าชุมชนที่คณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัดอนุมัติและอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลและยั่งยืน ๙. เงื่อนไขการใช้ประโยชน์ในเขตป่าชุมชน ภายในป่าชุมชน กำหนดเงื่อนไขห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการดังต่อไปนี้ ๑) ยึดถือ ครอบครองหรือใช้เป็นที่อยู่อาศัยหรือที่ทำกิน ๒) ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ขุดหาแร่ ลำสัตว์ป่าสงวนหรือสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า หรือกระทำการด้วยประการใดๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าชุมชน เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อประโยชน์ในการบำรุงรักษาและป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายแก่ป่าชุมชนหรือเป็นการกระทำของกรรมการจัดการป่าชุมชน เจ้าหน้าที่ป่าชุมชน หรือสมาชิกป่าชุมชน ตามแผนจัดการป่าชุมชนที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด ๓) การใช้ประโยชน์จากไม้ เว้นแต่เป็นการกระทำตามมาตรา ๕๐(๒) หรือมาตรา ๕๒ ๔) ก่อสร้างสิ่งปลูกสร้าง เว้นแต่เป็นการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการจัดการป่าชุมชนตามมาตรา ๔๔(๓) เช่น การสร้างหอดูไฟฟ้า ฝ่ายชลประทาน ที่พักลาดตระเวน หรือศาลาเรียนรู้ เป็นต้น

จังหวัด	รายละเอียด
๖. ชลบุรี (ต่อ)	๑๐. เงื่อนไขช้อยกเว้นในบทเฉพาะกาล ๑๐.๑ ป่าชุมชนที่ได้จัดตั้งไว้เดิมแล้ว กำหนดให้ป่าชุมชนที่ได้จัดตั้งกับกรมป่าไม้ไว้แล้วทั้งในส่วนเขตพื้นที่ป่าไม้ ป่าสงวนแห่งชาติ ที่ดินของรัฐประเภทอื่น (เช่น ที่สาธารณะประโยชน์ ที่ทหาร) และยังมีอายุโครงการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าได้รับการจัดตั้งเป็นป่าชุมชนตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว โดยให้ถือว่าการดำเนินการเกี่ยวกับป่าชุมชนตามโครงการดังกล่าวเป็นการดำเนินการตามแผนการจัดการจัดการป่าชุมชนไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการจัดทำแผนการจัดการจัดการป่าชุมชน แต่หากดำเนินการจัดทำแผนดังกล่าวไม่เสร็จภายในระยะ ๒ ปี จะมีผลให้ป่าชุมชนนั้นเป็นอันถูกเพิกถอนโดยทันที ในกรณีป่าชุมชนที่จัดตั้งในที่ดินของรัฐประเภทอื่น หน่วยงานของรัฐที่ปกครองดูแลพื้นที่อาจไม่ยินยอมให้จัดตั้งเป็นป่าชุมชนต่อไปก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายป่าชุมชนกำหนด ๑๐.๒ ป่าชุมชนที่จัดตั้งไว้แล้วแต่ต่อมาถูกประกาศเขตพื้นที่อนุรักษ์ เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ทับซ้อนภายหลังจัดตั้งเป็นป่าชุมชน ในกรณีที่ได้ป่าชุมชนมีการจัดตั้งป่าชุมชนหรือพื้นที่อื่นของรัฐไว้ก่อนที่จะมีการประกาศพื้นที่นั้นเป็นเขตป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายอุทยานแห่งชาติหรือกฎหมายสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ให้ป่าชุมชนนั้นเป็นป่าชุมชนที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป และมีให้นำกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติหรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่ามาบังคับใช้พื้นที่ป่าชุมชน
๗. ตรัง	โดย นายพีระชัย สุขเกื้อ นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ หัวหน้าศูนย์ส่งเสริมวนศาสตร์ชุมชนที่ ๘ (ตรัง) กรมป่าไม้ดำเนินการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับรัฐในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าที่อยู่ใกล้ชุมชนในรูปแบบป่าชุมชน ต่อมาในยุ ครัฐบาลนายกรัฐมนตรื(พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) ได้มีนโยบายที่จะรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยกำหนดให้มีการขยายป่าชุมชน เพื่อเป็นกลไกในการส่งเสริมสร้างแรงจูงใจให้พี่น้องประชาชนมีส่วนร่วมภาครัฐในการอนุรักษ์ฟื้นฟูจัดการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ต่อไป ปัญหาการดำเนินงานป่าชุมชนที่อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และ พรบ.ป่าไม้พุทธศักราช ๒๔๘๔ ด้านการจัดตั้งป่าชุมชน ผู้ได้รับอนุมัติโครงการป่าชุมชนตามกฎหมาย คือพนักงาน เจ้าหน้าที่ คณะกรรมการป่าชุมชนเป็นผู้ช่วยพนักงานเจ้าหน้าที่โครงการ เพิ่มภาระให้กับชุมชนและงบประมาณ ขาดแรงจูงใจในการจัดตั้งป่าชุมชน ด้านการบริหารจัดการป่าชุมชน โดยคณะกรรมการป่าชุมชนยังไม่มีกฎหมายรองรับ มีข้อจำกัดหลายประการ ประชาชนร่วมดูแลป่า แต่ใช้ประโยชน์จากป่าบางประการยังมีข้อจำกัด จึงเกิดความคลางแคลงใจกับเจ้าหน้าที่รัฐไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ มีข้อจำกัดในเรื่องของกฎหมายเดิมที่มีอยู่ ซึ่งเป็นกฎหมายควบคุมมาใช้เป็นเครื่องมือส่งเสริม จึงมีข้อจำกัดหลายประการ รวมทั้งกฎหมายปัจจุบันยังไม่ได้เปิดโอกาสในเรื่องสิทธิ์ที่เป็นธรรมในการบริหารจัดการป่า เช่นสิทธิการใช้และพัฒนาแหล่งทรัพยากรป่าชุมชน และยังตีความกฎหมายที่ขัดแย้งกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับชุมชน เป็นต้น ป่าชุมชนภายใต้พรบ.ป่าชุมชน เป็นการส่งเสริมการจัดการป่าชุมชนได้คล่องตัวขึ้น ประชาชนที่ดูแลป่าได้รับสิทธิในการใช้ประโยชน์จากป่าตามกฎหมายคณะกรรมการป่าชุมชนสามารถดูแลป่าชุมชนโดยมีกฎหมายรองรับ และเป็นการเพิ่มรายได้ในครัวเรือน ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น

๓. บทบาทของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างมีส่วนร่วมต่อเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้

จังหวัด	รายละเอียด
๑. เชียงราย	โดย ผศ.ดร.นาวัน พรมใจสา ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๖๖ บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิอนุรักษ์ หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และของชาติ และมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน มาตรา ๖๗ สิทธิบุคคลที่จะมีส่วนร่วมทั้งกับรัฐและชุมชน ในการอนุรักษ์ บำรุงรักษาและการได้ประโยชน์จากทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามความเหมาะสม ฯลฯ ได้ให้สิทธิแก่บุคคลที่รวมกลุ่มกันเป็นชุมชนในการร่วมดูแลและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ พร้อมทั้งได้รับความคุ้มครองตามความเหมาะสม บทบาทของภาครัฐที่มีความเกี่ยวข้องกับทรัพยากรมากที่สุด และเป็นปัจจัยเพื่อการดำรงชีพ เศรษฐกิจและสังคม คือ การให้ข่าวสาร ความรู้ → รับฟังความคิดเห็น → มีส่วนร่วม → ความร่วมมือ → เสริมอำนาจประชาชน บทบาทของชุมชนท้องถิ่นมีความเกี่ยวข้องกับทรัพยากรมากที่สุด และเป็นปัจจัยเพื่อการดำรงชีพ เศรษฐกิจและสังคม คือ การรับรู้ข่าวสาร → ให้ความคิดเห็น → ร่วมคิด → ร่วมตัดสินใจ → ร่วมทำ → ร่วมตรวจสอบเป็นเจ้าของ บทบาทขององค์กรเอกชน ภาคเอกชนต่างๆ ด้านคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาตินั้น อาจเกิดจากการรวมตัวกันในรูปแบบ “สมัชชาองค์กรเอกชนฯ” เพื่อเป็นองค์กรกลางประสานงานระหว่างภาครัฐ กับองค์กรเอกชน องค์กรชุมชน และประชาชน ให้ เกิดความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ อย่างสมดุลและยั่งยืน และอาจมีส่วนร่วมในการทำโครงการของเครือข่ายป่าชุมชนโดยการให้ทุนสนับสนุน, สิ่งของสนับสนุน หรือการจัดทำโครงการร่วมกับเครือข่ายป่าชุมชนได้เพื่อความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ภาครัฐยังมีอีกบทบาทหน้าที่หนึ่ง คือ นำนโยบาย ในการส่งเสริมอนุรักษ์ ปกป้อง ฟื้นฟู สิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ ลงสู่เวทีของเครือข่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาในระดับของจังหวัด และการเป็นการบูรณาการแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน องค์ประกอบหลักของระบบราชการแบบมีส่วนร่วม คือ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ให้เกิดการมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูล ปกป้องหรือ ให้เครือข่ายเข้ามามีบทบาทร่วมกัน เพื่อสร้างความร่วมมือ และเสริมอำนาจทั้งภาครัฐ และเครือข่ายป่าชุมชนเอง เกิดการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากเครือข่ายป่าชุมชน และที่สำคัญที่สุดคือทุกขั้นตอนในการดำเนินการ เหตุผลในการตัดสินใจทุกอย่าง ต้องโปร่งใส
๒. กำแพงเพชร	โดย นางสุวรรณี บุญญาโยธิน ผู้อำนวยการส่วนสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรป่าไม้ หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู การดูแลรักษา เพื่อ ก่อให้เกิดความสมดุลระบบนิเวศน์ ตลอดจนการประสานงานแบ่งปันผลประโยชน์การใช้ทรัพยากรอย่างเป็นธรรม ภาครัฐ มีการส่งเสริมบทบาท หน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้มีส่วนรับผิดชอบในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ร่วมกันในทุกมิติ ปลูกฝังให้ประชาชนมีความรู้สึกรักและหวงแหน รู้จักการใช้ทรัพยากรป่าไม้อย่างประหยัด จึงต้องให้ความรู้ ทักษะคิด ความสำนึก ความรู้สึก และทักษะแก่ประชาชนเกี่ยวกับประโยชน์ที่จะได้รับจากทรัพยากรป่าไม้ และผลเสียจากการตัดไม้ ทำลายป่า การใช้สอยไม้อย่างฟุ่มเฟือย มีการเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ แก่ประชาชนเกี่ยวกับความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้ที่มีต่อส่วนรวม ภาครัฐจึงเป็นผู้กำหนดแนวนโยบายให้ประชาชนดำเนินการ ในส่วนของกรมป่าไม้ ก็มีการดำเนินการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายป่าชุมชนเพื่อพิทักษ์ป่า นั้น เพื่อสนองรับแนวทางการดำเนินการของภาครัฐในเบื้องต้นที่กล่าวมา

จังหวัด	รายละเอียด
๒. กำแพงเพชร (ต่อ)	ในส่วนของภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไข และร่วมรับผลประโยชน์ การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ก็มีแนวคิดเดียวกับการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ นั่นคือ มีกระบวนการทำงานที่มีการวางแผน การจัดการองค์กร การสื่อสารภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน โดยการพัฒนาศามารถในการควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรที่มีอยู่ พัฒนาการรับรู้ ภูมิปัญญาซึ่งแสดงออกในการร่วมตัดสินใจ ผ่านการมีส่วนร่วมในลักษณะต่างๆ ทรัพยากรป่าไม้เป็นทรัพยากรที่สามารถทดแทนได้ และยังเป็นทรัพยากรที่กองเจงจยสามารถจัดการให้มีประโยชน์อย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ป่าไม้เป็นแหล่งที่มนุษย์ต้องพึ่งพิงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะการเป็นปัจจัยสี่ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค นอกจากนั้นยังเป็นแหล่งพักผ่อน หย่อนใจ เป็นแหล่งรักษาสมดุลธรรมชาติที่ใหญ่ที่สุดมนุษย์จึงจำเป็นต้องจัดการเพื่อใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเหมาะสมที่สุด การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในการบริหารจัดการ ทรัพยากรป่าไม้อย่างมีส่วนร่วมต่อเครือข่ายป่าชุมชนของกรมป่าไม้ จึงประกอบด้วย ๑. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจ ๒. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรม ๓. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับผลประโยชน์ ๔. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผล ซึ่งที่สุดแล้ว ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม คงต้องประสานพลังร่วมกันเพื่อหนุนเสริมเพิ่มพลังขับเคลื่อนต่อเครือข่ายป่าชุมชนของกรมป่าไม้ ให้ดำเนินการเป็นไปในแนวทางที่เหมาะสมเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและประชาชนตามเจตนารมณ์ของเครือข่ายป่าชุมชน เพื่อพิทักษ์ป่าที่ร่วมกันจัดตั้งในโอกาสต่อไป
๓. เพชรบูรณ์	โดย นายฤทธิกร พลทา ประธานธนาการตัน บ้านชาบอน หมู่ที่ ๗ ตำบลกันจ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ <u>ภาครัฐ</u> มีหน้าที่รับผิดชอบในการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดี เกิดความรักหวงแหนทรัพยากรป่าไม้ โดยการสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการป่าชุมชน พร้อมทั้งส่งเสริมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน เช่นการประชุม อบรม สัมมนา เพื่อให้ประชาชนได้รู้ถึงคุณค่าของทรัพยากรป่าไม้และรู้จักใช้ประโยชน์ จากกทรัพยากรป่าไม้อย่างรู้คุณค่าและยั่งยืน ภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องในส่วนของกรมป่าไม้ได้จัดตั้งเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้และมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานร่วมกับประชาชนแบบประชารัฐ <u>ภาคเอกชน</u> มีหน้าที่สนับสนุนงบประมาณในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เช่น โครงการธนาการตันไม้ โดยการนำป่าชุมชนมาเข้าเป็นสมาชิกโครงการธนาการตันไม้ เอกสารที่ใช้ประกอบการขอมีดังนี้ ๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ใหญ่บ้าน ๒. สำเนาโครงการป่าชุมชนที่ได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมป่าไม้ ๓. บันทึกการประชุมคณะกรรมการป่าชุมชนในการขอเข้าร่วมโครงการธนาการตันไม้ <u>ขั้นตอน</u> ต่อไปจะมีเจ้าหน้าที่โครงการฯ ไปวัดประเมินค่าก๊าซคาร์บอนเครดิต และตีราคามูลค่าเป็นเงินให้ป่าชุมชน โดยองค์กรก๊าซเรือนกระจก (ซึ่งอยู่ในการดูแลของ ท ก ส.) <u>ภาคประชาสังคม</u> มีหน้าที่รวมกลุ่มเป็นเครือข่ายระดับหมู่บ้าน ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ซึ่งมีวัตถุประสงค์ มีเป้าหมาย มีความต้องการร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันตัดสินใจ ร่วมกันแก้ไขปัญหา ในการบริหารจัดการป่าชุมชนร่วมกับเจ้าหน้าที่ของภาครัฐแบบประชารัฐ เพื่อให้ทรัพยากรป่าไม้มีความอุดมสมบูรณ์ และยั่งยืนตลอดไป

จังหวัด	รายละเอียด
๔. แพร่	โดย นายมานะ จิตฤทธิ์ ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๓ แพร่ จากเวทีสัมมนาระหว่างตัวแทนเครือข่ายป่าชุมชนระดับจังหวัด กับองค์กรภาครัฐ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด) มีการพูดคุยถึงวิธีการขับเคลื่อนเครือข่ายในระดับจังหวัด ซึ่งองค์กรภาครัฐ มีบทบาท และหน้าที่ในการพัฒนาจังหวัด ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การอาชีพ สิ่งแวดล้อม ในแต่ละด้าน มีแผนงานดำเนินการในการปฏิบัติงาน โดยให้หมู่บ้านรวมรวบแผน ส่งองค์กรส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนตำบล) ส่งรวบรวมแผนงานมาที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด การแลกเปลี่ยนข้อมูลของเครือข่ายป่าชุมชน รวมกลุ่มแล้วได้อะไรบ้าง - ช่วยให้มีการแลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร ทักษะ ความรู้ ประสบการณ์ ผ่านการพูดคุย ประชาสัมพันธ์เป็นการเสริมสร้างความรู้ให้เครือข่าย - มีการร่วมมือประสานงานในการบริหารจัดการ และร่วมกันพัฒนาป่าชุมชนให้เป็นทิศทางเดียวกัน ซึ่งก่อให้เกิดความยั่งยืนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มีการพัฒนาศักยภาพและภูมิปัญญาของชุมชนในการจัดสรรทรัพยากรในท้องถิ่นให้ตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานสอดคล้องความต้องการของชุมชน - ก่อให้เกิดความเข้าใจ และนำไปสู่กระบวนการ การทำงานร่วมกัน และได้รับผลประโยชน์ในทุกๆ ฝ่ายอย่างสมดุล และเท่าเทียม - ทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนและร่วมกันแก้ปัญหา ร่วมหาแนวทางแก้ไขที่คล้ายคลึงกัน โดยผ่านการพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สามารถนำมาปรับใช้ได้ชุมชน - การรวมพลังในกลุ่มเครือข่าย สามารถกล่าวถึงความต้องการของคนในชุมชนทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน ในการบริหารจัดการทรัพยากร - มีการพัฒนากระบวนการทำงานที่เกิดขึ้นเองในชุมชน บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมกับภาครัฐ เอกชน และความร่วมมือแบบพหุภาคี ทำให้ลดความขัดแย้งกับปัญหาต่างๆ ในการอนุรักษ์ เครือข่ายที่ร่วมกันจัดตั้งขึ้น สามารถขับเคลื่อนการดูแล รักษา ป่าชุมชน ได้อย่างยั่งยืน และมีประสิทธิภาพมุ่งสู่เป้าประสงค์ “ป่ายั่งยืน ประชาชนได้ประโยชน์”
๕. น่าน	โดย ว่าที่ร้อยตรี ภาณุวัฒน์ ชัดนาค ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานน่าน บทบาทและหน้าที่ ของ ททท. ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยว ใช้กลไกด้านการท่องเที่ยวช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ กระจายรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสู่ชุมชน สร้างความตระหนักในการเป็นเจ้าบ้านและนักท่องเที่ยวที่ดี ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทย ร่วมสร้างความยั่งยืนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ร่วมส่งเสริมรักษาสิ่งแวดล้อม ประสานความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงาม
๖. ชลบุรี	โดย นายอัฐ เชาวนทวี นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการจัดการป่าของคนในชุมชนก็เพื่อการที่จะมีรูปแบบการจัดการป่าชุมชนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ใช้ประโยชน์จากป่าจริงๆ เนื่องจากรูปแบบที่กฎหมายรับรองนั้น หมายถึงการที่บุคคลภายใน และภายนอกยอมรับได้ในการกำหนดรูปแบบของแต่ละ ชุมชน “ป่าชุมชน” คือ แนวทางการดูแลรักษาป่าที่มีความสำคัญกับชุมชน และมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่นั้นๆ การ ดูแลอนุรักษ์ รักษาพื้นที่ป่าก่อให้เกิดความสำเร็จในชุมชน ประชาชนในชุมชนยังคงมีวิถีที่ผูกพันกับทรัพยากรป่าไม้อย่างต่อเนื่อง มีการใช้ประโยชน์จากป่าหลากหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่ ใช้เป็นแหล่งเก็บหาปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ประโยชน์ผลผลิตจากป่าจากป่าพื้นบ้าน ซึ่งแต่ละท้องถิ่นมีความหลากหลายแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสภาพนิเวศทาง วัฒนธรรมความเชื่อ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนผลผลิตการเกษตรในแต่ละปีเป็นเหตุทำให้ ประชาชนจำนวนมากใน ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพิงทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ป่า เพื่อเก็บหาของป่าสำหรับอุปโภคบริโภคในครัวเรือนบางรายก็เก็บเพื่อ จำหน่ายเสริมสร้างรายได้จุลเจือครอบครัวได้อีกทางและยังสามารถสร้างวิถีการดำเนินชีวิตแบบวิถีตามแบบยุคสมัยดั้งเดิมที่สืบ ทอดกันมาเป็นวัฒนธรรมจารีตประเพณีการหาเก็บของป่าจากบรรพบุรุษ โดยมีภาคส่วนต่างๆ มาสนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นการดูแลจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ที่มีส่วนร่วม พร้อมกันตั้งกฎกติกาป่าชุมชนขึ้นเป็นการดูแลและรักษาร่วมกันในชุมชนนั้นๆ ให้ป่าไม้ในประเทศไทยคงอยู่ และสร้างรายได้ให้กับชุมชน รวมไปถึงเป็นการลดกลุ่มนายทุน ผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ที่ได้รับผลประโยชน์จากป่าให้น้อยลง

จังหวัด	รายละเอียด
๗. ตรัง	โดย นายเสนอ ตันเล่ง ข้าราชการบำนาญ บทบาทภาครัฐควร กำหนดแนวทางนโยบายบทบาทหน้าที่ให้มีความชัดเจน ต่อการกำหนดทิศทางการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนในระดับต่างๆ ของกรมป่าไม้ เพื่อให้เครือข่ายมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต ส่วนภาคเอกชนจะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันภาคเอกชนหลายแห่งได้ให้ความสำคัญและสนับสนุนกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ด้านทรัพยากรธรรมชาติอย่างกว้างขวางหลากหลายรูปแบบ ซึ่งเป็นโอกาสที่ดี ที่เครือข่ายป่าไม้ป่าชุมชนต่างๆมีโอกาที่จะได้รับการสนับสนุนในรูปแบบต่างๆ เช่น จัดทำกิจกรรมการปลูกป่า ทำฝาย บวชป่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติ หรือการประกวดป่าชุมชนที่มีความสำเร็จ เป็นต้น ส่วนภาคประชาสังคม หน่วยงานต่างๆต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนองค์กรเครือข่าย และมีส่วนร่วมในการกระตุ้นจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ ถือว่าเป็นการสร้างแนวร่วมของกลุ่มองค์กรให้เกิดการเชื่อมโยงกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ซึ่งกันและกันในแต่ละท้องถิ่นทำให้สามารถกำหนดเป้าหมายการบริหารจัดการองค์กรเครือข่ายป่าชุมชนได้อย่างครอบคลุมในทุกมิติยังผลให้กลุ่มมีความแข็งแกร่งต่อไป

๔. บทบาทหน้าที่ของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ในการบูรณาการทำงานร่วมกับเครือข่ายอาสาสมัครในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จังหวัด	รายละเอียด
๑. เชียงราย	โดย นางสาวอริศรา พลเมืองศรี รองประธาน ทสม.อำเภอเชียงของ อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.คือ บุคคลในท้องถิ่น หรือ หมู่บ้าน หรือชุมชนที่มีความสนใจ มีการแสวงหาความรู้ และประสบการณ์ มีความเสียสละ และอุทิศตัวในการทำงานด้านการอนุรักษ์ สงวน ค้มครอง และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของตนเองอย่างยั่งยืน ทสม. มีบทบาทสำคัญในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ การเฝ้าระวังปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้กับประชาชนและกลุ่มเป้าหมายได้อย่างต่อเนื่อง เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของหวงแหน บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นตนเองให้คงอยู่ในสภาพสมบูรณ์ได้อย่างยั่งยืน ทสม. เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เป็นรูปแบบให้ประชาชนมีส่วนร่วมในลักษณะการเป็นตัวแทน ผู้นำและเป็นผู้ประสานงานระหว่างประชาชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความเป็นเจ้าของ และได้รับผลประโยชน์ร่วมกันในลักษณะการบริหารจัดการในรูปแบบคณะกรรมการ และมีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของคนในสังคม เชื่อมโยงการทำงานด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระหว่างระดับนโยบาย และระดับชุมชน อันจะนำไปสู่การบริหารจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีปรัชญาพื้นฐานในการดำเนินการ คือ

จังหวัด	รายละเอียด
๑. เชียงราย (ต่อ)	๑. การดำเนินการที่อยู่บนพื้นฐานความต้องการจากชุมชน ๒. ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติทุกขั้นตอน ๓. ชุมชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ ๔. เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจจากการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน ๕. ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน การส่งเสริมให้มี “อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน” หรือ “ทสม.” จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการ สงวน พื้นฟู อนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ซึ่งบทบาทของทสม. และบทบาทของเครือข่ายป่าชุมชนนั้นเป็นไปในแนวทางเดียวกัน การทำงานสามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับเครือข่ายอาสาสมัครในการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ และจะเพิ่มศักยภาพในการทำงานมากยิ่งขึ้นไปอีก และจะเป็นผลดีต่อประเทศชาติให้มีทรัพยากรป่าไม้ และสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนตลอดไป
๒. กำแพงเพชร	โดย นางสุวรรณี บุญญาโยธิน ผู้อำนวยการส่วนสิ่งแวดล้อม อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) บุคคลเหล่านี้มาจากคนในท้องถิ่นหรือหมู่บ้าน หรือชุมชนที่มีความสนใจ มีการแสวงหาความรู้และ ประสบการณ์ มีความเสียสละและอุทิศตัวในการทำงานด้านการอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นตนเอง ทสม. มีบทบาทสำคัญในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ การเฝ้าระวังปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน กลุ่มเป้าหมาย เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ ห่วงแหน บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในท้องถิ่นให้สมบูรณ์และยั่งยืน การส่งเสริมให้มีเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมู่บ้าน หรือ ทสม. จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการ สงวน พื้นฟู อนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การประสานกลมกลืนกับของแผนกระบวนการสารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการผลลัพธ์และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญขององค์การบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (Alignment) และจะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการ ผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกัน เป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์ การบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ และเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน จึงเป็นเรื่องที่ต้องทำงานร่วมกัน ในหมู่บ้านที่มีเขตติดพื้นที่ป่า เพื่อร่วมกันดูแล บำรุงรักษาป่า ในท้องถิ่นตนเอง ที่ผ่านๆ มาทางเครือข่าย ทสม. ก็บูรณาการการทำงานร่วมกับเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้และเครือข่ายไฟป่าอยู่แล้ว ซึ่งผู้นำหลายคนก็ยังเป็นสมาชิก เครือข่าย ทสม.และเครือข่ายป่าชุมชน เช่นกัน การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ก็อาศัยซึ่งกันและกัน เช่น กิจกรรมวันสิ่งแวดล้อมโลก กิจกรรมปลูกป่าในวันสำคัญต่างๆ กิจกรรมลดขยะ เป็นต้น จึงขอให้ท่านทราบว่า ท่านทั้งหลายที่มาเข้ารับการประชุมในฐานะผู้นำเครือข่ายป่าชุมชนเพื่อพิทักษ์ป่ากรมป่าไม้ ท่านคือบุคคลต้นแบบของการอนุรักษ์ บุคคลที่ทำงานด้านการอนุรักษ์หลายหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นเครือข่าย อาสาสมัคร ทสม. หรือสมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนหรือเครือข่ายไฟป่า หรือเครือข่ายอื่นๆ ซึ่งต่างก็ต้องการ ประสานการทำงานกันอยู่ตลอดเวลา การบูรณาการระหว่างเครือข่าย จึงเป็นการประสานเพื่อให้เป้าหมายของงานสำเร็จ เพื่อคงไว้ซึ่งความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้อยู่คู่กับบริบทของสังคมไทยที่ต้องพึ่งพิงธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยมีการบูรณาการร่วมกันอย่าง ประสานกลมกลืนในทุกๆ ด้านต่อไป

จังหวัด	รายละเอียด
๓. เพชรบูรณ์	โดย นายจร ใจจูน เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงาน และนายฤชดา จันทร์โท เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงาน อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) จะเป็นคนในท้องถิ่นในหมู่บ้าน และชุมชนที่มีความสนใจ มีความคิดเห็นตรงกัน มีความสมัครใจ มีความเสียสละและมีความห่วงหาพันธุทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสียสละทำงานด้านการอนุรักษ์ ดูแล รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตนเอง ทสม. มีบทบาทสำคัญในการเฝ้าระวังปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมเป็นตัวแทนภาครัฐในการสร้างจิตสำนึก ให้กับชุมชนตนเอง และกลุ่มชุมชนทั่วไป ให้เกิดความรู้สึกรักและห่วงหาพันธุ บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของตนเองให้สมบูรณ์และยั่งยืน การบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างเครือข่ายป่าชุมชน กรมป่าไม้และเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน ซึ่งส่วนใหญ่จะบูรณาการทำงานร่วมกันเพราะผู้นำหลายคนเป็นสมาชิกเครือข่าย ทสม. และเครือข่ายป่าชุมชนหรือสมาชิกเครือข่ายไฟป่า ซึ่งจะทำงานกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เช่น ปลูกป่าร่วมกัน, ทำแนวกันไฟป่าร่วมกัน เป็นการทำงานแบบบูรณาการประสานงานกัน มีเป้าหมายความสำเร็จเดียวกันคือให้สภาพป่ามีความอุดมสมบูรณ์อยู่คู่กับชุมชนแบบยั่งยืนตลอดไป
๔. แพร่	โดย นางมยุรี ผลดีประสิทธิ์ ผู้อำนวยการส่วนสิ่งแวดล้อม สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแพร่ ทสม. คือ อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน บุคคลในท้องถิ่นหรือหมู่บ้านหรือชุมชนที่มีความสนใจ มีการแสวงหาความรู้และมีประสบการณ์ มีความเสียสละ และอุทิศตัวในการทำงานด้านอนุรักษ์ สงวน คุ้มครอง และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของตนเองอย่างยั่งยืน ทสม. มีบทบาทสำคัญในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ การเฝ้าระวังปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งกระบวนการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน และกลุ่มเป้าหมายได้อย่างต่อเนื่อง เกิดความรู้ เป็นเจ้าของห่วงหาพันธุ บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นตนเองให้คงอยู่ในสภาพสมบูรณ์ได้อย่างยั่งยืน ทสม. เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปแบบให้ประชาชนมีส่วนร่วมในลักษณะการเป็นผู้แทนผู้นำ และเป็นผู้ประสานงาน ระหว่างประชาชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเป็นเจ้าของ และได้รับผลประโยชน์ร่วมกันในลักษณะการบริหารจัดการในรูปแบบคณะกรรมการ และการมีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ของงานในสังคม เชื่อมโยงการทำงานด้านการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่าง ระดับนโยบาย และระดับชุมชน อันจะนำไปสู่การบริหารจัดการ และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีปรัชญาพื้นฐาน ในการดำเนินงาน คือ - การดำเนินงานที่อยู่บนพื้นฐานของความต้องการของชุมชน - ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรทุกขั้นตอน - ชุมชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของ - เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจจากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน - ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน ซึ่งการส่งเสริมให้มีอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน หรือทสม. จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วม ในการ สงวน ฟื้นฟู อนุรักษ์ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน

จังหวัด	รายละเอียด
๕. น่าน	โดย นายสุมัย หมาหมั่น นายกสมาคมเพื่อการเรียนรู้ป่าชุมชน จังหวัดลำปาง การสร้างเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ มีความจำเป็นและสอดคล้องกับเครือข่ายภาคประชาชน กระทรวงทรัพยากรฯ โดยร่วมมือกันเป็นเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีบทบาทสำคัญในฐานะการนำการเปลี่ยนแปลงและกลไกประสานความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน โดยเฝ้าระวัง รักษาทรัพยากรปกป้องพิทักษ์ เพื่อให้ทรัพยากรให้มีความสอดคล้องและเป็นไปในรูปแบบในทิศทางเดียวกัน
๖. ชลบุรี	โดย นายอรรถ เชาวน์ทวี นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ บทบาทหน้าที่ของเครือข่ายป่าชุมชน มีความหลากหลายในการบูรณาการจัดการร่วมกัน การถ่ายทอด ภูมิปัญญาจากฐานสู่ฐานมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และกลุ่มอาชีพที่เกิดจากการสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐ โดยอาศัยหลักของการสร้างเครือข่ายเป็นตัวกำหนดโครงสร้างของกลุ่มแต่ละอาชีพในการขับเคลื่อนพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัคร จึงเกิดเป็นแนวทางการสร้างเครือข่ายขึ้นได้ ประกอบด้วย ๑) ด้านภาวะผู้นำ ๒) ด้านความร่วมมือของสมาชิกอาสาสมัครในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓) การประสานงานของเครือข่าย ๔) การติดต่อสื่อสารระหว่างเครือข่าย ๕) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่าย ๖) การเชื่อมโยงกิจกรรมการผลิตแบบครบวงจร ๗) ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๘) ทูตทางสังคม มาบูรณาการในการพัฒนา สร้างเครือข่ายทางสังคมทำให้เกิดความเข้มแข็งมากขึ้น รูปแบบการพัฒนาเครือข่ายพลังสังคมเชิงบูรณาการในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน มีการดำเนินงาน แบบมีส่วนร่วมในการประสานงาน การพิจารณาคัดเลือกผู้นำและสมาชิก การกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการที่มี ระบุชัดเจนด้วยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายร่วมกันในแต่ละระดับ การกำหนดกิจกรรมพัฒนาเครือข่ายที่หลากหลายทำให้เกิดผลผลิตที่เป็นผลิตภัณฑ์ และผลผลิตจากกลุ่มเครือข่ายแปลงสู่แผนการปฏิบัติในเชิงบูรณาการทำให้เกิดการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลต่อการประเมินและตรวจสอบการปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การพัฒนาเครือข่ายพลังสังคมเชิงบูรณาการในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน เป็นกระบวนการปฏิบัติตามขั้นตอนแผนการพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครกลุ่มเป้าหมายสองอาชีพ โดยมีกิจกรรมพัฒนาตั้งแต่การคัดเลือกสมาชิกเครือข่ายอาสาสมัคร การวางแผนการพัฒนาร่วมกันกำหนดกิจกรรมการพัฒนาในด้านการเรียนรู้ จึงส่งผลต่อการพัฒนาเครือข่ายเศรษฐกิจชุมชนในแต่ละระดับให้มากยิ่งขึ้น
๗. ตรัง	โดย นางสาวอารี ใจสมุทร นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดตรัง เป็นบทบาทหน้าที่ที่สามารถทำงานร่วมกันได้ทั้งสองเครือข่ายเพราะเป็นการจัดทำกิจกรรมลักษณะเดียวกันในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการขยายความร่วมมือร่วมแรงร่วมใจแลกเปลี่ยนแนวความคิดประสบการณ์ในการนำมาประยุกต์ใช้ในแต่ละเครือข่ายต่อไป เป็นการพัฒนาศักยภาพการขับเคลื่อนกิจกรรมที่ต้องประสานงาน และรับการสนับสนุนร่วมกับหน่วยงานองค์กรอื่นๆในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้เป็นการเชื่อมโยงเครือข่ายในการทำงานร่วมกันในลักษณะของการเป็นพันธมิตร หรือภาคีเครือข่ายระหว่างบุคคลกลุ่ม หรือชุมชน เพื่อสร้างพลังอำนาจให้เป็นที่ยอมรับการทำงานเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติร่วมกัน มีความผูกพันและร่วมรับผิดชอบมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเป็นเครือข่ายต่อไป

การเสวนา

แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานระหว่างเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด กับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน

จังหวัด	ผู้เข้าร่วมเสวนา	รายละเอียด
๑. เชียงราย	๑) นายชัยวัฒน์ พุ่มพวง (ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน) ๒) นายสันณรงค์ วีระชาติ (ประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดเชียงราย) ๓) นายจิรพงษ์ พุทธวงศ์ (เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานจังหวัดเชียงราย) ๔) นางสาวอริศรา พลเมืองศรี (รองประธาน ทสม.อำเภอเชียงของ)	แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานระหว่างเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด กับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน ต้องเริ่มจาก องค์ประกอบสำคัญ คือ ๑. การรับรู้และมุมมองที่เหมือนกัน การรับรู้ร่วมกันถือเป็นหัวใจของการทำงานร่วมกันที่ทำให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพราะถ้าเริ่มต้นด้วยการรับรู้ที่ต่างกัน มีมุมมองหรือแนวคิดที่ไม่เหมือนกันแล้ว จะประสานงานและขอความร่วมมือยาก เพราะแต่ละคนจะติดอยู่ในกรอบความคิดของตัวเอง มองปัญหาหรือความต้องการไปคนละทิศละทาง แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่ามีความเห็นที่ต่างกันไม่ได้ เพราะมุมมองที่แตกต่างกันช่วยให้เกิดการสร้างสรรค์ในการทำงาน แต่ความแตกต่างนั้นต้องอยู่ในส่วนของกระบวนการ ภายใต้การรับรู้ถึงปัญหาที่ทุกคนยอมรับแล้ว มิฉะนั้นความเห็นที่ต่างกันจะนำไปสู่ความแตกแยกและแตกหักในที่สุด ๒. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การที่มีจุดมุ่งหมายในอนาคตที่เป็นภาพเดียวกัน มีการรับรู้และเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน และมีเป้าหมายที่จะเดินทางไปด้วยกัน การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันจะทำให้กระบวนการขับเคลื่อน เกิดพลัง มีความเป็นเอกภาพ และช่วยผ่อนคลายความขัดแย้งอันเนื่องมาจากความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ๓. มีความสนใจหรือผลประโยชน์ร่วมกัน คำว่าผลประโยชน์ในที่นี้ครอบคลุมทั้งผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงินและผลประโยชน์ไม่ใช่ตัวเงิน ถ้าการร่วมงานกันสามารถตอบสนองต่อความต้องการของเขาหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน ก็จะเป็นแรงจูงใจให้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานมากขึ้น ๔. การมีส่วนร่วมของทุกองค์กร การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เป็นกระบวนการที่สำคัญมากในการพัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย เป็นเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมลงมือกระทำอย่างเข้มแข็ง ๕. มีการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน องค์ประกอบที่จะทำให้การดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง คือ การที่สมาชิกของเครือข่ายและองค์กรต่างก็สร้างความเข้มแข็งให้กันและกัน โดยนำจุดแข็งของฝ่ายหนึ่งไปช่วยแก้ไขจุดอ่อนของอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วทำให้ได้ผลลัพธ์เพิ่มขึ้นในลักษณะพลังทวีคูณ ($๑+๑ > ๒$) มากกว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อต่างคนต่างอยู่

จังหวัด	ผู้เข้าร่วมเสวนา	รายละเอียด
๑. เชียงราย (ต่อ)	๑) นายชัยวัฒน์ พุ่มพวง (ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน) ๒) นายสันณรงค์ วีระชาติ (ประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดเชียงราย) ๓) นายจิรพงษ์ พุทธรังค์ (เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานจังหวัดเชียงราย) ๔) นางสาวอริศรา พลเมืองศรี (รองประธาน ทสม.อำเภอเชียงของ)	๖. มีการเกื้อหนุนพึ่งพากัน การทำงานร่วมกันจำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกัน และกันระหว่างสมาชิกในเครือข่าย และองค์กรต่างๆ การทำให้หุ้นส่วนของเครือข่ายยึดโยงกันอย่างเหนียวแน่น จำเป็นต้องทำให้หุ้นส่วนแต่ละคนรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนคนใดคนหนึ่งออกไปจะทำให้เครือข่ายล้มลงได้ การดำรงอยู่ของหุ้นส่วนแต่ละคนจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของเครือข่าย การเกื้อหนุนพึ่งพากันในลักษณะนี้จะส่งผลให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันโดยอัตโนมัติ ๗. มีปฏิสัมพันธ์กันในเชิงแลกเปลี่ยน ลักษณะของปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกับองค์กรอื่นๆ ควรเป็นการแลกเปลี่ยนกัน มากกว่าที่จะเป็นผู้ให้หรือเป็นผู้รับฝ่ายเดียว ยิ่งมีปฏิสัมพันธ์กันมากเท่าใดก็จะเกิดความผูกพันระหว่างกันมากขึ้นเท่านั้น ทำให้การเชื่อมโยงแน่นแฟ้นมากขึ้น มีการเรียนรู้ระหว่างกันมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย การรักษาเครือข่าย ตราบไคที่ภารกิจเครือข่ายยังไม่สำเร็จย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาเครือข่ายไว้ ประคับประคองให้เครือข่ายสามารถดำเนินการต่อไปได้ และบางกรณีหลังจากเครือข่ายได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ก็จำเป็นต้องรักษาความสำเร็จของเครือข่ายไว้ หลักการรักษาความสำเร็จของเครือข่าย มีดังนี้ ๑. การจัดกิจกรรมร่วมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เครือข่ายจะก้าวไปสู่ช่วงชีวิตที่ถดถอยหากไม่มีกิจกรรมใดๆ ที่สมาชิกของเครือข่ายสามารถกระทำร่วมกัน ทั้งนี้เนื่องจาก เมื่อไม่มีกิจกรรมก็ไม่มีกลไกที่จะดึงสมาชิกเข้าหากัน สมาชิกของเครือข่ายก็จะมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กัน เมื่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกลดลงก็ส่งผลให้เครือข่ายเริ่มอ่อนแอ สมาชิกจะเริ่มสงสัยในการคงอยู่ของเครือข่าย บางคนอาจพาลคิดไปว่าเครือข่ายล้มเลิกไปแล้ว ความยั่งยืนของเครือข่ายจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้มีการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งกิจกรรมดังกล่าวกลายเป็นแบบแผน ของการกระทำที่สมาชิกของเครือข่ายยอมรับโดยทั่วกัน ด้วยเหตุนี้ การที่จะรักษาเครือข่ายไว้ได้ต้องมีการกำหนดโครงสร้างและตารางกิจกรรมไว้ให้ชัดเจน ทั้งในแง่ของเวลา ความถี่ และต้องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจเพียงพอที่จะดึงดูดสมาชิกให้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องเป็นกิจกรรมเดียวที่ใช้สำหรับสมาชิกทุกคน ในสำรวจดูความต้องการเฉพาะของสมาชิกในระดับย่อยลงไปในแต่ละคนและแต่ละกลุ่ม กล่าวคือควรจะมีกิจกรรมย่อยที่หลากหลายเพียงพอที่จะตอบสนองความสนใจของสมาชิกกลุ่มย่อยในเครือข่ายด้วย โดยที่กิจกรรมเหล่านี้ก็ต้องอยู่ในทิศทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของเครือข่าย กิจกรรมเหล่านี้อาจจัดในรูปแบบที่เป็นทางการ เช่น การวางแผนงานร่วมกัน การพบปะเพื่อประเมินผลร่วมกันประจำทุกเดือน ฯลฯ หรือจัดในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ เช่น จัดกีฬาสนทนาการระหว่างสมาชิก จัดงานประเพณีท้องถิ่นร่วมกัน เป็นต้น ในกรณีที่เครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ที่กว้างขวางมาก กิจกรรมไม่ควรรวมศูนย์อยู่เฉพาะส่วนกลาง ควรกระจายจุดพบปะสังสรรค์หมุนเวียนกันไปเพื่อให้สมาชิกเข้าร่วมได้สะดวก

จังหวัด	ผู้เข้าร่วมเสวนา	รายละเอียด
๑. เชียงราย (ต่อ)	๑) นายชัยวัฒน์ พุ่มพวง (ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน) ๒) นายสันณรงค์ วีระชาติ (ประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดเชียงราย) ๓) นายจิรพงษ์ พุทธวงศ์ (เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานจังหวัดเชียงราย) ๔) นางสาวอริศรา พลเมืองศรี (รองประธาน ทสม.อำเภอเชียงของ)	๒. การรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกเครือข่าย สัมพันธภาพที่ดีเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการรักษาเครือข่ายให้ยั่งยืนต่อไป ความสัมพันธ์ที่ดีเป็นเสมือนน้ำมันที่คอยหล่อลื่นการทำงานร่วมกันให้ดำเนินไปอย่างราบรื่น เมื่อใดที่สมาชิกของเครือข่ายเกิดความรู้สึกขาดความเข้าใจกัน หรือเกิดความขัดแย้งระหว่างกันโดยหาข้อตกลงไม่ได้ สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกก็จะเริ่มแตกร้าง ซึ่งหากไม่มีการแก้ไขอย่างทันท่วงที ก็จะไปสู่ความเสื่อมถอยและความสิ้นสุดลงของเครือข่ายได้ ดังนั้น ควรมีการจัดกิจกรรมที่มีจุดประสงค์เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกโดยเฉพาะ และควรจัดอย่างสม่ำเสมอไม่ใช่ว่าจะจัดในช่วงที่มีปัญหาเกิดขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้สมาชิกของเครือข่ายพึงตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาสัมพันธภาพ เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งหรือความไม่เข้าใจกันที่อาจเกิดขึ้น สมาชิกควรแสดงความเป็นมิตรต่อกัน เมื่อเกิดความขัดแย้งต้องรีบแก้ไขและดำเนินการไกล่เกลี่ยให้เกิดความเข้าใจกันใหม่ นอกจากนี้ควรมีมาตรการป้องกันปัญหาก่อนที่จะเกิดความขัดแย้งระหว่างกัน เช่น ในการจัดโครงสร้างองค์กรควรแบ่งอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน และไม่ซ้ำซ้อน การกำหนดเป้าหมายการทำงานที่สมาชิกยอมรับร่วมกัน การจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ การกำหนดผู้นำที่เหมาะสม การกำหนดกติกาอันเป็นที่ยอมรับร่วมกัน เป็นต้น ๓. การกำหนดกลไกสร้างระบบจิตใจ สมาชิกจะยังเข้าร่วมกิจกรรมของเครือข่ายตราบนานเท่าที่ยังมีสิ่งจูงใจเพียงพอที่จะดึงดูดให้เข้าไปมีส่วนร่วม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดกลไกบางประการที่จะช่วยจูงใจให้สมาชิกเกิดความสนใจอยากเข้ามีส่วนร่วม ซึ่งตามทฤษฎีแรงจูงใจแล้ว ปัจเจกต่างก็มีสิ่งจูงใจที่ต่างกัน ดังนั้นควรทำการวิเคราะห์เพื่อแบ่งสิ่งจูงใจที่แตกต่างกันหลากหลายในแต่ละบุคคล แล้วทำการจัดกลุ่มของสิ่งจูงใจที่ใกล้เคียงกัน ออกเป็นกลุ่ม ๆ อาทิ ค่าตอบแทน เกียรติยศชื่อเสียง การยอมรับ ฯลฯ อันจะนำไปสู่มาตรการในการสร้างแรงจูงใจสำหรับบุคคลในแต่ละกลุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง ถ้าจำเป็นจะต้องให้ค่าตอบแทนเพื่อเป็นสิ่งจูงใจ ควรเป็นการแลกเปลี่ยนกับผลงานมากกว่าการให้ผลตอบแทนในลักษณะเหมาจ่าย กล่าวคือผู้ที่รับค่าตอบแทนต้องสร้างผลงานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยน โดยผลงานที่ได้ต้องสนับสนุนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเครือข่าย และควรมีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ชัดเจน เพื่อสร้างทักษะผูกพันระหว่างผู้รับทุนและผู้ให้ทุน การให้ค่าตอบแทนก็ไม่ควรให้ทั้งหมดในงวดเดียว ทั้งนี้เพื่อให้มีการปรับลดค่าตอบแทนได้ หากผู้รับทุนไม่ดำเนินการตามสัญญา

จังหวัด	ผู้เข้าร่วมเสวนา	รายละเอียด
๑. เชียงราย (ต่อ)	๑) นายชัยวัฒน์ พุ่มพวง (ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน) ๒) นายสันณรงค์ วีระชาติ (ประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดเชียงราย) ๓) นายจิรพงษ์ พุทธวงศ์ (เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานจังหวัดเชียงราย) ๔) นางสาวอริศรา พลเมืองศรี (รองประธาน ทสม.อำเภอเชียงของ)	๕. การให้ความช่วยเหลือและช่วยแก้ไขปัญหา เครือข่ายอาจเกิดปัญหาระหว่างการดำเนินงานได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครือข่ายที่เพิ่งเริ่มดำเนินการใหม่ๆ การมีที่ปรึกษาที่ดีคอยให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือจะช่วยให้เครือข่ายสามารถดำเนินการต่อไปได้ และช่วยหนุนเสริมให้เครือข่ายเกิดความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ควรมีที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ เป็นแหล่งข้อมูลให้ศึกษาค้นคว้า และช่วยอบรมภาวะการเป็นผู้นำให้กับสมาชิกเครือข่าย ๖. การสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง องค์กรหรือเครือข่ายที่เคยประสบความสำเร็จกลับต้องประสบกับความล้มเหลวอย่างรุนแรงเมื่อเวลาผ่านไป เพราะไม่ได้ “สร้างคน” ขึ้นมา接班ไม่ผลัดต่อจากคนรุ่นก่อนเพื่อสานต่อภารกิจของเครือข่าย จำเป็นต้องสร้างผู้นำรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง เครือข่ายต้องคัดเลือกคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ทั้งด้านความรู้ความสามารถ การมีประสบการณ์ร่วมกับเครือข่ายและที่สำคัญ คือเป็นที่ยอมรับนับถือและสามารถเป็นศูนย์รวมใจของคนในเครือข่ายได้ ดำเนินการให้คนเหล่านี้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการทำหน้าที่เป็นสมาชิกแกนหลัก เพื่อสืบสานหน้าที่ต่อไปเมื่อสมาชิกแกนหลักต้องหมดวาระไป บทบาทและแนวทางการสร้างความร่วมมือของภาคประชาชนกับภาครัฐและเอกชน ได้แก่ ๑. ร่วมริเริ่มด้วยหัวใจและอุดมการณ์เดียวกัน ในฐานะพลเมืองไทย คือ มุ่งพัฒนาเปลี่ยนแปลง และสังคมไทยให้เจริญขึ้นทั้งด้านวัตถุ จิตใจ และคุณธรรม ภายใต้งานพหุเอกานิยมที่มีความแตกต่างหลากหลาย ๒. ร่วมคิดวางวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศที่จะมุ่งไป โดยให้มีความสอดคล้องกับบริบทสังคมโลกปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ๓. ร่วมวางแผนเป้าหมายในแต่ละมิติ แต่ละด้านอย่างเป็นรูปธรรม อันอาจดูได้จากประเทศที่พัฒนาแล้ว นำสิ่งดีมาปรับประยุกต์ให้เข้ากับระบบและบริบทสังคมไทย ๔. ร่วมสร้างยุทธศาสตร์ โดยแสวงหาปัจจัยส่วนน้อยที่จะนำไปสู่การเกิดผลลัพธ์ทางสังคมส่วนใหญ่ ๕. ร่วมปฏิบัติตามแนวทางที่ได้ศึกษา สำรวจ ค้นหา และวิจัยแล้วว่าเป็นแนวทางที่ดีเลิศที่สุดในโลก และเป็นไปตามมาตรฐานสากลระดับโลก ๖. ร่วมติดตาม ไม่ปล่อยปละละเลย เมื่อลงมือทำแล้ว ต้องวางแผนขั้นตอนการติดตามผลให้ภาครัฐหรือเอกชน เข้ามามีส่วนเป็นผู้ร่วมติดตามผลการดำเนินงานของภาคประชาชนว่าถึงขั้นตอนกระบวนการใดแล้ว ๗. ร่วมตรวจสอบ ในทุกการดำเนินงานว่ามีความโปร่งใส ปราศจากคอร์รัปชัน เป็นไปตามแผนงาน และวัตถุประสงค์ที่ได้วางหรือไม่ อาจตั้งคณะกรรมการตรวจสอบองค์กรภาคประชาชนร่วมจากทั้ง ๓ ภาคส่วน ๘. ร่วมประเมิน ทั้งในมุมจากภาครัฐ เอกชน และประชาชนว่าผลการดำเนินงานหรือโครงการต่างๆ เป็นอย่างไร มีคุณค่ามากน้อยเพียงใด เกิดความสัมฤทธิ์ในการพัฒนา เปลี่ยนแปลงสังคมหรือไม่

จังหวัด	ผู้เข้าร่วมเสวนา	รายละเอียด
๒. กำแพงเพชร	๑) ดร.พิมประไพ พิพัฒน์กุล (อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร) ๒) นางสาวผกามาศ เชียงสีทอง (อนุกรรมการขบวนองค์กรชุมชนภาคเหนือ) ๓) นายสมบัติ น้าชม (รองประธานเครือข่ายทรัพยากร ดิน น้ำ ป่า จังหวัดกำแพงเพชร) ๔) นายพยอม อยู่พันธ์ (ประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดกำแพงเพชร) ๕) ประธานโครงการป่าชุมชนที่เข้าร่วมประชุม ๔ คน	แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานระหว่างเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด กับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กำหนดผู้ร่วมเวทีเสวนา ร่วมแสดงความคิดเห็นให้เกิดความหลากหลายในทุกมิติ ผลการเสวนาสรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขคล้ายๆ กัน คือ การดำเนินการใดๆ ก็ยังคงต้องอาศัยงบประมาณมาร่วมช่วย แม้จะต้องใช้จิตวิญญาณการเป็นนักรักแล้วก็ตาม ปัจจัยเสริมก็ยังคงต้องใช้งบประมาณมาดำเนินการ ขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ หรือภาคเอกชนที่เล็งเห็นความสำคัญของป่าไม้ การทำกิจกรรมใดๆ ขาดแรงจูงใจ เพราะขาดจิตสำนึกในด้านการอนุรักษ์ การทำงานด้านนี้ส่วนใหญ่มาจากจิตอาสาต้องอาศัยจิตใจที่แข็งแกร่ง หากถูกทอดทิ้งจากภาครัฐ การทำงานก็จะด้อยประสิทธิภาพลงไปด้วย การขับเคลื่อนกิจกรรมใดๆ ด้านการอนุรักษ์ป่าไม้ ยังคงต้องอาศัยภาครัฐเป็นแกนนำมาตลอด ในอนาคตที่คาดหวังว่าป่าชุมชนที่ชุมชนดูแลรักษามายาวนานจะนำไปสู่การปฏิรูปชุมชนต้องเปลี่ยนเป้าหมายการต่อรองไปที่จังหวัด ทำให้ระบบราชการหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน เข้ามาสนับสนุนงบประมาณขับเคลื่อนที่ระดับตำบล ระดับจังหวัด แล้วโยนไปสู่ระดับประเทศต่อไป ชุมชนต้องหาวิธีสร้างพลังต่อรองจากระดับล่าง การดูแลทรัพยากรต้องเกิดจากพื้นที่เชื่อมต่อถึงกัน อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้านขึ้นไปสู่จังหวัด ประเทศ ทั้งระบบ จึงจะเกิดการปฏิรูปครั้งใหญ่ ชุมชนต้องผลักดันให้อบจ. เข้ามามีส่วนร่วม ไม่จำเป็นต้องรอ งบประมาณจากรัฐบาล ก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้หลายชุมชนอยู่กับป่า ดูแลป่า ความอุดมสมบูรณ์ของป่าไม้ล้วนแต่ชุมชนเป็นผู้ดูแล แต่ทั้งนี้การขับเคลื่อนกิจกรรมใดๆ ของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ก็ยังเป็นสิ่งที่คาดหวังว่าหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ระดับจังหวัด ที่เล็งเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ป่าไม้ ได้ให้ความช่วยเหลือและหนุนเสริมเครือข่ายทุกๆ ด้านที่ประสาน ก็จะเป็นเรื่องที่น่าพาการขับเคลื่อนไปในทิศทางที่วางไว้ได้
๓. เพชรบูรณ์	-	แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานระหว่างเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด กับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน นั้น ชุมชนจะต้องขอ งบประมาณ สนับสนุนในการทำกิจกรรมต่างๆ ในการอนุรักษ์ฟื้นฟูสภาพป่าชุมชน,จากภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพราะการที่จะให้เกิดความต่อเนื่อง และยั่งยืนได้นั้น เครือข่ายป่าชุมชนต้องร่วมกันจัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับป่าชุมชนอย่างต่อเนื่อง ปัจจัยสำคัญ คืองบประมาณ ในการดำเนินการต้องมี หากไม่มีงบประมาณในการดำเนินการแล้ว ชุมชนจะหมดกำลังใจ ชุมชนและเครือข่ายต้องไปติดต่อประสานงานกับทุกหน่วยงาน ให้เห็นความสำคัญ ของป่าชุมชน เพื่อของบประมาณดำเนินการ เช่น ขอจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด(อบจ.) ,องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น(อบต.) จากประสบการณ์ที่ผู้เสวนาได้ไปติดต่อขอ งบประมาณดำเนินการ เกี่ยวกับป่าชุมชนนั้น ทางอบต. บอกว่า ต้องไปติดต่อไว้ก่อน ๑ ปี เพื่อจะได้ตั้งงบประมาณ ไว้ให้ดำเนินการตามกิจกรรมที่ขอจัดทำ

จังหวัด	ผู้เข้าร่วมเสวนา	รายละเอียด
๔. แพร่	๑) นายกฤษดา อินทรารุธ (ประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดแพร่) ๒) นายวัฒนา ผาทอง (รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่) ๓) นางลัดดา วงศ์สวัสดิ์ (ประธานกลุ่มสมุนไพร ริมยม ตำบลทุ่งแก้ว อำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่)	นายกฤษดา อินทรารุธ : เครือข่ายป่าชุมชนได้มีการขับเคลื่อนมาตลอด ในการจัดตั้ง อธิบายในผลดีในการมีป่าชุมชนของแต่ละหมู่บ้าน จะมีประโยชน์มากกว่าผลเสีย การดูแลการบริหารงบประมาณก็ไม่มี แต่เราทำด้วยจิตอาสา ในขณะที่เป็นหน่วยงานท้องถิ่น ต้องประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่นในตำบล ทำโครงการของงบประมาณ ในการดูแลรักษา โดยที่หน่วยงานท้องถิ่นมีแผนงาน เขียนโครงการในนามของหมู่บ้าน ซึ่งจะต้องไม่ทำในนาม ชมรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน ในขณะที่จะมีหน่วยงานมาตรวจสอบการใช้จ่ายเงินจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ในการดำเนินงานได้รับงบประมาณมาจากเทศบาลตำบลวังหงส์ในการดำเนินงานมีการตั้งด่านป่าชุมชน ในช่วงเดือน กรกฎาคม - กันยายน ตั้งด่านทุกวัน หมู่บ้านละ ๑ วัน มีทั้งหมด ๗ หมู่บ้าน ค่าใช้จ่ายเป็นค่าอาหาร และมีอาหารป่าตามธรรมชาติ เช่น หน่อไม้ เห็ด ไข่มดแดง ผักหวานป่า มีหลายๆ ตำบลมาขอศึกษาดูงาน โดยเน้นในเรื่อง การบริหารจัดการป่าชุมชน ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ประชาชนในพื้นที่และตำบลใกล้เคียง ยังไม่เข้าใจ ในหลักการบริหารจัดการของป่าชุมชน มีการลักลอบตัดไม้ แนะนำให้มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติในเขตป่าชุมชนซึ่งจะเป็นจุดที่น่าศึกษา นายวัฒนา ผาทอง : กฎหมายป่าไม้เท่าที่ผ่านมาไม่เอื้ออำนวยต่อการใช้ประโยชน์จากไม้ แต่ปัจจุบันรัฐบาลได้แก้ไข ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแล รักษา โดยอำนาจหน้าที่ ของหน่วยงานท้องถิ่น มีภาระหน้าที่ในการดูแล รักษา ป่าชุมชน โดยได้รับการประสานงานจากประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดแพร่ ในการจัดทำโครงการที่สนับสนุนหมู่บ้านที่มีป่าชุมชน โดยจะต้องขอคำปรึกษาในเรื่อง กฎหมายป่าไม้ จากผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ พร้อมยินดีสนับสนุนในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อจังหวัดแพร่ จะได้พัฒนาในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติเหมือนกับแต่ก่อนที่ใครๆบอกว่า ไม้สักที่ดีที่สุดในประเทศไทย ไม่เพียงแต่ในประเทศ ต่างชาติก็ยังยกย่องว่า ไม้สักเมืองแพร่ เป็นไม้สักที่มีคุณภาพที่ดีที่สุดในโลกหากย้อนกลับไปสมัยที่มีการสัมปทานทำไม้ สิ่งดี ๆ ในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดแพร่จะต้องฟื้นกลับมาเหมือนแต่ก่อน หากพวกเราช่วยฟื้นฟูกลับมา และให้อยู่อย่างยั่งยืนต่อไป นางลัดดา วงศ์สวัสดิ์ : เกิดจากหมู่บ้านทุ่งแก้ว มีป่าชุมชน ในพื้นที่ป่าชุมชนมีสมุนไพรขึ้นในป่าชุมชน และได้มีโอกาสไปดูงานป่าชุมชนในหมู่บ้านอื่นๆ พบว่าลักษณะพื้นที่ก็ไม่แตกต่างกันมาก อีกทั้งยังมีสมุนไพรขึ้นเหมือนป่าชุมชนบ้านทุ่งแก้ว ในการทำงานในด้านสมุนไพร ซึ่งเป็นสมุนไพรพื้นบ้าน หลังจากนั้นมาได้เริ่มรวมกลุ่มสมาชิกในหมู่บ้านเริ่มจาก ๔ คน ได้เริ่มทำจาก ชาตะไคร้ ชื่อวัตถุดิบในหมู่บ้าน การลงมือปฏิบัติที่จริงจังทำให้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ คน อีกทั้งเป็นศูนย์เรียนชุมชนของหมู่บ้าน มีสมาชิกเครือข่ายสมุนไพรจากต่างจังหวัดมาศึกษาดูงาน ทำให้ราษฎรในชุมชนได้เห็นผลจากการที่เราปฏิบัติ

จังหวัด	ผู้เข้าร่วมเสวนา	รายละเอียด
๔. แพร่ (ต่อ)	๑) นายกฤษดา อินทรารุธ (ประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดแพร่) ๒) นายวัฒนา ผาทอง (รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่) ๓) นางลัดดา วงศ์สวัสดิ์ (ประธานกลุ่มสมุนไพร ริมยม ตำบลทุ่งแก้ว อำเภอนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่)	การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ที่ดำเนินงานด้วยกลุ่มคนในชุมชนด้วยตนเอง และใช้ผลผลิตที่ผลิตขึ้นภายในชุมชนนั้น ๆ เป็นวัตถุดิบหลัก ผลิตภัณฑ์ได้ต่อยอดการจำหน่ายสู่ในต่างประเทศ เช่น จีน เป็นต้น และในแต่ละกระบวนการต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านเข้ามาช่วยกันพัฒนาและส่งเสริม ซึ่งสมุนไพรริมยมได้ร่วมกับนักวิจัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ กิจกรรมของกลุ่มจึงสามารถพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สมาชิกในกลุ่มก็ได้รับผลประโยชน์ร่วมกันอย่างยั่งยืน
๕. น่าน	๑) ท่านพระครูสมคิด จรณธมฺโม เจ้าอาวาสวัดโป่งคำ ๒) นายเสวียน สองสีขวา ประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดน่าน ๓) นายสวาท พินยา (อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน จังหวัดน่าน)	ท่านพระครูสมคิด จรณธมฺโม : จังหวัดน่าน เป็นจังหวัดที่มีภูเขาสูงและถูกบุกรุกตัดฟันต้นไม้มากลายเป็นภูเขาหัวโล้น เป็นจำนวนมาก ซึ่งก็คล้ายกับจังหวัดอื่น ๆ เช่นกันที่มีทุ่งนากว้างขวาง ซึ่งครั้งหนึ่งในอดีตทุ่งนาเหล่านั้น ก็เป็นผืนป่ามาก่อนและได้ถูกบุกรุกจับจองเปลี่ยนสภาพจากป่ามาเป็นทุ่งนา ในอดีตพื้นที่ป่าไม้อุดมสมบูรณ์ สิ่งแวดล้อมก็อยู่ในสภาพที่ดี มีปัจจัยสี่ มีแหล่งน้ำ ลำห้วยมีน้ำไหลสม่ำเสมอ แต่ปัจจุบันความสมบูรณ์ดังกล่าวสูญหายไปเป็นอย่างมาก จึงมีความจำเป็นที่ชุมชนจะต้องช่วยกันดูแลรักษา โดยกระบวนการมีส่วนร่วม จึงได้ทำโครงการ “สวมหมวกให้ภูเขา” สวมรองเท้าให้ตีนดอย โดยยึดหลักการหรือแนวทางปฏิบัติต่อผืนป่าดังนี้ ๑. กำหนดให้เป็นป่าธรรมชาติ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๒. กำหนดให้เป็นป่าเศรษฐกิจ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๓. กำหนดให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจพอเพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ (ใช้ธรรมะเป็นฐานคิด) วัดโป่งคำ ได้ประสานสร้างเครือข่ายระหว่างวัดกับวัด วัดกับชุมชน และวัดกับหน่วยงานหรือองค์กรภาครัฐ วัดโป่งคำได้ส่งเสริมให้ชาวบ้านปลูกพืชผล เช่น พักทอง พักเขี้ยว ฯลฯ แล้ววัดเป็นศูนย์กลางรวบรวม นำผลผลิตส่งขายพ่อค้าสร้างรายได้ให้กับชุมชน เพื่อให้ชุมชนสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ โดยท่านได้เน้นความยั่งยืน และเน้นว่า ความยั่งยืนจะเกิดขึ้นให้ชาวบ้านจะต้องช่วยกันดูแลรักษาผืนป่า แล้วผืนป่าก็จะดูแลพวกเราให้อยู่สุขสบาย นายเสวียน สองสีขวา : สำหรับการขับเคลื่อนกิจกรรมด้านป่าชุมชนจำเป็นจะต้องใช้งบประมาณส่วนหนึ่ง ดังนั้น เครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดน่าน ซึ่งไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากองค์กรใด ๆ จึงสมควรจะจัดกิจกรรมรณรงค์สร้างกองทุน โดยคิดว่า “การทอดผ้าป่า” น่าจะเป็นแนวทางที่ทำได้ง่ายกว่าวิธีอื่น ๆ การทอดผ้าป่าเป็นวัฒนธรรมของคนภาคเหนือ ไม่มีขั้นตอนยุ่งยากซับซ้อนแต่ผลลัพธ์ คือ ปัจจัย (เงิน) ที่ได้รับจะเต็มเม็ดเต็มหน่วย จึงขอมติจากที่ประชุมเกี่ยวกับวิธีการจัดหากองทุน ซึ่งที่ประชุมมีมติให้จัดผ้าป่าในช่วงวันเวลาที่เหมาะสมต่อไป และประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดน่าน พร้อมทั้งจะไปประสานงานชุมชน หน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ให้ช่วยกันบริจาคเงินตามกำลังศรัทธาต่อไป

จังหวัด	ผู้เข้าร่วมเสวนา	รายละเอียด
๕. น่าน (ต่อ)	๑) ท่านพระครูสมคิด จรณธมฺโม เจ้าอาวาสวัดโป่งคำ ๒) นายเสวียน สองสีขวา ประธานเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดน่าน ๓) นายสวาท พินยา (อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน จังหวัดน่าน)	นายสวาท พินยา : จังหวัดน่าน ถูกบุกรุกทำลาย โดยเฉพาะการแผ้วถางป่าบนดอยเพื่อปลูกข้าวโพด หากมีฝนตกหนักก็จะส่งผลให้ดินบนดอยสูงถูกชะล้างพังทลาย น้ำท่วมหลากในฤดูฝน และแห้งแล้งในฤดูแล้ง ดังนั้น จึงต้องช่วยกันดูแลรักษาผืนป่ามิให้ถูกบุกรุกทำลายอีกต่อไป เพื่อที่จะให้มีการขับเคลื่อนกิจกรรมด้านป่าชุมชนอย่างต่อเนื่อง จึงต้องสร้างเครือข่ายให้เข้มแข็ง แล้วจัดตั้งกองทุน (อาจได้จากการบริจาค/การทอดผ้าป่า) เพื่อนำมาใช้จ่ายขับเคลื่อนกิจกรรมต่อไป พร้อมกันนี้ก็ได้เสนอแนะให้เครือข่ายจัดประชุมบ่อยๆ โดยบูรณาการร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้านด้วย หลังจากนั้นในที่ประชุมได้มีการแลกเปลี่ยน ความรู้ และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการป่าชุมชน เพื่อแต่ละชุมชนจะนำไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ต่อไป ทั้งนี้ ได้กระตุ้นให้ป่าชุมชนแต่ละแห่งมีการศึกษาวิจัย แบบชาวบ้าน ทำวิจัยอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน เช่น การสังเกตความอุดมสมบูรณ์ของผืนป่าที่เพิ่มขึ้น ชนิดไม้มีเพิ่มมากขึ้น สัตว์บางชนิดเข้ามาอยู่อาศัย หรือการที่มีน้ำไหลในลำห้วย ฯลฯ หลักจากนั้นก็นำข้อมูลมาเรียนรู้หรือแลกเปลี่ยนร่วมกัน สำหรับการติดต่อประสานงานระหว่างกลุ่มเครือข่ายต่าง ๆ กำหนดให้สร้างสื่อกลางในการประสานงาน คือ โทรศัพท์และสร้างกลุ่มไลน์
๖. ชลบุรี	-	แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานระหว่างเครือข่ายป่าชุมชน ได้แก่ รูปแบบการจัดการที่เรียกว่า การจัดการอนุรักษ์ พิทักษ์ป่าชุมชนที่ดำเนินการด้วยองค์ความรู้ ภูมิปัญญา ความเชื่อ ความศรัทธา กฎกติกาที่สืบทอดกันมาเป็นประเพณีตั้งแต่อดีต และรูปแบบการจัดการที่ เรียกว่า “แบบใหม่” คือ การจัดการอนุรักษ์ พิทักษ์ป่าชุมชนที่มีหน่วยงานภาครัฐ บทบาทต่อการพัฒนางานเกี่ยวกับการจัดการป่าชุมชน ได้แก่ ๑) บทบาทผู้ให้ ความรู้ ๒) บทบาทผู้สร้างกระบวนการจัดการ ๓) บทบาทผู้นำทางภูมิปัญญา ๔) บทบาทผู้สร้างเครือข่าย ๕) บทบาทเจ้าหน้าที่ผู้เผยแพร่และประชาสัมพันธ์กระบวนการสร้างจิตสำนึกร่วมในการจัดการป่าชุมชนให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน โดยมีกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาาร่วมกันในระดับจังหวัด อำเภอกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่นที่มีความเกี่ยวข้อง ตามกระบวนการสร้างเสริมการมีส่วนร่วม การสร้างจิตสำนึกของคนในชุมชน ให้รักและหวงแหนป่าไม้ให้ยั่งยืนสืบไป
๗. ตรัง	-	-

การระดมความคิดเห็น

การกำหนดยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนงานเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด ที่สอดคล้องกับหน่วยงานภายในจังหวัด

จังหวัด	รายละเอียด
๑. เชียงราย	<u>วิสัยทัศน์จังหวัดเชียงราย (Vision)</u> “เมืองแห่งการค้า การลงทุน การเกษตร และการท่องเที่ยว รุ่งเรืองด้วยวัฒนธรรมล้านนา ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข” <u>เป้าประสงค์ (Goal)</u> ๑. เพื่อสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน บริการ โลจิสติกส์ การเกษตรการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน + ๖ และ GMS ๒. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น โดยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางหลักในการ สร้างภูมิคุ้มกันในการสร้างคน สังคมที่มีคุณภาพ ๓. เพื่อสร้างสมดุลของระบบนิเวศและการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ เพื่อให้ประชาชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ ๔. เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ปกติและแนวชายแดน <u>ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงราย</u> ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาขีด ความสามารถ ในการแข่งขัน ด้านการค้า การลงทุน และบริการ โลจิสติกส์ เชื่อมโยง กลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการ ผลิตสินค้าเกษตร คุณภาพ มาตรฐานสากล และเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การดำรงฐาน วัฒนธรรมล้านนา เพื่อเพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชน อยู่เย็นเป็นสุข ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ให้ดำรงความ สมบูรณ์และ ยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การรักษาความ มั่นคง และความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน <u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของเครือข่ายป่าชุมชน ได้แก่</u> ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การดำรงฐาน วัฒนธรรมล้านนา เพื่อเพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ และคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชน อยู่เย็นเป็นสุข ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ให้ด้ ารงความ สมบูรณ์และ ยั่งยืน จึงได้กำหนดให้ผู้เข้าร่วมการประชุมได้แบ่งกลุ่มเป็น ๓ กลุ่ม เพื่อระดมความคิดตามประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งสามนี้ และผลที่ได้จากการระดมความคิด คือ <u>กลุ่มที่ ๑</u> ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การดำรงฐาน วัฒนธรรมล้านนา เพื่อเพิ่มมูลค่า การท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ ๑. กิจกรรมการบวชป่า ๒. ปั่นจักรยานปลูกป่าเพื่อสุขภาพ ๓. เลี้ยงผีขุนน้ำ ๔. ทำแนวกันไฟ ๕. ส่องนกส่องไก่อ่า สัตว์ป่า

จังหวัด	รายละเอียด
๑. เชียงราย (ต่อ)	๖. สมุนไพร พันธุ์ไม้ ๗. เปิดตากปลาในอ่างเก็บน้ำ ๘. หลามข้าวอาหารในกระบอกไม้ไผ่ ๙. ฝายชะลอน้ำ ๑๐. สินค้า OTOP จากป่า เช่น แก้วไม้ไผ่ ไม้กวาด กลุ่มจักสาน ๑๑. ศึกษาสัตว์น้ำในลำห้วย เช่น ปลากั้ง ปูผา กบจุก กุ้งห้วย ๑๒. ศึกษาการเลี้ยงสัตว์แมลง ๑๓. อนุรักษ์พันธุ์ไม้หายาก ๑๔. ผลไม้ป่า มะกอก มะกอม ส้มป่อยป่า <u>กลุ่มที่ ๒</u> ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชน อยู่เย็นเป็นสุข ๑. การวางแผนการทำงาน ๒. หาป่าต้นแบบมาพัฒนา ๓. ชี้แหล่งธรรมชาติในป่าเพื่อให้ชุมชนทำและได้รับผลประโยชน์ให้ได้รับมากที่สุด ๔. การทำสิ่งประดิษฐ์จากไม้เป็นรายได้เสริมในครัวเรือน ๕. การแปรรูปสมุนไพรจากป่าเพื่อสุขภาพและรายได้ในชุมชน <u>กลุ่มที่ ๓</u> ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ให้ดำรงความ สมบูรณ์และ ยั่งยืน ๑. จัดประชุมตั้งคณะกรรมการดูแลป่าชุมชน ๒. ตั้งกฎระเบียบการใช้ประโยชน์และดูแลป่า ทำแผนพัฒนาประจำปี ๓. กำหนดแนวเขตป่าชุมชนกับพื้นที่ทำกินของชาวบ้านให้ชัดเจน ๔. ปกป้องป่าเสริม ๕. ทำฝายชะลอน้ำเพื่อสร้างความชุ่มชื้นให้กับป่า ๖. ทำแนวกันไฟทุกปี ๗. ทำทางเดินเพื่อสำรวจป่าและเผ่าระวังไฟป่า ๘. ทำป้ายบอกชื่อชนิดพันธุ์ไม้ที่มีอยู่ในป่า เพื่อเป็นแหล่งศึกษา ๙. กำจัดเชื้อเพลิงเศษใบไม้ โดยการทำปุ๋ยหมักรอบโคนต้นไม้ ๑๐. ทำพิธีบวชป่า เลี้ยงผีขุนน้ำ ๑๑. กำหนดกิจกรรมให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมปีละ ๓ ครั้ง

จังหวัด	รายละเอียด
๒. กำแพงเพชร	การดำเนินกิจกรรมระดมความคิด แบ่งการดำเนินการออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ดังนี้ กลุ่มที่ ๑ ความหมายของคำว่า ป่าชุมชน คือ ป่าที่ทุกคนช่วยกันดูแลรักษา มีกฎระเบียบการใช้ป่าร่วมกันอย่างยั่งยืน ทำให้คนอยู่กับป่าและป่าอยู่กับคน อีกทั้งยังเป็นแหล่งอาหาร แหล่งรายได้ เข้าสู่ชุมชน และเป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติอีกด้วย การใช้ประโยชน์จาก ป่าชุมชน/ชุมชนได้ประโยชน์อย่างไร - เมื่อมีป่า จึงมีแหล่งน้ำ และสัตว์ป่าต่างๆ - มีพืชอาหารป่า เป็นแหล่งยาสมุนไพรพื้นบ้าน - มีแหล่งไม้ใช้สอยไว้ใช้ในชุมชน - มีป่าช่วยปรับสมดุลทางธรรมชาติ มีระบบนิเวศที่ดี แนวทางการพัฒนาป่าชุมชน แยกเป็น ๒ ปัจจัย ปัจจัยภายใน ในพื้นที่ป่าชุมชน ๑. ดำเนินการปลูกจิตสำนึกคนในชุมชนให้มีจิตใจร่วมมุงเน้นในเรื่องการอนุรักษ์เต็มรูปแบบ สร้างกระบวนการเรียนรู้เรื่องป่าชุมชนให้คนในชุมชนในทุกระดับ ๒. ดำเนินการลงมือกระทำให้เป็นรูปธรรมในเรื่องการอนุรักษ์ เช่น การปลูกเสริมป่าในพื้นที่ว่าง การจัดทำแนวเขต การป้องกันไฟป่า การลาดตระเวนตรวจป่าอย่างจริงจัง ๓. ดำเนินการสำรวจพันธุ์ไม้ เพื่อจัดทำเป็นแนวทางในการศึกษาทางธรรมชาติ พันธุ์กรรมไม้ถิ่นเดิมหรือไม่ที่จะนำมาปลูกเสริมว่า เหมาะสมกับสภาพพื้นที่หรือไม่ ๔. ดำเนินการประชุมประชาคม ออกกฎระเบียบว่าด้วยการบริหารจัดการป่าชุมชน การจัดตั้งกองทุนป่าชุมชนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ๕. ดำเนินการจัดแบ่งโซนพื้นที่ป่าชุมชนสำหรับการใช้ประโยชน์ร่วมกัน และกันไว้เป็นเขตอนุรักษ์ ปัจจัยการพัฒนาจากภายนอก (จากเครือข่าย/หน่วยงานระดับจังหวัด) ๑. สนับสนุนงบประมาณ และจัดหาพันธุ์กล้าไม้ปลูกเสริมป่า ๒. สนับสนุนอบรมให้ความรู้ทางวิชาการทางกฎหมาย หรือระเบียบเกี่ยวกับป่าชุมชน ๓. สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง การจัดการป่าชุมชนหรือจัดให้มีการศึกษาดูงานป่าชุมชนอื่นๆ เพื่อให้เกิดแนวคิดในการพัฒนาต่อไป กลุ่มที่ ๒ ๑. ความหมายของคำว่า ป่าชุมชน - ชุมชนต้องช่วยกันดูแลป่า ซึ่งเป็นทรัพย์สินของส่วนรวม - คนทุกคนในชุมชนได้รับผลประโยชน์ เป็นแหล่งอาหาร แหล่งเรียนรู้ สร้างรายได้ ให้กับชุมชน - ทุกคนเป็นเจ้าของป่าชุมชน ร่วมรับผลประโยชน์จากป่าชุมชนอย่างเท่าเทียมกัน ๒. การใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน - เป็นแหล่งอาหาร - เป็นแหล่งพืชสมุนไพร ยารักษาโรค - เป็นแหล่งเรียนรู้ ศึกษาทางธรรมชาติ

จังหวัด	รายละเอียด
๒. กำแพงเพชร (ต่อ)	- ทรัพยากรในป่าชุมชน สามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางธรรมชาติอย่างเท่าเทียมกัน - เป็นแหล่งอนุรักษ์สัตว์ป่า แหล่งพันธุกรรมพืช - ป่าชุมชนช่วยรักษาความสมดุลทางธรรมชาติ - เป็นเกาะกำบังป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม หรือภัยแล้ง ๓. แนวทางการพัฒนาป่าชุมชน ๑. ระดับพื้นที่ - ทำการปลูกจิตสำนึกปลูกต้นไม้ ๑ คน ๑ ต้น รับผิดชอบเขตป่าชุมชน - ปรับปรุง ตบแต่งสถานที่ป่าชุมชน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ - ทำการแบ่งโซนพื้นที่ เพื่อสะดวกต่อการบริหารจัดการ เช่น โซนเพื่อการท่องเที่ยว/เพื่อการอนุรักษ์/เพื่อการเรียนรู้ศึกษา - การสร้างแรงจูงใจในการรักษาป่าชุมชน เช่น การมอบรางวัล การจัดการประกวดป่าชุมชน - ประสานหน่วยงานท้องถิ่นผลักดันให้ป่าชุมชนบรรจุในข้อบัญญัติท้องถิ่น - สร้างเครือข่ายระดับพื้นที่เพิ่มมากขึ้น - สร้างความสามัคคี ประสานความร่วมมือทางด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนร่วมกันสร้าง ร่วมกันดูแล ร่วมกันใช้ประโยชน์ ๒. ระดับหน่วยงานจังหวัด - สนับสนุนการทำงานในระดับพื้นที่ในด้านงบประมาณ พันธุ์พืชปลูกเสริม วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ - ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมทุกรูปแบบ โดยให้ภาคประชาชนร่วมออกแบบ กฎระเบียบ ข้อบังคับอย่างมีอิสระ - จัดให้มีเวทีการรวมตัวของเครือข่ายป่าชุมชนในระดับจังหวัด ในนาม “สมัชชา เครือข่ายป่าชุมชน” เพื่อแลกเปลี่ยนและสร้างพลัง
๓. เพชรบูรณ์	ประเด็นยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนงานเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ระดับจังหวัด ที่สอดคล้องกับหน่วยงานภายในจังหวัด นั้น ชุมชนและเครือข่ายต้องไปติดต่oprสานงานกับหน่วยงาน ภายในจังหวัด ให้เห็นถึงความสำคัญของป่าชุมชน และปรึกษาหารือ ในการดำเนินการกิจกรรมขับเคลื่อนงานเครือข่ายป่าชุมชน เพื่อให้มีความสอดคล้องกับหน่วยงานภายในจังหวัด และของบประมาณสนับสนุนในการดำเนินการกิจกรรม ดูแล รักษา พันธุ์สภาพป่า เพื่อให้ป่าชุมชนมีความอุดมสมบูรณ์ และยั่งยืน เป็นแหล่งเก็บหาอาหาร ของป่า ยาสมุนไพร และเป็นแหล่ง เรียนรู้ทางธรรมชาติ ของผู้ที่มีความสนใจทางธรรมชาติ ต่อไป
๔. แพร่	แบ่งกลุ่มออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชน อำเภอเมืองแพร่ อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอสอง อำเภอร้องกวาง ๑. ด้านเศรษฐกิจ เน้นเรื่องการจัดการ เรื่องพืชสมุนไพรในท้องถิ่น ขั้นตอน วางแผนการตลาด ภายในชุมชนและนอกชุมชน มีการรวมกลุ่มในชุมชน ในระดับตำบล อำเภอ การจัดการในความรู้ การบรรจุกฎบัตร การจดทะเบียนการรับรองสินค้าการสร้างสื่อช่องทาง เพื่อการขยายเครือข่าย เน้นการเพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายในครัวเรือน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การคัดเลือกป่าชุมชนที่มีความโดดเด่น ด้านเชิงนิเวศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ ประชาสัมพันธ์ในสื่อต่าง ๆ จัดฝึกอบรมศึกษาดูงานป่าชุมชนที่ประสบความสำเร็จ วิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อนของพื้นที่ป่าชุมชนของตนเอง

จังหวัด	รายละเอียด
๔. แพร่ (ต่อ)	๒. ด้านสังคม การแก้ไขปัญหา พัฒนาแหล่งน้ำ ปรับปรุง ซ่อมแซม วิธีการ ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๓. ด้านการเสริมสร้าง ความมั่นคงภายใน การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในหมู่บ้านมีปฏิทินกำหนดช่วงเวลาในแผนปฏิบัติงาน ให้ประชาชนในหมู่บ้านมีจิตสำนึกที่ดี ให้มีความสามัคคี ปัญหาอุปสรรค ชุมชนส่วนใหญ่ยังต้องพึ่งพาหน่วยงานภาครัฐ ยังไม่มีความเข้มแข็ง ซึ่งยังไม่มีเวลาที่จะมาคิด ที่จะพัฒนาหมู่บ้านของตนเอง ซึ่งในลักษณะนี้ยังต้องห่วงเรื่องปากท้องของตนเองในครัวเรือน และยังขาดสำนึกคำว่าจิตอาสา กลุ่มที่ ๒ สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชน อำเภอสูงเม่น อำเภอเด่นชัย อำเภอลอง อำเภอวังชิ้น ๑. ด้านเศรษฐกิจ - การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในป่าชุมชน - เป็นแหล่งอาหาร เป็นซูเปอร์มาร์เก็ตจากป่าชุมชน - แหล่งน้ำ สร้างฝายตามลักษณะพื้นที่ป่าชุมชน ทำแนวกันไฟ - การปลูกป่าเพิ่มเติม - สร้างฐานเรียนรู้ศึกษาธรรมชาติ ๒. ด้านสังคม ยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กับ ๓ ศาสตร์ ๑. ศาสตร์พระราชา เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ๒. ศาสตร์สากล วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๓. ศาสตร์ภูมิปัญญาชาวบ้าน ๓. ด้านสิ่งแวดล้อม - ออกธรรมนูญหมู่บ้านโดยคณะกรรมการหมู่บ้าน บังคับใช้อย่างเคร่งครัด - การสร้างเครือข่ายในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด - ให้คนในชุมชนมีจิตสำนึก ในการจงรักภักดี ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ - สร้างวินัยให้กับคนในชุมชน เกิดความสามัคคีในชุมชน - สืบสาน สานต่อ ต่อยอด แก่คนรุ่นหลัง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน - ประชาสัมพันธ์ ข่าวดสาร ทุกช่องทาง เพื่อให้ตรงกับยุทธศาสตร์ในชาติ และสืบทอดพระราชปณิธานในหลวงรัชกาลที่ ๙ เรื่องการเสริมสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในการคืนสมดุลสู่ธรรมชาติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

จังหวัด	รายละเอียด
๔. แพร่ (ต่อ)	ปัญหาอุปสรรค ทำอะไรตามใจคือไทย เป็นคำพูดที่เคยได้ยินมานาน ถึงเวลาแล้วที่ประเทศไทยต้องพัฒนาในทุกมิติ การปรับเปลี่ยนในความเชื่อที่ทำให้การพัฒนาล่าช้า ถอยหลังไปเรื่อยๆ นโยบายโครงสร้างการพัฒนาประเทศที่จะต้องไม่เปลี่ยนแปลงยึดถือเป็นข้อปฏิบัติที่ต้องใช้ร่วมกันในภาพรวมในระดับประเทศ ปลุกฝังคนรุ่นหลังมีจิตสำนึก ด้านคุณธรรม เพื่อการพัฒนาที่ดีขึ้น
๕. น่าน	<u>กลุ่มที่ ๑</u> อำเภอภูเพียง, อำเภอบ้านหลวง, อำเภอเมือง ๑. การทำแนวกันไฟพร้อมการรณรงค์ห้ามจุดไฟ เผาป่า พร้อมอุปกรณ์ดับไฟ ๒. ปลูกต้นไม้เสริม (ไม้สวยงาม ไม้ผล) ๓. จัดกิจกรรมปลูกจิตสำนึกให้กับชุมชน เช่น การบวชป่า การอบรมให้ความรู้ ๔. จัดให้มีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ๕. จัดทำป้ายแนวเขต, ป้ายกฎระเบียบ ของชุมชนไว้ในแนวเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน ๖. ของบประมาณสนับสนุนให้กับแต่ละป่าชุมชนจากภาครัฐและภาคเอกชน ๗. จัดให้มีการออกสำรวจแนวเขตป่าชุมชนปีละ ๒ ครั้ง ๘. จัดแบ่งเขตแบ่งป่าอนุรักษ์และป่าใช้สอยให้ชัดเจน ๙. จัดให้มีการศึกษาดูงานป่าชุมชนอื่นๆ <u>กลุ่มที่ ๒</u> อำเภอสองแคว, อำเภอทุ่งช้าง, อำเภอเชียงกลาง ด้านยุทธศาสตร์ ให้ชุมชนที่อยู่ต้นน้ำมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ๑. การป้องกันและแก้ไขปัญหการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓. การส่งเสริมและการสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในภาคประชาสังคม การแก้ไขปัญหา โดยการอนุรักษ์ปลูกป่าเสริม ๑. ให้ชุมชน (เยาวชน) ศึกษารธรรมชาติ ๒. ทำแนวกันไฟ ทำฝาย ทำป้ายแนวเขต ป้ายกฎระเบียบ ห้ามเผาโดยเด็ดขาด ๓. ปักเสาแนวเขตป่าชุมชน และขอขยายเขตป่าชุมชน ๔. ของบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อดำเนินกิจกรรมป่าชุมชน และขึ้นทะเบียนป่าชุมชนให้ทั่วถึงที่อนุรักษ์ป่าและพื้นที่ใกล้เคียง <u>กลุ่มที่ ๓</u> อำเภอท่าวังผา, อำเภอปัว, อำเภอสันติสุข สรุปหัวข้อยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวให้เจริญเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน ๑. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ๒. ขอให้ทางรัฐเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนชาวบ้านทำ

จังหวัด	รายละเอียด
๕. น่าน (ต่อ)	๓. ให้ชุมชนจัดมัคคุเทศก์ ให้เยาวชน ในชุมชนไว้ต้อนรับ ๔. จัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย แก่พนักงานท่องเที่ยว ๕. โฮมสเตย์ ที่พนักงานท่องเที่ยว ปลอดภัย ๖. ชุมชนต้องพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืน ๗. ทำการประชาสัมพันธ์ จัดทำแผ่นพับและสื่อต่าง ๆ ทาง Line Facebook ๘. จัดเมนูที่เป็นพื้นบ้านที่น่าสนใจ <u>กลุ่มที่ ๔</u> อำเภอเวียงสา, อำเภอนาน้อย, อำเภอนาหมื่น สรุปหัวข้อยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวให้เจริญเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน ๑. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีการประชาสัมพันธ์ทางช่องทางต่าง ๆ เช่น Line คลื่นวิทยุ เสียงตามสาย Facebook ไลน์นำเที่ยว ๒. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัยโดยมีป้ายบอกที่ชัดเจนและมีเวรยามอำนวยความสะดวก ๓. บริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ดูแลจัดสรรเรื่องที่พักอาหารว่างให้เพียงพอกับนักท่องเที่ยว การยกระดับให้เป็นสากลและยั่งยืน ทำแหล่งสินค้าโอท็อปของชุมชนโดยมีมาตรฐาน ทำป้ายสถานที่ท่องเที่ยวทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ของที่ระลึก
๖. ชลบุรี	ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดชลบุรี คือการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล ในระบบนิเวศน์ ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมและทุกภาคส่วนได้ใช้ประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม - ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - การสร้างกลุ่มไลน์ เพื่อใช้สำหรับติดต่อสื่อสารและประชาสัมพันธ์กันในเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดชลบุรี - เสนอให้มีการจัดประชุมเครือข่ายป่าชุมชนให้เป็นการต่อเนื่องทุก ๓ เดือน ๖ เดือน - ขอให้มีการจัดอบรมหรือการศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และรูปแบบการดำเนินงานในแต่ละพื้นที่ เพื่อจะได้ร่วมกันพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด
๗. ตรัง	๑. ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้มีอะไรบ้าง โดย นายอคม ครุชาติ ประธานป่าชุมชนบ้านไสใหญ่ หมู่ที่ ๗ ตำบลอ่าวตง อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง ดังนี้ ๑) เพื่อแลกเปลี่ยน เรียนรู้ และเพิ่มประสบการณ์ในการจัดการป่าชุมชน ๒) เพื่อเป็นศูนย์กลางในการขับเคลื่อนการจัดการป่าชุมชนในทิศทางเดียวกัน ๓) เพื่อเพิ่มความสามัคคีในการทำงานเป็นทีม ๔) เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์สามัคคีระหว่างหน่วยงานรัฐกับเครือข่ายป่าชุมชน ๕) เพื่อเป็นการเพิ่มจิตสำนึกให้ชาวบ้านมีความรักผืนป่า หรือทรัพยากรในชุมชนมากขึ้น ๖) เพื่อเป็นการส่งเสริมอนุรักษ์ป่าชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ๗) เพื่อเป็นการพัฒนาเครือข่ายขึ้นเองโดยมีชุมชนเป็นส่วนร่วม

จังหวัด	รายละเอียด
๗. ตรัง (ต่อ)	๒. ท่านเคยทำกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใดบ้าง และท่านประชาสัมพันธ์เชิญชวนการทำกิจกรรม เพื่อขยายภาคีเครือข่ายความร่วมมืออย่างไรบ้าง โดย นายสมคิด นาเลื่อน ประธานป่าชุมชนบ้านในเขา หมู่ที่ ๑ ตำบลปากแจ่ม อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง - ป่าชุมชนบ้านในเขาได้จัดทำกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้ ๑) ได้จัดทำโครงการค่ายเยาวชนรักษ์น้ำ รักป่า ๒) ได้จัดทำกิจกรรมบวชป่า ๓) ได้จัดทำฝายชะลอน้ำ ๔) ได้จัดทำกิจกรรมศึกษาธรรมชาติ - การประชาสัมพันธ์เชิญชวนการทำกิจกรรมการเข้าร่วมเพื่อขยายภาคีเครือข่ายความร่วมมือ โดย ๑) ทำหนังสือเชิญชวนไปยังโรงเรียนต่างๆในจังหวัด ๒) ประชาสัมพันธ์โครงการใน Facebook หรือ LINE เพื่อรับสมัครเยาวชนผู้สนใจกิจกรรม ๓) ทำการประชาสัมพันธ์ผ่านหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องและสนใจ เช่นโรงเรียน อำเภอ อบต. วัด สำนักงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ป่าไม้ อุทยานแห่งชาติ เป็นต้น ๓. ในฐานะที่ท่านเป็นหนึ่งในสมาชิกกลุ่มไลน์เครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ท่านจะใช้ช่องทางการสื่อสารดังกล่าวให้เกิดประโยชน์ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างไร โดย นายมนัส โคะโฮย ประธานป่าชุมชนบ้านเหนือคลอง หมู่ที่ ๑ ตำบลคลองลุด อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ดังนี้ ๑) ใช้เป็นช่องทางการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ชุมชนได้จัดทำเพื่อเผยแพร่งานของป่าชุมชนสู่ภายนอก ๒) ได้ติดตามข้อมูลข่าวสาร หรือแลกเปลี่ยนความรู้กับเครือข่ายอื่นๆ ๓) นำความรู้ที่ได้จากเครือข่ายอื่นๆมาพัฒนาต่อยอดโครงการต่างๆในชุมชนต่อไป ๔. ในฐานะที่ท่านเป็นสมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ท่านจะมีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรป่าไม้ในจังหวัด ตามบทบาทหน้าที่ของท่านอย่างไร โดย นายวัลลี เงินสี กรรมการป่าชุมชนบ้านไร่ออก หมู่ที่ ๕ ตำบลบ่อหิน อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ดังนี้ ๑) ติดตามการควบคุม และดูแลเฝ้าระวังการตัดไม้ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ๒) ปลุกจิตสำนึกของคนในชุมชนให้มีการรักษาป่าชุมชนมากขึ้น ๓) สนับสนุนให้คนในชุมชนอื่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาป่ามากขึ้น ๔) สร้างเป็นภาคีเครือข่าย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในภาพรวมของกิจกรรมป่าชุมชน ๕) เป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ที่เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมรักษาป่า และได้รับประโยชน์จากป่ามากขึ้น

คณะกรรมการบริหารเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้
ระดับจังหวัด

ระดับจังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ	เหรัญญิก	ประชาสัมพันธ์	กรรมการ	ที่ปรึกษา
เชียงใหม่	นายสันณรงค์ วีระชาติ	นายสมาน เทพสุภา นายสนอง อินต๊ะวงศ์	นายบุญธรรม ปรองดอง	นางโสภา สันธชัย	นางปราณี ราชคมน์	นายสมศักดิ์ ปัญญาวิชา นายปัญญา เป้าพรมมา นายสุชาติ พรหมไธสง นายสมชาย น้อยกอ นายสวลิต ยืนหมั่น นายทรงกรด กุมาระ นายประสิทธิ์ พิชัย นายสุบิน ชีวินจรัสเรือง นายจันทร์ ใจใส นายบุญส่ง พญาใจ นายกำพล พลattoo นายसानิตร์ อินคำ	นายสงวน ศรีวิชัย
กำแพงเพชร	นายพยอม อยู่พันธ์	นายบุญรอด ช่อชั้น นายไพฑูรย์ ทองมี	นายบุญตา โพธิ์ทอง	นายชูชีพ อนุยุร	นายสมศักดิ์ ชันดี	นายพิทักษ์ ชุ่มคุณ นายบุญมี ชมพู นายมงคล ชาตวงศ์ นายสุนัย เสนารินทร์ นายวิโรจน์ สิงห์อุดร นายสายนนท์ บุญธรรม นายผ่าน เกตุศิริไชย นายพีรพงษ์ เสือเถื่อน นายเสวียน พละทรัพย์ นายวุฒิพงษ์ พลศรี นายวัลลภ เกษี นายหนูเวียง นวลพุ่ม นายชำนาญ กรรณิกา นางสมจิตร กลิ่นซ้อน นางสุจิตรา พรหมเมศ	นายสันธาน มั่นคง นายจีระ ทรงพุดิ

ระดับจังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ	เหรัญญิก	ประชาสัมพันธ์	กรรมการ	ที่ปรึกษา
เพชรบูรณ์	นายศักดิ์ พิทักษ์ประทาน	นายสุพล แปนาค นายพินิจ อ้นอ้อม	นายประกิจ บุญประเสริฐ นายมงคล ศิริสม	นางอรนุช ก้อนสมบัติ	นายชिरารุช แป้นสุชา	นายประจวบ นาคเทียน นายนิเวศน์ เชื้อหงษ์ นายน้อม สักพุ่ม นายมานะ โตจ่อ นายสุรินทร์ สุขมี นายทวี คำสิงห์	นายกฤษดา จันทร์โท น.ส.กฤษณา ลาภปรากฏ นางรัตนา จันทร์โท นางอาภัสสร คัชมาตย์ นายประดิษฐ์ อารมณดี นายกฤษกร พลทา
แพร่	นายกฤษดา อินทรารุช	นายประยัด สันป่าแก้ว นายวัชรินทร์ ครอง สุวรรณ	นายเจริญ ปุกแก้ว	นายเอก ใจตรง	นายสุชาติ สมบูรณ์เถกิง นายจิรพัฒน์ แจ่มรัตน์ โสภิต	นายสุทิน อินสม นายธัญพิสิทธิ์ แว่นแก้ว นายคมกริช ไทยเก่ง นายผจญ แสนปัญญา นายอัจฉริยะพงษ์ ปันพอง นายอดิศักดิ์ สุขสม นางสุจิตตรา ชุ่มเย็น นางศรีนวล กักไม้ นายชุมพล เสาร์แก้ว นายสมพล ชัยวิรัตน์ นางฐานิดา ฉลวย นายผดุง ฤทธิบุญ นายเอกพงษ์ ทะภาชี นางโสภา ไชยบุญเรือง นายสมพงษ์ ยิ้มแย้ม นายอุดม ใจดี นายพีระเดช คำผัด นายสมบูรณ์ ธรรมลังกา	นายมานะ จิตฤทธิ์ นายปณิธิ ดวงสุวรรณ นายสุมัย หมายหมั่น นายสมโรจน์ สำราญชลารักษ์ นายวัฒนา ผาทอง นายวิฤทธิ์ กวยปนิก นายภิรมย์ ธรรมใจ

ระดับจังหวัด	ประธาน	รองประธาน	เลขานุการ	เหรัญญิก	ประชาสัมพันธ์	กรรมการ	ที่ปรึกษา
น่าน	นายเสวียน สองสีขวา	นายใหม่ นาทุม นายวัฒนพงษ์ ธนะขว้าง	นายประพัฒน์ บุญเกิด	นายจรัส อุดนัน	นายสมาน ระวีโสด	นายมิตร สงคราม นายบรรจง ไชยงค์ นายมานะ พิพัฒน์ชยากร นายเสวียน พรหมมี นายสมบุญรณ์ พะมิตร	นายมานะ จิตฤทธิ์ นายเทพณรงค์ ยะสุข
ชลบุรี	นายตระกูล สว่างอารมย์	น.ส.สุจิตรา ทองอยู่ นางอังชน สอนพุดไทย	น.ส.จุฑาทิพ จิตรหาญ	นายสมศักดิ์ เดชอุดมไพศาล	นายอัศววัฒน์ ทองแถม	นายธวัช รังใส นางทิพรินทร์ สิงห์เสนีย์ น.ส.ปวีตราธรณ์ เกตุภักทรณ นางกันติยา วีระเศรษฐ์ นายจำรัส ยังอยู่สุข นายพิสันต์ เกิดคล้าย นายทวีศักดิ์ วันมา นายปิยพจน์ อินทวิชัย	นายไพศาล ธนะเพิ่มพูล นายชวินทร์ ปิ่นแก้ว นายสายัณห์ ศักดิ์ศรีวัฒนา นางสุดา ประกอบกิจ
ตรัง	นายสมหมาย หมาดทั้ง	นางวัลลี เงินสี นายสมบัติ น้อยภูต	นายมนัส โดะโทย	นายประสิทธิ์ หนูพรหม	นายสมคิด นาเลือน	นายอาคม คราชาติ นายซ้อง แก้วเขียว นายจรูญ หาญแก้ว นายเคียง หนูหมาด นายประเสริฐ เอ่งฉ้วน นายสังวรรณ บัวเกิด นายสมนึก เสนี นายประยวด สุขดำ นายธรรมรัตน์ ชื่นเดช นายสมศักดิ์ แก้วกุล นายยงยุทธ ตี้อ้อ นายสุพิศ จันทร์ประกอบ นายธำรง รอดเสน	นายประกอบ ทองเล็ม

สรุปผลความพึงพอใจการประชุมเชิงปฏิบัติการ
เรื่อง การพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้
ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง)

จังหวัดเชียงราย

ตารางที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกเครือข่ายป่าชุมชน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๔๒	๘๔
หญิง	๘	๑๖
รวม	๕๐	๑๐๐
อายุ		
น้อยกว่า ๓๐ ปี	๔	๘
๓๑-๔๐ ปี	๗	๑๔
๔๑ ปี ขึ้นไป	๓๙	๗๘
รวม	๕๐	๑๐๐
อาชีพหลัก		
ข้าราชการ	-	-
ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ	๓๘	๗๖
รับจ้างทั่วไป	-	-
เกษตรกร	๗	๑๔
ธุรกิจส่วนตัว	๕	๑๐
อื่นๆ	-	-
รวม	๕๐	๑๐๐
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท	-	-
๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท	๔๖	๙๒
๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท	๔	๘
๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท	-	-
มากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท	-	-
รวม	๕๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชน จังหวัดเชียงราย เข้าร่วมประชุม จำนวนทั้งสิ้น ๕๐ คน เป็นเพศชาย ร้อยละ ๘๔ และเป็นเพศหญิง ร้อยละ ๑๖ ส่วนใหญ่มีอายุ ๔๑ ปี ขึ้นไป ร้อยละ ๗๘ รองลงมา คือ อายุ ๓๑-๔๐ ปี และต่ำกว่า ๓๐ ปี ร้อยละ ๑๔ และร้อยละ ๘ ตามลำดับ อาชีพหลัก ส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ ร้อยละ ๗๖ รองลงมา คือ เกษตรกร และธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ ๑๔ และร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีรายได้ ต่อเดือน ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๙๒ รองลงมา คือ ๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๘

ตารางที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของเครือข่ายที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย
	น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)	
ด้านระยะเวลา และสถานที่						
๑. ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ	-	-	๖ (๑๒%)	๓๒ (๖๔%)	๑๒ (๒๔%)	๔.๑๒
๒. การอำนวยความสะดวกและการบริการ	-	-	๕ (๑๐%)	๓๔ (๖๘%)	๑๑ (๒๒%)	๔.๑๒
๓. ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม	-	-	๒ (๔%)	๔๑ (๘๒%)	๗ (๑๔%)	๔.๑๐
ด้านเนื้อหา/ความรู้						
๔. ก่อนเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนเพียงใด	-	-	๔๓ (๘๖%)	๗ (๑๔%)	-	๓.๑๔
๕. หลังเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้นเพียงใด	-	-	-	๔๖ (๙๒%)	๔ (๘%)	๔.๐๐
๖. ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้	-	-	-	๔๕ (๙๐%)	๕ (๑๐%)	๔.๑๐
ด้านวิทยากร						
๗. มีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย	-	-	-	๓๘ (๗๖%)	๑๒ (๒๔%)	๔.๒๔
๘. บรรยายมีเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น	-	-	๑๒ (๒๔%)	๓๓ (๖๖%)	๕ (๑๐%)	๓.๘๖
๙. สอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย	-	-	-	๔๖ (๙๒%)	๔ (๘%)	๔.๐๘
๑๐. ตอบข้อซักถามชัดเจน	-	-	๔ (๘%)	๓๗ (๗๔%)	๙ (๑๘%)	๔.๑๐
รวม						๓.๙๙

จากตารางที่ ๒ สรุปความพึงพอใจของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดเชียงราย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๙๙ หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๙.๘๐ ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง ในภาพรวม ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านระยะเวลา และสถานที่ ด้านเนื้อหา/ความรู้ และด้านวิทยากร ดังนี้

๑. ด้านระยะเวลา และสถานที่

๑.๑ ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๔ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๒๔ และร้อยละ ๑๒ ตามลำดับ

๑.๒ การอำนวยความสะดวกและการบริการ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๘ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๒๒ และ ร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ

๑.๓ ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๔๑ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๑๔ และ ร้อยละ ๔ ตามลำดับ

๒. ด้านเนื้อหา/ความรู้

๒.๑ ก่อนเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ ๘๖ รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ ๑๔

๒.๒ หลังเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๙๒ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ ๘

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๙๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ ๑๐

๓. ด้านวิทยากร

๓.๑ วิทยากรมีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๖ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ ๒๔

๓.๒ วิทยากรมีการบรรยายเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๖ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง และระดับมากที่สุด ร้อยละ ๒๔ และร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ

๓.๓ วิทยากรมีการสอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๙๒ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ ๘

๓.๔ วิทยากรมีการตอบข้อซักถาม ข้อข้องใจ ของผู้เข้าร่วมประชุมอย่างชัดเจน พบว่าผู้เข้าร่วมประชุม มีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๔ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๑๘ และ ร้อยละ ๘ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้เข้าร่วมประชุมอยากให้มียุทธศาสตร์ในการประชุมเพิ่มขึ้น

จังหวัดกำแพงเพชร

ตารางที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกเครือข่ายป้าชุมชน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๔๒	๘๔
หญิง	๘	๑๖
รวม	๕๐	๑๐๐
อายุ		
น้อยกว่า ๓๐ ปี	-	-
๓๑-๔๐ ปี	๔	๘
๔๑ ปี ขึ้นไป	๔๖	๙๒
รวม	๕๐	๑๐๐
อาชีพหลัก		
ข้าราชการ	๓๑	๖๒
ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ	๑๘	๓๖
รับจ้างทั่วไป	๑	๒
เกษตรกร	-	-
ธุรกิจส่วนตัว	-	-
อื่นๆ	-	-
รวม	๕๐	๑๐๐
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท	-	-
๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท	๑๗	๓๔
๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท	๓๓	๖๖
๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท	-	-
มากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท	-	-
รวม	๕๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า สมาชิกเครือข่ายป้าชุมชน จังหวัดกำแพงเพชร เข้าร่วมประชุม จำนวนทั้งสิ้น ๕๐ คน เป็นเพศชาย ร้อยละ ๘๔ และเป็นเพศหญิง ร้อยละ ๑๖ ส่วนใหญ่มีอายุ ๔๑ ปี ขึ้นไป ร้อยละ ๙๒ รองลงมา คือ อายุ ๓๑-๔๐ ปี ร้อยละ ๘ อาชีพหลัก ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ ร้อยละ ๖๒ รองลงมา คือ ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ และรับจ้างทั่วไป ร้อยละ ๓๖ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๖๖ รองลงมา คือ ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๓๔

ตารางที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของเครือข่ายที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย
	น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)	
ด้านระยะเวลา และสถานที่						
๑. ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ	-	-	๑๑ (๒๒%)	๓๕ (๗๐%)	๔ (๘%)	๓.๘๖
๒. การอำนวยความสะดวกและการบริการ	-	-	๗ (๑๔%)	๓๕ (๗๐%)	๘ (๑๖%)	๔.๐๒
๓. ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม	-	-	๙ (๑๘%)	๓๗ (๗๔%)	๔ (๘%)	๓.๙๐
ด้านเนื้อหา/ความรู้						
๔. ก่อนเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนเพียงใด	๑ (๒%)	๑๑ (๓๔%)	๒๗ (๕๒%)	๘ (๑๖%)	๓ (๖%)	๓.๐๒
๕. หลังเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้นเพียงใด	-	-	๑๑ (๒๒%)	๓๔ (๖๘%)	๕ (๑๐%)	๓.๘๘
๖. ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้	-	๑ (๒%)	๑ (๒%)	๔๓ (๘๖%)	๕ (๑๐%)	๔.๐๔
ด้านวิทยากร						
๗. มีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย	-	๑ (๒%)	๕ (๑๐%)	๓๖ (๗๒%)	๘ (๑๖%)	๔.๐๒
๘. บรรยายมีเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น	-	๑ (๒%)	๕ (๑๐%)	๓๕ (๗๐%)	๙ (๑๘%)	๔.๐๔
๙. สอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย	-	๑ (๒%)	๗ (๑๔%)	๓๒ (๖๔%)	๑๐ (๒๐%)	๔.๐๒
๑๐. ตอบข้อซักถามชัดเจน	-	๑ (๒%)	๕ (๑๐%)	๓๔ (๖๘%)	๑๐ (๒๐%)	๔.๐๖
รวม						๓.๘๙

จากตารางที่ ๒ สรุปความพึงพอใจของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒ จังหวัดกำแพงเพชร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๘๙ หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๗.๘๐ ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง ในภาพรวม ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านระยะเวลา และสถานที่ ด้านเนื้อหา/ความรู้ และด้านวิทยากร ดังนี้

๑. ด้านระยะเวลา และสถานที่

๑.๑ ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๐ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง และระดับมากที่สุด ร้อยละ ๒๒ และร้อยละ ๘ ตามลำดับ

๑.๒ การอำนวยความสะดวกและการบริการ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๑๖ และ ร้อยละ ๑๔ ตามลำดับ

๑.๓ ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๔ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง และระดับมากที่สุด ร้อยละ ๑๘ และ ร้อยละ ๘ ตามลำดับ

๒. ด้านเนื้อหา/ความรู้

๒.๑ ก่อนเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ ๔๒ รองลงมา คือ ระดับน้อย ระดับมาก ระดับมากที่สุด และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๓๔ ร้อยละ ๑๖ ร้อยละ ๖ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๒.๒ หลังเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๘ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง และระดับมากที่สุด ร้อยละ ๒๒ และร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๘๖ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ระดับปานกลาง และระดับน้อย ร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๒ เท่ากัน ตามลำดับ

๓. ด้านวิทยากร

๓.๑ วิทยากรมีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๒ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ระดับปานกลาง และระดับน้อย ร้อยละ ๑๖ ร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๓.๒ วิทยากรมีการบรรยายเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ระดับปานกลาง และระดับน้อย ร้อยละ ๑๘ ร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๓.๓ วิทยากรมีการสอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๔ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ระดับปานกลาง และระดับน้อย ร้อยละ ๒๐ ร้อยละ ๑๔ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๓.๔ วิทยากรมีการตอบข้อซักถาม ข้อข้องใจ ของผู้เข้าร่วมประชุมอย่างชัดเจน พบว่าผู้เข้าร่วมประชุม มีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๘ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ระดับปานกลาง และระดับน้อย ร้อยละ ๒๐ ร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- อยากได้งบประมาณในการดูแลรักษาป่าชุมชน
- อยากได้งบประมาณทำรั้วรอบแปลงป่าชุมชน
- อยากได้งบประมาณทำแนวกันไฟรอบป่าชุมชน
- ให้ทางราชการสนับสนุนพันธุ์กล้าไม้ปลูกในเขตป่าชุมชน
- ขอให้ทางราชการช่วยสำรวจการตรวจสอบแนวเขตป่าชุมชน เพื่อความชัดเจน
- ขอให้ทางราชการจัดหางบประมาณนำไปศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการจัดการ
- จัดกิจกรรมเรียนรู้แลกเปลี่ยนการทำงานของแต่ละป่าชุมชนในการประชุมแบบสัญจรทุกๆ ป่าชุมชน

จังหวัดเพชรบูรณ์

ตารางที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกเครือข่ายปทุมชน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๙๐	๙๐
หญิง	๑๐	๑๐
รวม	๑๐๐	๑๐๐
อายุ		
น้อยกว่า ๓๐ ปี	-	-
๓๑-๔๐ ปี	๓๕	๓๕
๔๑ ปี ขึ้นไป	๖๕	๖๕
รวม	๑๐๐	๑๐๐
อาชีพหลัก		
ข้าราชการ	๙๗	๙๗
ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ	๓	๓
รับจ้างทั่วไป	-	-
เกษตรกร	-	-
ธุรกิจส่วนตัว	-	-
อื่นๆ	-	-
รวม	๑๐๐	๑๐๐
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท	-	-
๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท	๑๐๐	๑๐๐
๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท	-	-
๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท	-	-
มากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท	-	-
รวม	๑๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า สมาชิกเครือข่ายปทุมชน จังหวัดเพชรบูรณ์ เข้าร่วมประชุม จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๐ คน เป็นเพศชาย ร้อยละ ๙๐ และเป็นเพศหญิง ร้อยละ ๑๐ ส่วนใหญ่มีอายุ ๔๑ ปี ขึ้นไป ร้อยละ ๖๕ รองลงมา คือ อายุ ๓๑-๔๐ ปี ร้อยละ ๓๕ อาชีพหลัก ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ ร้อยละ ๙๗ รองลงมา คือ ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ ร้อยละ ๓ โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๑๐๐

ตารางที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของเครือข่ายที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย
	น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)	
ด้านระยะเวลา และสถานที่						
๑. ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ	-	-	๑๘ ^(๑๘%)	๒๒ ^(๒๒%)	๖๐ ^(๖๐%)	๔.๔๒
๒. การอำนวยความสะดวกและการบริการ	-	-	๑๐ ^(๑๐%)	๕๐ ^(๕๐%)	๔๐ ^(๔๐%)	๔.๓๐
๓. ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม	-	-	๒๐ ^(๒๐%)	๖๘ ^(๖๘%)	๑๒ ^(๑๒%)	๓.๙๒
ด้านเนื้อหา/ความรู้						
๔. ก่อนเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนเพียงใด	๒ ^(๒%)	๓๔ ^(๓๔%)	๔๘ ^(๔๘%)	๑๐ ^(๑๐%)	๖ ^(๖%)	๒.๘๔
๕. หลังเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้นเพียงใด	-	-	๑๘ ^(๑๘%)	๗๐ ^(๗๐%)	๑๒ ^(๑๒%)	๓.๙๔
๖. ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้	-	-	๑๐ ^(๑๐%)	๗๐ ^(๗๐%)	๒๐ ^(๒๐%)	๔.๑๐
ด้านวิทยากร						
๗. มีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย	-	-	๑๐ ^(๑๐%)	๘๐ ^(๘๐%)	๑๐ ^(๑๐%)	๔.๐๐
๘. บรรยายมีเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น	-	-	๑๐ ^(๑๐%)	๗๐ ^(๗๐%)	๒๐ ^(๒๐%)	๔.๑๐
๙. สอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย	-	-	๑๐ ^(๑๐%)	๖๐ ^(๖๐%)	๓๐ ^(๓๐%)	๔.๒๐
๑๐. ตอบข้อซักถามชัดเจน	-	-	๑๐ ^(๑๐%)	๖๐ ^(๖๐%)	๓๐ ^(๓๐%)	๔.๒๐
รวม						๔.๐๐

จากตารางที่ ๒ สรุปความพึงพอใจของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๐ หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๐ ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ในภาพรวม ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านระยะเวลา และสถานที่ ด้านเนื้อหา/ความรู้ และด้านวิทยากร ดังนี้

๑. ด้านระยะเวลา และสถานที่

๑.๑ ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๖๐ รองลงมา คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ร้อยละ ๒๒ และร้อยละ ๑๘ ตามลำดับ

๑.๒ การอำนวยความสะดวกและการบริการ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๕๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๔๐ และ ร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ

๑.๓ ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๘ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง และระดับมากที่สุด ร้อยละ ๒๐ และ ร้อยละ ๑๒ ตามลำดับ

๒. ด้านเนื้อหา/ความรู้

๒.๑ ก่อนเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ ๔๘ รองลงมา คือ ระดับน้อย ระดับมาก ระดับมากที่สุด และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๓๔ ร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๖ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๒.๒ หลังเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๐ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง และระดับมากที่สุด ร้อยละ ๑๘ และร้อยละ ๑๒ ตามลำดับ

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๒๐ และร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ

๓. ด้านวิทยากร

๓.๑ วิทยากรมีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๘๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๑๐ เท่ากัน

๓.๒ วิทยากรมีการบรรยายเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๒๐ และร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ

๓.๓ วิทยากรมีการสอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๓๐ และร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ

๓.๔ วิทยากรมีการตอบข้อซักถาม ข้อข้องใจ ของผู้เข้าร่วมประชุมอย่างชัดเจน พบว่าผู้เข้าร่วมประชุม มีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๓๐ และร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- อยากได้งบประมาณในการดูแลรักษาป่าชุมชน
- อยากได้งบประมาณทำรั้วรอบแปลงป่าชุมชน
- อยากได้งบประมาณทำแนวกันไฟรอบป่าชุมชน
- ให้ทางราชการสนับสนุนพันธุ์กล้าไม้ปลูกในเขตป่าชุมชน
- ขอให้ทางราชการช่วยสำรวจการตรวจสอบแนวเขตป่าชุมชน เพื่อความชัดเจน
- ขอให้ทางราชการจัดหางบประมาณนำไปศึกษาดูงานเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการจัดการ
- จัดกิจกรรมเรียนรู้แลกเปลี่ยนการทำงานของแต่ละป่าชุมชนในการประชุมแบบสัญจรทุกๆ ป่าชุมชน

จังหวัดแพร่

ตารางที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๗๖	๗๖
หญิง	๒๔	๒๔
รวม	๑๐๐	๑๐๐
อายุ		
น้อยกว่า ๓๐ ปี	๑	๑
๓๑-๔๐ ปี	๖	๖
๔๑ ปี ขึ้นไป	๙๓	๙๓
รวม	๑๐๐	๑๐๐
อาชีพหลัก		
ข้าราชการ	๑	๑
ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ	๖	๖
รับจ้างทั่วไป	๑๐	๑๐
เกษตรกร	๗๖	๗๖
ธุรกิจส่วนตัว	๗	๗
อื่นๆ	-	-
รวม	๑๐๐	๑๐๐
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๒๓	๒๓
๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท	๖๖	๖๖
๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท	๕	๕
๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท	๖	๖
มากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท	-	-
รวม	๑๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชน จังหวัดแพร่ เข้าร่วมประชุม จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๐ คน เป็นเพศชาย ร้อยละ ๗๖ และเป็นเพศหญิง ร้อยละ ๒๔ ส่วนใหญ่มีอายุ ๔๑ ปี ขึ้นไป ร้อยละ ๙๓ รองลงมา คือ อายุ ๓๑-๔๐ ปี และน้อยกว่า ๓๐ ปี ร้อยละ ๖ และร้อยละ ๑ ตามลำดับ อาชีพหลักส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ร้อยละ ๗๖ รองลงมา คือ รับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ และข้าราชการ ร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๗ ร้อยละ ๖ และร้อยละ ๑ ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๖๖ รองลงมา คือ น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท และ ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๓ ร้อยละ ๖ และร้อยละ ๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของเครือข่ายที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย
	น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)	
ด้านระยะเวลา และสถานที่						
๑. ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ	-	-	๑๐ (๑๐%)	๖๓ (๖๓%)	๒๗ (๒๗%)	๔.๑๗
๒. การอำนวยความสะดวกและการบริการ	-	๑ (๑%)	๑๒ (๑๒%)	๔๖ (๔๖%)	๔๑ (๔๑%)	๔.๒๗
๓. ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม	-	๕ (๕%)	๒๓ (๒๓%)	๖๑ (๖๑%)	๑๑ (๑๑%)	๓.๗๘
ด้านเนื้อหา/ความรู้						
๔. ก่อนเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนเพียงใด	-	๘ (๘%)	๕๖ (๕๖%)	๒๖ (๒๖%)	๑๐ (๑๐%)	๓.๓๘
๕. หลังเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้นเพียงใด	๑ (๑%)	-	๕ (๕%)	๗๐ (๗๐%)	๒๔ (๒๔%)	๔.๑๖
๖. ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้	-	-	๓ (๓%)	๕๙ (๕๙%)	๓๘ (๓๘%)	๔.๓๕
ด้านวิทยากร						
๗. มีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย	-	๒ (๒%)	๕ (๕%)	๕๐ (๕๐%)	๔๓ (๔๓%)	๔.๓๔
๘. บรรยายมีเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น	-	-	๑๓ (๑๓%)	๕๐ (๕๐%)	๓๗ (๓๗%)	๔.๒๔
๙. สอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย	๑ (๑%)	-	๕ (๕%)	๕๑ (๕๑%)	๔๓ (๔๓%)	๔.๓๕
๑๐. ตอบข้อซักถาม ข้อข้องใจ ชัดเจน	-	-	๖ (๖%)	๖๑ (๖๑%)	๓๓ (๓๓%)	๔.๒๗
รวม						๔.๑๓

จากตารางที่ ๒ สรุปความพึงพอใจของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดแพร่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๓ หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๒.๖ ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ในภาพรวม ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านระยะเวลา และสถานที่ ด้านเนื้อหา/ความรู้ และด้านวิทยากร ดังนี้

๑. ด้านระยะเวลา และสถานที่

๑.๑ ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๓ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๒๗ และร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ

๑.๒ การอำนวยความสะดวกและการบริการ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๔๖ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ระดับปานกลาง และระดับน้อย ร้อยละ ๔๑ ร้อยละ ๑๒ และร้อยละ ๑ ตามลำดับ

๑.๓ ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๑ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับมากที่สุด และระดับน้อย ร้อยละ ๒๓ ร้อยละ ๑๑ และร้อยละ ๕ ตามลำดับ

๒. ด้านเนื้อหา/ความรู้

๒.๑ ก่อนเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ ๕๖ รองลงมา คือ ระดับมาก ระดับมากที่สุด และระดับน้อย ร้อยละ ๒๖ ร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๘ ตามลำดับ

๒.๒ หลังเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ระดับปานกลาง และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๒๔ ร้อยละ ๕ และร้อยละ ๑ ตามลำดับ

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๕๙ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๓๘ และร้อยละ ๓ ตามลำดับ

๓. ด้านวิทยากร

๓.๑ วิทยากรมีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๕๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ระดับปานกลาง และระดับน้อย ร้อยละ ๔๓ ร้อยละ ๕ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๓.๒ วิทยากรมีการบรรยายเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๕๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๓๗ และร้อยละ ๑๓ ตามลำดับ

๓.๓ วิทยากรมีการสอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๕๑ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ระดับปานกลาง และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๔๓ ร้อยละ ๕ และร้อยละ ๑ ตามลำดับ

๓.๔ วิทยากรมีการตอบข้อซักถาม ข้อข้องใจ ของผู้เข้าร่วมประชุมอย่างชัดเจน พบว่าผู้เข้าร่วมประชุม มีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๑ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๓๓ และร้อยละ ๖ ตามลำดับ

จังหวัดน่าน

ตารางที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๙๐	๘๖
หญิง	๑๕	๑๔
รวม	๑๐๕	๑๐๐
อายุ		
น้อยกว่า ๓๐ ปี	๔	๔
๓๑-๔๐ ปี	๓๗	๓๕
๔๑ ปี ขึ้นไป	๖๔	๖๑
รวม	๑๐๕	๑๐๐
อาชีพหลัก		
ข้าราชการ	๒	๒
ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ	๑	๑
รับจ้างทั่วไป	๑๙	๑๘
เกษตรกร	๗๙	๗๕
ธุรกิจส่วนตัว	๔	๔
อื่นๆ	-	-
รวม	๑๐๕	๑๐๐
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๒๓	๒๒
๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท	๔๕	๔๓
๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท	๒๙	๒๘
๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท	๗	๖
มากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท	๑	๑
รวม	๑๐๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชน จังหวัดน่าน เข้าร่วมประชุม จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๕ คน เป็นเพศชาย ร้อยละ ๘๖ และเป็นเพศหญิง ร้อยละ ๑๔ ส่วนใหญ่มีอายุ ๔๑ ปี ขึ้นไป ร้อยละ ๖๑ รองลงมา คือ อายุ ๓๑-๔๐ ปี และน้อยกว่า ๓๐ ปี ร้อยละ ๓๕ และร้อยละ ๔ ตามลำดับ อาชีพหลักส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ร้อยละ ๗๕ รองลงมา คือ รับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ และลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ ร้อยละ ๑๘ ร้อยละ ๔ ร้อยละ ๒ และร้อยละ ๑ ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๔๓ รองลงมา คือ ๑๐,๐๐๐ - ๑๕,๐๐๐ บาท น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท และมากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๘ ร้อยละ ๒๒ ร้อยละ ๖ และร้อยละ ๑ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของเครือข่ายที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย
	น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)	
ด้านสถานที่ และระยะเวลา						
๑. ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดประชุม	-	๘ (๘%)	๓๕ (๓๓%)	๔๓ (๔๑%)	๑๙ (๑๘%)	๓.๗๐
๒. การอำนวยความสะดวกและการบริการ	-	๘ (๘%)	๓๔ (๓๒%)	๕๒ (๕๐%)	๑๑ (๑๐%)	๓.๖๓
๓. ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม	๒ (๒%)	๗ (๗%)	๓๖ (๓๔%)	๕๐ (๔๘%)	๑๐ (๙%)	๓.๕๖
ด้านเนื้อหา/ความรู้						
๔. ก่อนเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนเพียงใด	-	๑๘ (๑๗%)	๓๗ (๓๕%)	๔๒ (๔๐%)	๘ (๘%)	๓.๓๘
๕. หลังเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้นเพียงใด	๒ (๒%)	๑๓ (๑๒%)	๒๙ (๒๘%)	๔๙ (๔๗%)	๑๒ (๑๑%)	๓.๕๓
๖. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้	๒ (๒%)	๕ (๕%)	๔๐ (๓๘%)	๔๕ (๔๓%)	๑๓ (๑๒%)	๓.๕๙
ด้านวิทยากร						
๗. มีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย	๒ (๒%)	๑๐ (๙%)	๒๙ (๒๘%)	๔๙ (๔๗%)	๑๕ (๑๔%)	๓.๖๒
๘. บรรยายมีเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น	๓ (๓%)	๘ (๘%)	๒๖ (๒๔%)	๕๒ (๕๐%)	๑๖ (๑๕%)	๓.๖๗
๙. สอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย	๑ (๑%)	๙ (๙%)	๓๔ (๓๒%)	๔๙ (๔๗%)	๑๒ (๑๑%)	๓.๕๙
๑๐. ตอบข้อซักถามชัดเจน	๒ (๒%)	๙ (๙%)	๒๔ (๒๓%)	๕๗ (๕๔%)	๑๓ (๑๒%)	๓.๖๗
รวม						๓.๕๙

จากตารางที่ ๒ สรุปความพึงพอใจของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดน่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๙ หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๑.๘ ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง ในภาพรวม ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านระยะเวลา และสถานที่ ด้านเนื้อหา/ความรู้ และด้านวิทยากร ดังนี้

๑. ด้านระยะเวลา และสถานที่

๑.๑ ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๔๑ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับมากที่สุด และระดับน้อย ร้อยละ ๓๓ ร้อยละ ๑๘ และร้อยละ ๘ ตามลำดับ

๑.๒ การอำนวยความสะดวกและการบริการ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๕๐ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับมากที่สุด และระดับน้อย ร้อยละ ๓๒ ร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๘ ตามลำดับ

๑.๓ ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๔๘ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับมากที่สุด ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๓๔ ร้อยละ ๙ ร้อยละ ๗ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๒. ด้านเนื้อหา/ความรู้

๒.๑ ก่อนเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๔๐ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับมากที่สุด ร้อยละ ๓๕ ร้อยละ ๑๗ และร้อยละ ๘ ตามลำดับ

๒.๒ หลังเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๔๗ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับน้อย ระดับมากที่สุด และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๒๘ ร้อยละ ๑๒ ร้อยละ ๑๑ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๔๓ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับมากที่สุด ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๓๘ ร้อยละ ๑๒ ร้อยละ ๕ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๓. ด้านวิทยากร

๓.๑ วิทยากรมีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๔๗ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับมากที่สุด ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๒๘ ร้อยละ ๑๔ ร้อยละ ๙ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๓.๒ วิทยากรมีการบรรยายเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๕๐ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับมากที่สุด ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๒๔ ร้อยละ ๑๕ ร้อยละ ๘ และร้อยละ ๓ ตามลำดับ

๓.๓ วิทยากรมีการสอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๔๗ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับมากที่สุด ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๓๒ ร้อยละ ๑๑ ร้อยละ ๙ และร้อยละ ๑ ตามลำดับ

๓.๔ วิทยากรมีการตอบข้อซักถาม ข้อข้องใจ ของผู้เข้าร่วมประชุมอย่างชัดเจน พบว่าผู้เข้าร่วมประชุม มีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๕๔ รองลงมา คือ ระดับปานกลาง ระดับมากที่สุด ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๒๓ ร้อยละ ๑๒ ร้อยละ ๙ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๔๗	๔๗
หญิง	๕๓	๕๓
รวม	๑๐๐	๑๐๐
อายุ		
น้อยกว่า ๓๐ ปี	-	-
๓๑-๔๐ ปี	๓๕	๓๕
๔๑ ปี ขึ้นไป	๖๕	๖๕
รวม	๑๐๐	๑๐๐
อาชีพหลัก		
ข้าราชการ	--	--
ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ	๓๕	๓๕
รับจ้างทั่วไป	๑๕	๑๕
เกษตรกร	๕๐	๕๐
ธุรกิจส่วนตัว	--	--
อื่นๆ	--	--
รวม	๑๐๐	๑๐๐
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๗๒	๗๒
๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท	๒๘	๒๘
๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท	--	--
๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท	--	--
มากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท	--	--
รวม	๑๐๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชน จังหวัดชลบุรี เข้าร่วมประชุม จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๐ คน เป็นเพศชาย ร้อยละ ๔๗ และเป็นเพศหญิง ร้อยละ ๕๓ ส่วนใหญ่มีอายุ ๔๑ ปี ขึ้นไป ร้อยละ ๖๕ รองลงมา คือ อายุ ๓๑-๔๐ ปี ร้อยละ ๓๕ อาชีพหลักส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ร้อยละ ๕๐ รองลงมา คือ ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ และรับจ้างทั่วไป ร้อยละ ๓๕ และร้อยละ ๑๕ ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน น้อยกว่า ๕,๐๐๐บาท ร้อยละ ๗๒ รองลงมา คือ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท ร้อยละ ๒๘

ตารางที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของเครือข่ายที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย
	น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)	
ด้านระยะเวลา และสถานที่						
๑. ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ	-	-	๑๕ (๑๕%)	๓๕ (๓๕%)	๕๐ (๕๐%)	๔.๓๕
๒. การอำนวยความสะดวกและการบริการ	-	-	-	๒๕ (๒๕%)	๗๕ (๗๕%)	๔.๗๕
๓. ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม	-	-	-	๒๐ (๒๐%)	๘๐ (๘๐%)	๔.๘๐
ด้านเนื้อหา/ความรู้						
๔. ก่อนเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนเพียงใด	-	-	๔๐ (๔๐%)	๓๐ (๓๐%)	๓๐ (๓๐%)	๓.๙๐
๕. หลังเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้นเพียงใด	-	-	-	๕๕ (๕๕%)	๔๕ (๔๕%)	๔.๐๕
๖. ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้	-	-	-	๒๕ (๒๕%)	๗๕ (๗๕%)	๔.๗๕
ด้านวิทยากร						
๗. มีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย	-	-	-	๖๕ (๖๕%)	๓๕ (๓๕%)	๔.๓๕
๘. บรรยายมีเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น	-	-	-	๗๐ (๗๐%)	๓๐ (๓๐%)	๔.๓๐
๙. สอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย	-	-	-	๒๕ (๒๕%)	๗๕ (๗๕%)	๔.๗๕
๑๐. ตอบข้อซักถาม ข้อข้องใจ ชัดเจน	-	-	-	๒๐ (๒๐%)	๘๐ (๘๐%)	๔.๘๐
รวม						๔.๔๘

จากตารางที่ ๒ สรุปความพึงพอใจของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง)ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จังหวัดชลบุรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๘ หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๙.๖๐ ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ในภาพรวม ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านระยะเวลา และสถานที่ ด้านเนื้อหา/ความรู้ และด้านวิทยากร ดังนี้

๑. ด้านระยะเวลา และสถานที่

๑.๑ ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๕๐ รองลงมา คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ร้อยละ ๓๕ และร้อยละ ๑๕ ตามลำดับ

๑.๒ การอำนวยความสะดวกและการบริการ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๗๕ รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ ๒๕

๑.๓ ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๘๐ รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ ๒๐

๒. ด้านเนื้อหา/ความรู้

๒.๑ ก่อนเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ ๔๐ รองลงมา คือ ระดับมาก และระดับมากที่สุด ร้อยละ ๓๐ เท่ากัน

๒.๒ หลังเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๕๕ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ ๔๕

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๗๕ รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ ๒๕

๓. ด้านวิทยากร

๓.๑ วิทยากรมีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๖๕ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ ๓๕

๓.๒ วิทยากรมีการบรรยายเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ ๗๐ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ ๓๐

๓.๓ วิทยากรมีการสอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๗๕ รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ ๒๕

๓.๔ วิทยากรมีการตอบข้อซักถาม ข้อข้องใจ ของผู้เข้าร่วมประชุมอย่างชัดเจน พบว่าผู้เข้าร่วมประชุม มีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๘๐ รองลงมา คือ ระดับมาก ร้อยละ ๒๐

จังหวัดตรัง

ตารางที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๔๕	๙๐
หญิง	๕	๑๐
รวม	๕๐	๑๐๐
อายุ		
น้อยกว่า ๓๐ ปี	๔	๘
๓๑-๔๐ ปี	๖	๑๒
๔๑ ปี ขึ้นไป	๔๐	๘๐
รวม	๕๐	๑๐๐
อาชีพหลัก		
ข้าราชการ	-	-
ลูกจ้าง/พนักงานของรัฐ	-	-
รับจ้างทั่วไป	๔	๘
เกษตรกร	๓๙	๗๘
ธุรกิจส่วนตัว	๗	๑๔
อื่นๆ	-	-
รวม	๕๐	๑๐๐
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๑	๒
๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท	๑๑	๒๒
๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท	๒๘	๕๖
๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท	๑๐	๒๐
มากกว่า ๒๐,๐๐๐ บาท	-	-
รวม	๕๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชน จังหวัดตรัง เข้าร่วมประชุม จำนวนทั้งสิ้น ๕๐ คน เป็นเพศชาย ร้อยละ ๙๐ และเป็นเพศหญิง ร้อยละ ๑๐ ส่วนใหญ่มีอายุ ๔๑ ปี ขึ้นไป ร้อยละ ๘๐ รองลงมา คือ อายุ ๓๑-๔๐ ปี และน้อยกว่า ๓๐ ปี ร้อยละ ๑๒ และร้อยละ ๘ ตามลำดับ อาชีพหลักส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ร้อยละ ๗๘ รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้างทั่วไป ร้อยละ ๑๔ และร้อยละ ๘ ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ร้อยละ ๕๖ รองลงมา คือ ๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท และน้อยกว่า ๕,๐๐๐บาท ร้อยละ ๒๒ ร้อยละ ๒๐ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒ ระดับความพึงพอใจของเครือข่ายที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม

รายการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย
	น้อยที่สุด (๑)	น้อย (๒)	ปานกลาง (๓)	มาก (๔)	มากที่สุด (๕)	
ด้านระยะเวลา และสถานที่						
๑. ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ	-	-	๒ (๔%)	๗ (๑๔%)	๔๑ (๘๒%)	๔.๗๘
๒. การอำนวยความสะดวกและการบริการ	-	-	๔ (๘%)	๘ (๑๖%)	๓๘ (๗๖%)	๔.๖๔
๓. ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม	-	-	๑ (๒%)	๖ (๑๒%)	๔๓ (๘๖%)	๔.๘๐
ด้านเนื้อหา/ความรู้						
๔. ก่อนเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนเพียงใด	๑ (๒%)	๓ (๖%)	๓๖ (๗๒%)	๘ (๑๖%)	๒ (๔%)	๓.๑๔
๕. หลังเข้าร่วมประชุมท่านมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้นเพียงใด	-	-	๓ (๖%)	๖ (๑๒%)	๔๑ (๘๒%)	๔.๗๖
๖. ประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้	-	-	๑ (๒%)	๖ (๑๒%)	๔๓ (๘๖%)	๔.๘๒
ด้านวิทยากร						
๗. มีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย	-	-	๓ (๖%)	๓ (๖%)	๔๔ (๘๘%)	๔.๘๒
๘. บรรยายมีเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น	-	-	๒ (๔%)	๕ (๑๐%)	๔๓ (๘๖%)	๔.๘๒
๙. สอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย	-	๑ (๒%)	๒ (๔%)	๖ (๑๒%)	๔๑ (๘๒%)	๔.๗๔
๑๐. ตอบข้อซักถาม ชัดเจน	-	๑ (๒%)	๑ (๒%)	๓ (๖%)	๔๕ (๙๐%)	๔.๘๔
รวม						๔.๖๒

จากตารางที่ ๒ สรุปความพึงพอใจของเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้ ที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพตามกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายอย่างมีส่วนร่วม ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดตรัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๒ หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๒.๔ ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ในภาพรวม ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านระยะเวลา และสถานที่ ด้านเนื้อหา/ความรู้ และด้านวิทยากร ดังนี้

๑. ด้านระยะเวลา และสถานที่

๑.๑ ความพึงพอใจต่อสถานที่และสภาพแวดล้อมในการจัดโครงการฯ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๘๒ รองลงมา คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ร้อยละ ๑๔ และร้อยละ ๔ ตามลำดับ

๑.๒ การอำนวยความสะดวกและการบริการ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๗๖ รองลงมา คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ร้อยละ ๑๖ และร้อยละ ๘ ตามลำดับ

๑.๓ ความเหมาะสมของระยะเวลาจัดประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๘๖ รองลงมา คือ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลาง ร้อยละ ๑๒ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๒. ด้านเนื้อหา/ความรู้

๒.๑ ก่อนเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ ๗๒ รองลงมา คือ ระดับมาก ระดับน้อย ระดับมากที่สุด และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ ๑๖ ร้อยละ ๖ ร้อยละ ๔ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๒.๒ หลังเข้าร่วมประชุม พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายป่าชุมชนมากขึ้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๘๒ รองลงมา คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ร้อยละ ๑๒ และร้อยละ ๖ ตามลำดับ

๒.๓ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๘๖ รองลงมา คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ร้อยละ ๑๒ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๓. ด้านวิทยากร

๓.๑ วิทยากรมีความรู้และความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่บรรยาย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๘๘ รองลงมา คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ร้อยละ ๖ เท่ากัน

๓.๒ วิทยากรมีการบรรยายเนื้อหาสาระได้ตรงประเด็น พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๘๖ รองลงมา คือ ระดับมาก และระดับปานกลาง ร้อยละ ๑๐ และร้อยละ ๔ ตามลำดับ

๓.๓ วิทยากรมีการสอดแทรกแนวคิด ประสบการณ์ที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย พบว่าผู้เข้าร่วมประชุมมีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๘๒ รองลงมา คือ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย ร้อยละ ๑๒ ร้อยละ ๔ และร้อยละ ๒ ตามลำดับ

๓.๔ วิทยากรมีการตอบข้อซักถาม ข้อข้องใจ ของผู้เข้าร่วมประชุมอย่างชัดเจน พบว่าผู้เข้าร่วมประชุม มีความพึงพอใจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ ๙๐ รองลงมา คือ ระดับมาก ระดับปานกลาง และระดับน้อย ร้อยละ ๖ และร้อยละ ๒ เท่ากัน ตามลำดับ

ประมวลภาพกิจกรรม
การพัฒนาเครือข่ายป่าชุมชนกรมป่าไม้
ระดับจังหวัด (ต่อเนื่อง)

จังหวัดเชียงราย

จังหวัดกำแพงเพชร

จังหวัดเพชรบูรณ์

จังหวัดแพร่

จังหวัดน่าน

จังหวัดชลบุรี

จังหวัดตรัง

